

Begrenzing

Het bestemmingsplangebied Garenkokerskwartier ligt ten noordwesten van het centrum van Haarlem. Het gebied wordt begrensd, met de klok mee, door de spoorzone Haarlem-Leiden (tussen Kenauspoorbrug en de spoorbrug in de Brouwerskade), de Kinderhuissingel aan de oostzijde en de Brouwerskade aan de zuidzijde.

Hoofdelementen en kenmerken

Het bestemmingsplangebied is een onderdeel van het westelijke stadsgebied van Haarlem. Het wordt aan de oostzijde van de historische binnenstad gescheiden door de Kinderhuissingel. Ook aan de noordwestzijde en de zuidzijde wordt de wijk gekenmerkt door heldere afbakening, te weten de spoorlijn Haarlem-Leiden en de Brouwersvaart.

Zijlweg, Garenkokerskade en Brouwersvaart zijn oude verbindingen over weg en water door het gebied, die dateren van ver voor de ontwikkeling tot dicht bebouwde stadswijk, die aan het einde van de 19de eeuw op gang kwam. In de 19de eeuw vestigde zich grootschalige industrie in het gebied, in het bijzonder langs de stadsrandzone. Deze industrie is volledig verdwenen en vervangen door woningbouw. Dit gebeurde al in het interbellum. In deze periode werd ook de voormalige buitenplaats Rosehaghe verkaveld en bebouwd. Rond 1940 was de wijk zo goed als vol gebouwd. Na de Tweede Wereldoorlog vonden incidentele vernieuwingen plaats van bestaande bouwlocaties.

Het gebied toont vooral in de architectuur een breed scala aan typologieën en bouwstijlen uit de periode circa 1880-1940. De stedenbouwkundige opzet is vrij eenvoudig en heeft niet de representatieve monumentaliteit van bijvoorbeeld de Kleverparkbuurt, die globaal in dezelfde periode tot ontwikkeling kwam. Tussen de bestaande lintstructuren werd een eenvoudig netwerk van woonstraten gespannen, dat voor een belangrijk deel bestaat uit rechte verbindingstraten tussen de oude lijnstructuren. Hoofdassen in de wijk zijn de Zijlweg, de oude uitvalsweg in

westelijke richting, die zich vanaf het einde van de 19de eeuw ontwikkelde tot een representatief lint met herenhuizen en later ook veel winkels, en de Pieter Kiesstraat, die het noordelijke deel van de wijk doorkruist en vroeger door de vele winkeltjes als een hoofdbuurtstraat fungeerde. De bebouwing tot circa 1910 is veelal in de vorm van gesloten bouwblokken gerealiseerd, en met uitzondering van de Zijlweg en de Pieter Kiesstraat, overwegend in complexen van uiteenlopende omvang tot stand gekomen door particulier initiatief en enkele bouwverenigingen. De bebouwing uit het interbellum is deels gerealiseerd binnen al bestaande structuren en aansluitend op het karakter van de oudere wijkdelen (omgeving Burgemeester Sandbergstraat, Pijntorenstraat), deels in een uitgesproken tuinwijkachtige opzet (Rosehaghe in de zuidwesthoek van de wijk).

Voor het merendeel gaat het om complexmatige bebouwing van aaneengesloten laagbouw, in oorsprong overwegend gebouwd voor de (hogere) middenstand. Langs de Zijlweg, Duvendoordestraat, Kinderhuissingel en Coornhertstraat is ook herenhuisbebouwing gerealiseerd. Voor de lagere middenstands- en arbeidersklassen werden complexen lage geschakelde woningen en beneden- en bovenwoningen gebouwd in de binnengebieden van de wijkdelen, zoals de Schermerstraat-Langendijkstraat en de Gaelstraat-Roosveldstraat.

Het straatbeeld is besloten, maar kent enkele bijzondere open ruimten, zoals langs de gehele Kinderhuissingel, waar de bebouwing als een representatieve singelwand fungeert aan singel en Kenaupark. Een ander voorbeeld is het Hasselaersplein, omgeven door blokken herenhuizen. Het oostelijke deel van de Garenkokerskade werd in de jaren 30 van de vorige eeuw als representatieve woonsingel opgenomen in een nieuwe woonbuurt. De weinige scholen, kerken en andere bijzondere gebouwen vormen herkenbare, meestal bescheiden herkenningspunten, maar soms ook belangrijke landmarks in het gebied.

Er zijn geen gebieden meer aanwezig, die een overduidelijk pré-stedelijk karakter bezitten.

Hoofdstructuur

De hoofdstructuur bestaat zoals gezegd uit een raamwerk van oudere, pre-stedelijke structuren, te weten de min of meer parallel liggende Zijlweg, Garenkokersvaart en Brouwersvaart, voorts de oude vestinggracht (Kinderhuissingel) aan de oostzijde en het spoortracé Haarlem-Leiden aan de noordwestzijde. Zijlweg en Pieter Kiesstraat, beide te kenschetsen als hoofdwijkstraten, vormen samen een assenkruis. De buurten aan weerszijden zijn met eenvoudige, meestal rechte straten van uiteenlopende lengte ingevuld. De Duvendoordestraat volgt het gebogen verloop van de spoorlijn Haarlem-Leiden en de Kinderhuissingel volgt de contouren van deze voormalige vestinggracht. In het bijzonder ten zuiden van de Zijlweg herinnert het hoofdzakelijk noord-zuid gerichte stratenpatroon aan de vroegere perceelsrichtingen in de pre-stedelijke periode. De na circa 1920 ingevulde wijkdelen bieden wat meer variatie in stedenbouwkundige vormen: de Rosehaghebuurt volgt de opzet van een tuindorp met woningblokken in een groene context, met verspringende rooilijnen en een loom slingerende hoofdlaan (Hoofmanstraat). De interbellumbuurt die op het terrein van de voormalige Prévinairefabriek werd aangelegd (omgeving Pijntorenstraat) heeft een aantal markante geknikte straten met langgerekte bouwblokken in een half open verkaveling. In het bijzonder de Garenkokersvaart met aangrenzende groene kaden is in het interbellum als een belangrijk stedenbouwkundig element in deze buurt opgenomen en getransformeerd tot representatieve woonsingel.

Pieter Kiesstraat: straatbeeld met laat 19de-eeuwse bebouwing.

Garenkokerskade: herenhuizen uit het interbellum op het voormalige Prévinaireterrein.

Het complex Rosehaghe, in tuindorpachtige setting.

Straatbeeld en bebouwing

Van de pre-stedelijke bebouwing en de in het verleden nadrukkelijk aanwezige industriële complexen is nagenoeg niets bewaard gebleven. Aan de Zijlweg heeft een enkele woning mogelijk nog een wat oudere kern, die teruggaat tot het midden van de 19de eeuw.

Het straatbeeld in de woonbuurten is besloten en wordt in de gebieden die voor het interbellum tot stand kwamen gekenmerkt door gesloten bouwblokken. De bebouwing bestaat voornamelijk uit eengezinsrijenhuizen van verschillende grootte en type, voor de arbeiders- en middenstandsklassen en de hogere klassen, van een, twee of drie bouwlagen met kap of platte daken. Ook zijn er boven- en benedenwoningen in de vorm van eengezinsrijenhuizen van twee of drie bouwlagen met kap. Op straathoeken bevinden zich in de onderbouw vaak puien die nog herkenbaar zijn als (voormalige) buurtwinkels. Aan de Zijlweg bevinden zich de nodige winkels, soms als zodanig met bovenwoning gebouwd, soms met later toegevoegde winkelpuier. In de Pieter Kiesstraat en op enkele plekken aan de Duvenvoordestraat zijn veel panden aanwezig die niet langer als winkel in gebruik zijn maar die nog wel een dusdanige uitstraling hebben. De bebouwing in de gesloten bouwblokken is vooral complexmatig van opzet, variërend van grote rondom pleinen of langs verschillende straten gerealiseerde complexen tot bescheiden bouwiniciatieven van twee of meer geschakelde huizen.

De variatie aan bouwstijlen is groot: van neoclassicisme en neorenaissance tot mengvormen daarvan en vele voorbeelden van zogenaamde overgangsarchitectuur, waarin traditionele elementen en historiserende bouwstijlen worden gecombineerd met eigentijds materiaalgebruik en nieuwe stijlvormen. De vaak prominent aanwezige geveldecoraties in natuursteen, stucwerk, hout, kleurige baksteen en verblendsteen, hout en andere materialen concentreert zich in de aan de straat gelegen gevels, hoek- en dakpartijen. In het bijzonder de rond 1900 gerealiseerde bebouwing kenmerkt zich door een kleurrijk materiaalgebruik en schilderachtige bouwelementen als tuit- en trapgevels, decoratieve dakkapellen en balkons,

De bouwiniciatieven in het interbellum betreffen meestal woningbouw voor de middenstandsklasse in de vorm van in lange blokken geschakelde woningen van één tot twee bouwlagen met kap of platte daken, in een sobere, traditioneel-zakelijke stijl, soms met elementen uit de meer expressieve Amsterdamse schoolstijl.

Het vrijwel laatste relict van de historische bedrijvigheid in het gebied is het imposante bakstenen pakhuis, dat in 1895 werd gebouwd voor de Hollandsche IJzeren Spoorwegmaatschappij (HIJSM) aan de Kinderhuissingel. Een ander bijzonder complex is de Oud-katholieke kerk met pastorie, kosterij en vijf middenstandswoningen van architect H.T. Zwiers tussen Kinderhuissingel, Garenkokerskade en Pijntorenstraat uit 1937-1938. Het in traditionalistische stijl vormgegeven ensemble is een belangrijke blikvanger in het stadsbeeld rond de Kinderhuissingel. Architect J.B. van Loghem ontwierp het in 1920-1922 gebouwde complex van 139 woningen, drie winkels en een gemeenschapsgebouw voor de woningbouwvereniging Rosehaghe, in een zakelijke stijl met plastisch gelede gevelwanden. Voorts bevinden zich in de wijk nog enkele andere in het oog springende gebouwen met een bijzondere functie, zoals het Sociëteitsgebouw van de “Vereeniging” (Zijlweg 1), naar ontwerp van architect Van den Ban, gereed in 1923 en de voormalige St.-Jozefschool (thans De Schakel) aan de Nicolaas van der Laanstraat, een fors, in zakelijke stijl opgetrokken bakstenen schoolgebouw uit 1931. Uit 1914-1918 dateert het veilinggebouw (“Notarishuis”), dat naar ontwerp van J.J. van Noppen op de hoek van de Bilderdijkstraat en de Langenhuisstraat werd gebouwd.

Uit de naoorlogse periode is het complex van de voormalige Mons Aurea School aan de Garenkokerskade (1960-1964) het meest in het oog springend, mede door de rijk gelede architectuur en de bijzondere situering in twee door een luchtbrug verbonden volumes aan weerszijden van de Garenkokersvaart. Grootschalige bebouwing van recente datum is te vinden aan de Zijlsingel. Deze sluit in maatvoering, materiaalgebruik en detaillering niet aan bij de bebouwingskarakteristiek van de rest van de wijk. Aan de Prévinairestraat bevindt zich een

wooncomplex uit circa 1985, gebouwd ter plekke van een bedrijfscomplex, dat door de toepassing van bakstenen gevels, erkers en daken met overstekken aansluiting vindt bij de oudere bebouwing uit het interbellum in deze omgeving.

In het plangebied bevinden zich bij Brouwersvaart, Garenkokersvaart en Kinderhuissingel diverse historische bruggen, merendeels uit de eerste helft van de 20ste eeuw. De meeste zijn als gemeentelijk monument beschermd.

Historische ontwikkeling

Ontginning

Haarlem ontwikkelde zich evenals vele andere oude nederzettingen op een strandwal. Langs de Hollandse kuststrook vormden de parallel aan elkaar gelegen strandwallen de hoger gelegen droge gronden, die de bewoners droge voeten garandeerden in het waterrijke gebied. Tussen de strandwallen lagen de vroegere strandvlaktes, waarop zich na daling van de zeespiegel dikke lagen veen hadden gevormd. Deze lage, natte gebieden lieten zich moeilijk bedwingen en werden pas veel later in ontwikkeling gebracht. In de periode van de 8ste-9de eeuw raakte de strandwal in de omgeving van Haarlem bewoond. Haarlem vormde zich eerst als agrarische ‘geestnederzetting’. Een geest is een langwerpige akkercomplex dat doorgaans is gelegen op het hoogste gedeelte van een strandwal. Kenmerkend zijn de langgerekte noord-zuid georiënteerde doorgaande wegen tussen de nederzettingen op de strandwallen.

In de lager gelegen gebieden westelijk van de strandwal, waar zich ook het plangebied bevindt, werden ter ontwatering parallelle sloten gegraven in oost-westrichting. Vanaf de twaalfde en de dertiende eeuw is het veen vanuit de nederzettingen op de strandwallen ontgonnen. Het veen werd systematisch afgewaterd door middel van een regelmatig patroon van rechte afwateringssloten en -vaarten. De Brouwersvaart behoort tot dit systeem. Waarschijnlijk betreft het een gekanaliseerde beek.

Dientengevolge ontstonden in het gebied de zo kenmerkende regelmatige verkavelingspatronen, maar ook de oude bannegrenzen (grenzen van rechtsgebieden). De loop van al bestaande riviertjes en andere omstandigheden waren van invloed op het verkavelingspatroon. Door de voortdurende afwatering klonk het veen steeds verder in, wat een gestage daling van het maaiveld tot gevolg had. Ook door het turfsteken daalde het maaiveld. Het is dan ook niet vreemd, dat de veengebieden uiteindelijk aanzienlijk lager dan de strandwallen kwamen te liggen.

Ook op de strandwal westelijk van Haarlem ontwikkelden zich nederzettingen (Velsen, Bloemendaal, Overveen), die met elkaar verbonden waren door een tweede noord-zuid gerichte route. De wegen op de parallel lopende strandwallen werden op enkele plaatsen door dwarsverbindingen met elkaar verbonden. De Zijlweg is zo’n oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Al in 1475 wordt de Zijlweg, ook wel “Heerwech buyten de Zijlpoorte” in bronnen genoemd. De naam verwijst naar de “zijl” of de “sluis” in deze weg, waarmee de waterloop westelijk van Haarlem (de veenwatering, gevormd door de Houtvaart en de Delft, die vroeger met elkaar verbonden waren), werd afgedamd.

In de veenontginning ten westen van Haarlem vormden de Delft en de Houtvaart de centrale (noord-zuidlopende) afwateringsstructuren naar het noordelijk gelegen IJ. De vaarten waren bepalend voor de richting en de vorm van de kavels in het gebied. De Delft, al genoemd in een akte uit 1336, is vermoedelijk in de 14de eeuw gegraven. De vaart stond zoals gezegd in open verbinding met de Houtvaart, maar eindigde iets ten noorden van de Zijlweg. Via de Garenkokersvaart was de Delft gekoppeld aan de stadssingel. De Delft had net als de Houtvaart een belangrijke regionale vervoersfunctie in het veengebied. Een deel van de Garenkokersvaart ligt binnen het plangebied. Ook de Brouwersvaart (op oude kaarten ook Rampvaart genoemd) had economische betekenis. Onder meer werd over de vaart bouwzand voor de binnenstad aangevoerd

uit de zandwinnings langs de duinen en schoon water voor de bierbereiding. Ook werd het schone vaartwater gebruikt door de blekerij- en wasinrichtingen, die zich langs de stadsranden vestigden.

Ontwikkelingen na de ontginningen

Toen Haarlem zich ontwikkelde tot belangrijke en relatief grote stad, in de periode van de 12de-17de eeuw, beperkte het agrarisch gebruik zich niet meer tot de geestgronden alleen, maar strekte zich uit tot de hele strandwal en de naastliggende veengebieden. Op de zandgrond van de strandwal vond onder andere akkerbouw plaats en in de randzones werd de grond ook als weide gebruikt. Dicht tegen de stad aan was waarschijnlijk ook sprake van tuinbouw. Nog tot ver in de 19de eeuw was het veengebied ten westen van Haarlem vooral als wei- en grasland in gebruik. Buiten de gemeente Haarlem was de bloemen- en groenteteelt tot ontwikkeling gekomen. In de veengebieden ten westen van de stad ontstond ook bedrijvigheid die profijt trok van de aanwezigheid van het vele water. Zo vestigden zich hier verschillende linnenblekerijen en ook brouwerijen waren er actief. Woonbebouwing en niet agrarische bedrijvigheid concentreerde zich langs de oude linten in het gebied: de Zijlweg en de Brouwersvaart. Langs de Zijlweg bevonden zich enkele korenmolens: Het Kruis en de Zijlmolen. Van beide vroeg-industriële molencomplexen zijn geen restanten meer overgebleven binnen het plangebied.

Links de Zijlweg, gezien in de richting van de binnenstad van Haarlem, met zicht op de St. Bavokerk. Rechts de molen "Het Kruis", links de Zijlmolen, getekend door Jordanus Hoorn (1753-1833), circa 1774 (NHA_53004103).

Grote veranderingen in de 19de eeuw

In de 19de eeuw groeide Haarlem buiten de middeleeuwse en 17de-eeuwse wallen uit tot een stad van formaat. Nieuwe wijken werden aangelegd, waarbij in veel gevallen bestaande wegen- en waterstructuren leidend waren in de ontwikkeling. Een andere vormende factor van belang in de

stadsuitbreidingen waren de spoorwegen. De Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HIJSM) opende in 1839 Nederlands eerste spoorlijn, die Amsterdam met Haarlem verbond. Deze “Oude Lijn” werd in de jaren 1841-1846 via Leiden en Den Haag doorgetrokken naar Rotterdam, waarbij het spoor met een ruime bocht door het veengebied westelijk van Haarlem naar het zuiden werd geleid. Hierbij werd een groot aantal bestaande weg- en waterstructuren gelijkvloers gekruist. In 1867 opende HIJSM de “Noord-Hollandsche lijn” die Haarlem met Uitgeest (en Alkmaar-Den Helder) verbond. Met de komst van deze spoorlijn ontstond de markante splitsing van lijnen in het gebied tussen de noordwestelijke binnenstadsrand en de gemeentegrens Haarlem-Bloemendaal. Het spoorknooppunt was compleet met de aanleg van de spoorlijn Haarlem-Zandvoort, die in 1881 voor het publiek geopend werd (met brug over de Delft bij Overveen). Daarnaast werd ook nog een verbinding gemaakt tussen de lijnen naar Rotterdam en Uitgeest.

Het plangebied in de 19de eeuw

Het plangebied lag rond het midden van de 19de eeuw nog buiten het gebouwde stadsgebied van Haarlem, dat zich nog nauwelijks buiten de singels had uitgebreid. Aan de zuidzijde wordt het begrensd door de Brouwersvaart en naar het noorden toe de eveneens oost-westgerichte Zijlweg en de Garenkokersvaart. Prominent aan de Zijlweg, de oude uitvalsweg door het veen in westelijke richting, lagen destijds de twee hiervoor genoemde korenmolencomplexen. Langs het begin van de Zijlweg had zich enige lintbebouwing ontwikkeld, en ook op de westelijke kade van de Kinderhuissingel/Zijlsingel lag een gebouwencomplex, de stallen en gebouwen van de trekvaart. In 1834 vestigde de stoomkatoenfabriek van Prévinaire zich aan de Kinderhuissingel, nabij de hoek met de Zijlweg. Hier lag al in de jaren 30 een klein park in landschapstijl. Ten zuiden van de Zijlweg, in westelijke richting (en later begrensd door de spoorlijn naar Leiden) lag in het tweede kwart van de 19de eeuw een buitenplaats met grote landschapstuin (buitenplaats Rosehaghe). Rond 1880-1890 is er een groot herenhuis gebouwd. Mogelijk werd het geheel als buitenplaats gebruikt door de eigenaars van de Prévinairefabriek.

Verder bepaalden weiden het beeld, geordend binnen de oude ontginningsstructuren en gescheiden door smalle afwateringsloten met noord-zuidverlopende richting.

Door de vele latere ingrepen is deze situatie drastisch gewijzigd. Met het verdichten van de bebouwing van de Zijlweg verdwenen de molens en werd de oude rooilijn gewijzigd. Garenkokersvaart, Brouwersvaart en Zijlweg zijn nog steeds aanwezig, maar opgenomen in een nieuwe woonwijk, die vanaf het einde van de 19de-eeuw in het gebied werd aangelegd. Van de historische sloten is niets meer aanwezig, maar hun oriëntatie leeft nog wel voort in de richting van een aantal noord-zuidverlopende straten in het gebied tussen Brouwersvaart en Garenkokerskade.

Het plangebied volgens de Topografische Militaire Kaart van 1877. Rechts in het midden het complex van de katoenfabriek van Prévinaire. De zuidwestelijke hoek van het plangebied wordt nog volledig in beslag genomen door een grote buitenplaatstuin, in het bezit van de familie Prévinaire. Van complexmatige woningbouw is nog geen sprake in het gebied (bron: watwaswaar.nl)

Eind 19de eeuw

In de laatste decennia van de 19de eeuw volgden verschillende stadsuitbreidingen buiten de wallen van Haarlem en al gauw reikte de westelijke stadsgrens aan de “zandgemeenten” Bloemendaal en Heemstede. De “Prévinaire” (ook wel “de Garenklos”) groeide in de loop van de 19de eeuw uit tot een zeer omvangrijk bedrijfscomplex met talloze gebouwen, dat zich uitstrekte tot ver voorbij de Garenkokersvaart. De fabriek, waar honderden mensen werkten, had een grote impact op de stad door de vervuiling van lucht en water en grote stankoverlast. Nog in 1912 waren bijna 350 arbeiders in dienst. De fabriek overleefde de economische malaise van de Eerste Wereldoorlog niet en ging in 1918 failliet. In 1920 volgde de sloop van het grote complex en kwamen de gronden vrij voor de aanleg van een fraaie woonbuurt.

Vanaf circa 1880-1890 werd volop gebouwd in het Garenkokerskwartier. De Zijlweg kreeg zijn herenhuisbebouwing en in de buurten aan weerszijden werd voor alle sociale klassen gebouwd, vooral door plaatselijke bouwondernemers, die in één keer flinke blokken met geschakelde huizen realiseerden. In luttele jaren werden hele straten volgebouwd, zoals de Coornhertstraat en de Hasselaerstraten. In het bijzonder het Hasselaersplein is één van de weinige locaties in dit gebied, waarin vanuit een, weliswaar eenvoudig, stedenbouwkundig concept de woningblokken, voor de hogere middenstand, rond een rechthoekig plein werden geplaatst. Vlak voor de eeuwwisseling (circa 1895) concentreerden de bouwactiviteiten zich in straten als de Duvenvoordestraat, Gaelstraat en Roosveldstraat, ook hier veelal in middelgrote complexen van geschakelde woningen voor de betere standen, maar ook voor arbeiders, door bouwondernemingen en bouwverenigingen. Eén daarvan was de Coöperatieve Bouwvereniging Eigen Haard, die een flink aantal woningen voor de betere standen bouwde aan de Kinderhuissingel en de Pieter

Kiesstraat (circa 1895) en de bouwvereniging Coornhert, die grote middenstandswoningen liet bouwen aan de Coornhertstraat.

Uitsnede Topografische Militaire Kaart (Bonneblad), 1926. Rechts boven het nog niet ingevulde terrein van de voormalige Prévinaire (bron: watwaswaar.nl).

20ste eeuw

De expansie van Haarlem zette in het begin van de 20ste eeuw verder door. De Zijlweg raakte steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Veel voormalige herenhuizen langs de uitvalsweg werden tot winkel omgevormd. In 1902 vestigde de N.V. Haarlemsche Melkinrichting “De Sierkan” zich in een groot nieuw complex op de hoek van de Zijlweg en de Zijlsingel, op een perceel dat was aangekocht van de Prévinaire en waar tot dan toen onder meer de villa Dora had gestaan. De Sierkan voorzag in de industriële verwerking van melk tot deugdelijke en veilige melkproducten. Het imposante complex viel in 1973 onder de slopershamer en werd vervangen door grootschalige nieuwbouw van de GG & GD.

Begin vorige eeuw (1905) zag een nieuw uitbreidingsplan voor Haarlem het levenslicht, mede bedacht door gemeente-architect en Directeur Openbare Werken L.C. Dumont. Een partieel uitbreidingsplan van 1916 geeft inzicht in de ideeën die bestonden voor een verdere ontwikkeling van het Garenkokerskwartier: invulling met woningbouw van de terreinen, die tot dan toe een andere bestemming hadden gekend. Zo maakt de kaart gewag van de toekomstige bebouwing van de buitenplaats Rosehaghe, die in 1920-1922 zou plaats vinden, en het bouwen van een middenstandsbuurt op het Prévinaireterrein (jaren 30). Voor beide buurten is het toekomstige stratenplan al op de kaart van 1916 ingetekend. In de jaren 30 verrees in verschillende fasen een markante buurt met geschakelde middenstandswoningen op het terrein van de gesloopte Prévinairefabriek. De woningen kwamen via particulier initiatief van kleine ontwikkelaars, vaak aannemers of architecten tot stand. Na de oorlog vond de invulling van het Prévinaireterrein zijn

voltooiing met de bouw van het complex van de Mons Aurea School aan de Garenkokerskade (1960). Andere grootschalige vernieuwingen in de afgelopen vijftig jaar vonden plaats aan de Zijlsingel (sloop Sierkancomplex) en de Prévinairestraat (sloop bedrijfscomplex en vervangende woningbouw rond 1985).

Bronnen:

- Blijstra, R., *Haarlem: heel oud, heel nieuw*, Haarlem 1971.
- Hammann, P., *Garenkokerskwartier. Een kleine wijkgeschiedenis van de Zijlweg en omgeving*, Haarlem 2011.
- Roos, P., B. Uittenhout en W. de Wagt (red.), *Architectuurgids Haarlem*, Haarlem 1992.
- Speet, B., *Historische atlas van Haarlem. 1000 jaar Spaarnestad*, Amsterdam 2006
- Suurenbroek, F., *(On)begrensd land. De transformatie van de stadsrand van Haarlem*, Bussum 2007.

Beschermde monumenten en karakteristieke bebouwing

In het bestemmingsplangebied zijn verschillende panden die vanwege hun cultuurhistorische betekenis bescherming genieten. Op de eerste plaats zijn dat de panden die als rijksmonument (RM) of gemeentelijk monument (GM) wettelijk zijn beschermd. Volgens het in Haarlem gehanteerde systeem vallen die panden in de hoogste architectonische orde, te weten Orde 01.

In het plangebied bevinden zich de volgende beschermde monumenten:

Straat en huisnummer	Type bouwwerk, bijzonderheden	Status
Anslijnstraat 5 t/m 67	Onderdeel Rosehaghe-complex arch. J.B. van Loghem	RM
Anslijnstraat 6 t/m 20	Onderdeel Rosehaghe-complex arch. J.B. van Loghem	RM
Bilderdijkstraat 1a	Notarishuis, complex met Langendijkstraat 1c	GM
Brouwerskade 3	Woonhuis	GM
Brouwerskade 5	Woonhuis	GM
Brouwerskade 7	Woonhuis	GM
Brouwerskade 9	Woonhuis	GM
Brouwerskade 59 t/m 77	Onderdeel Rosehaghe-complex arch. J.B. van Loghem	RM
Brouwerskade 79 t/m 85	Onderdeel Rosehaghe-complex arch. J.B. van Loghem	RM
Brouwersvaart	Kousenbandbrug	GM
Coornhertstraat 17	Woonhuis	GM
Coornhertstraat 19	Woonhuis	GM
Coornhertstraat 21	Woonhuis	GM
Coornhertstraat 23	Woonhuis	GM
Coornhertstraat 25	Woonhuis	GM
Coornhertstraat 27 rood en zwart	Woonhuis	GM
Coornhertstraat 29	Woonhuis	GM
Coornhertstraat 31	Woonhuis	GM
Coornhertstraat 33	Woonhuis	GM
Coornhertstraat 35	Woonhuis	GM
Coornhertstraat 37	Woonhuis	GM
Gaelstraat 4	Woonhuis, onderdeel complex	GM
Gaelstraat 6	Woonhuis, onderdeel complex	GM
Gaelstraat 8	Woonhuis, onderdeel complex	GM
Gaelstraat 10	Woonhuis, onderdeel complex	GM
Gaelstraat 12	Woonhuis, onderdeel complex	GM
Gaelstraat 14	Woonhuis, onderdeel complex	GM

Gaelstraat 16	Woonhuis, onderdeel complex	GM
Garenkokerskade	Delftbrug	GM
Garenkokerskade	Garenkokersbrug	GM
Garenkokerskade 2 t/m 46	Onderdeel woningbouwcomplex Vooruitgang	GM
Garenkokerskade 81	Nova College	GM
Garenkokerskade 83 t/m 87	Woningen, onderdeel complex Oud-Katholieke kerk, pastorie, etc.	GM
Hoofmanstraat 5-7	Onderdeel Rosehaghe-complex arch. J.B. van Loghem	RM
Hoofmanstraat 9 t/m 15	Onderdeel Rosehaghe-complex arch. J.B. van Loghem	RM
Hoofmanstraat 6 t/m 10	Onderdeel Rosehaghe-complex arch. J.B. van Loghem	RM
Hoofmanstraat 12 -12a t/m c	Onderdeel Rosehaghe-complex arch. J.B. van Loghem	RM
Hoofmanstraat 14 t/m 72	Onderdeel Rosehaghe-complex arch. J.B. van Loghem	RM
Hoofmanstraat 33 t/m 39	Onderdeel Rosehaghe-complex arch. J.B. van Loghem	RM
Johan van Vlietstraat 81 t/m 85	Woonhuizen	GM
Kinderhuissingel 6	Voormalig pakhuis Olympia	RM
Kinderhuissingel 8 t/m 16	Blok herenhuizen	GM
Kinderhuissingel 24, 24a en 24b	Blok middenstandshuizen	GM
Kinderhuissingel 78	Kerk, onderdeel complex Oud-Katholieke kerk, pastorie, etc.	GM
Kinderhuissingel 80-82	Woningen, onderdeel complex Oud-Katholieke kerk, pastorie, etc.	GM
Kinderhuissingel 88 t/m 96	Blok middenstandswoningen	GM
Kopsstraat 2 t/m 26	Onderdeel Rosehaghe-complex arch. J.B. van Loghem	RM
Langendijkstraat 1c	Notarishuis, complex met Bilderdijkstraat 1a	GM
Merkmanstraat 1 t/m 27	Onderdeel Rosehaghe-complex arch. J.B. van Loghem	RM
Merkmanstraat 2 t/m 28	Onderdeel Rosehaghe-complex arch. J.B. van Loghem	RM
Nicolaas van der Laanstraat 8 t/m 20	Complex woningen	GM
Nicolaas van der Laanstraat 25	School De Schakel	GM
Pieter Kiesstraat 46	Woning	GM
Pieter Kiesstraat 48	Woning	GM
Pieter Kiesstraat 73, 73a rood en 73b rood	Winkel-woonhuis	GM
Pijntorenstraat 27 t/m 33	Woningen, onderdeel complex Oud-Katholieke kerk, pastorie, etc.	GM
Zijlweg 1	Sociëteit Vereniging	GM
Zijlweg 24, 24a, 24b en 24c	Winkel-woonhuis	GM
Zijlweg 34 zwart en rood	Winkel-woonhuis	GM
Zijlweg 58-60	Dubbel woonhuis, winkel	GM
Zijlweg 64	Herenhuis	GM
Zijlweg 103 t/m 115	Herenhuizen	GM

In Orde 02 vallen vervolgens die bouwwerken en complexen, die ouder zijn dan 50 jaar en vanwege hun hoge architectonische kwaliteit en/of hun plaats in de stedenbouwkundige structuur en/of als toonaangevend element in de gevelwand een belangrijke bijdrage leveren aan het stadsbeeld van het Garenkokerskwartier.

In de waardering van de Orde 02 panden is gezocht naar de samenhang tussen stadsbeeld en de individuele panden en complexen. De hoofdstructuren in de wijk, zoals de (doorgaande) straten langs de flanken (de representatieve Kinderhuissingel, de schilderachtige Brouwerskade en Garenkokerskade), de hoofdwijkstraten (Zijlweg, Pieter Kiesstraat, Duvenvoordestraat) zijn de toonaangevende lijnen en plekken in de wijk. De hier gesitueerde panden en complexen hebben vanwege hun veelal hoge beeldwaarde extra aandacht gekregen. Dit geldt ook voor de locaties in de wijk, die een bijzondere stedenbouwkundige ontwerp kwaliteit ten toon spreiden, zoals het Hasselaersplein en de in de jaren 30 gerealiseerde middenstandsbuurt op het voormalige Prévinaireterrein. Voorts zijn enkele markante hoekpanden en bijzondere, gave en

toonaangevende voorbeelden van historische woningbouw, ook in wijkdelen van meer secundaire betekenis, in de selectie opgenomen.

In Orde 03 vallen de bouwwerken jonger dan 50 jaar van wisselende architectonische kwaliteit, die voor wat schaal en detaillering betreft passen in de gevelwanden, maar geen architectonische of stedenbouwkundige meerwaarde hebben. In het plangebied zijn het in feite alle gebouwen en complexen ouder dan 50 jaar, die niet de Orde 02 kwaliteit bezitten.

Op de Ordenkaart zijn alleen de beschermde monumenten (in rood, = Orde 01) en de Orde 02 panden en complexen (in oranje) weergegeven.

In de onderstaande lijst worden alle Orde 02 panden en complexen beschreven.

De aan meerdere straten grenzende bouwblokken en complexen worden in één item beschreven, uitgaande van de hoofdadressen. Hier is altijd vermeld of het een complex / blok betreft en welke andere complexonderdelen / adressen erbij horen. Het kan dan gaan om separaat gelegen blokken woningen of hoekwoningen, waarvan de ingang zich in een zijgevel aan een andere straat bevindt. Die adressen zijn ook in de lijst opgenomen, waarbij met de opmerking “Onderdeel complex NAAM” verwezen wordt naar het hoofdadres met de beschrijving. De huisnummering volgt die van de GBKN, waarbij de bovenwoningnummers de toevoeging “rd” (rood) krijgen.

Voorts zijn op de kaart, met een groene lijn, de ensembles en seriebouwprojecten weergegeven, voor zover vallende onder orde 02. Er is sprake van een ensemble, als in de vormgeving van de verschillende panden de suggestie wordt gewekt dat het om een groter gebouw gaat. Seriebouw bestaat uit een aantal panden naast elkaar, die in dezelfde architectuur zijn uitgevoerd.

Uitgangspunt bij de op de waarderingskaart aangegeven ensembles en seriebouw is een gezamenlijke aanpak.

BESTEMMINGSPLAN GARENKOKERSKWARTIER, LIJST ORDE 2

<p>Anslijnstraat</p>	<p>22 t/m 30</p>	<p>Zie ook Kopsstraat 1 t/m 3 Complex van twee blokken geschakelde middenstandswoningen (“herenhuizen” volgens de bouwtekening), deel uitmakend van westelijke gevelwand van de Anslijnstraat (blok van 5), op de noordelijke hoek met de Kopsstraat, en een blokje van twee woningen aan laatst genoemde straat. Het complex wordt omgeven door van het van rijksweg beschermde complex van woningbouwvereniging Rosehaghe uit 1920-1992 van architect J.B. van Loghem. De zeven woningen werden in 1928 gebouwd in opdracht van J.H. Wijkhuizen en M. Schaafsma, naar ontwerp van architect C. Schuitemaker in een traditioneel-zakelijke stijl met invloed van de Amsterdamse school. De woningen hebben twee volledige bouwlagen en een grote zolderverdieping, opgenomen in forse gebroken kappen met rode pannendekking en grote houten overstekken. Op de dakschilden houten dakkapellen met overstekken, deels vernieuwd en vergroot. Op de nokken forse gemetselde taps toelopende schoorstenen. De dakschilden van de hoekwoningen van het blok aan de Anslijnstraat worden geaccentueerd door zeer forse taps toelopende gemetselde schoorstenen, die zich ook langs de voorgevel voortzetten en ontspruiten aan erkerachtige uitbouwen bij de eerste bouwlaag. De gevels zijn gemetseld in baksteen in halfsteens verband, met rollagen boven de gevelopeningen en bakstenen lekdorpels. De voorzijden van de blokken hebben een schilderachtige en plastische uitstraling door de erkeruitbouwen met balkons, de luifels, de zware gebroken kap en de gemetselde schoorstenen. Deels houten, deels gemetselde erkers met enkelruijs ramen en bovenlichten, soms met glas-in-lood en bekroond met balkons met houten balustrades. Ingangen met originele paneeldeuren met neven- en bovenlichten, (met glas-in-lood) en houten luifels op gesneden klossen. Op de balkons dubbele balkondeuren. De hoekwoningen Anslijnstraat 22 en 30 hebben deels inpandige balkons, aansluitend onder het brede dakoverstek. Voortuintjes sluiten af met ijzeren hekken of hagen. Het kleine complex is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken en de opmerkelijke details, als typisch voorbeeld van een geschakelde woningbouw voor de middenstandsklasse uit het interbellum en vanwege de markante en toonaangevende situering op de hoek van de Anslijnstraat en de Kopsstraat, te midden van het bijzondere Rosenhaghecomplex.</p>
<p>Bilderdijkstraat</p>	<p>2 t/m 10</p>	<p>Asymmetrisch opgezet blok van vijf herenhuizen binnen de aaneengesloten westelijke gevelwand van de Bilderdijkstraat. Het blok, typische projectontwikkeling uit de periode rond 1900, werd in 1895 gebouwd met kenmerken van de neorenaissance. Er zijn twee volledige bouwlagen en zolderverdieping, opgenomen in een mansardedak met de nok evenwijdig aan de straat, gedekt met gesmoorde kruispannen. Op de dakvlakken kleine houten dakkapellen met zadeldaken en sierspanten. Bij iedere woning is er een gemetseld dakhuis met kunststenen ornamentiek, als bekroning van een middels gemetselde lisenen geaccentueerde smalle travee, waarin zich beneden het portiek met voordeur bevindt. De gemetselde voorgevel wordt verlevendigd met kunststenen speklagen en boven de vensters segmentbogen en boogvelden in siermetselwerk. Vensters met houten kozijnen en deels nog oude schuiframen. In de porteken paneeldeuren met bovenlichten. Op de verdieping zijn er grote houten balkons op korbeelstellen en</p>

		dubbele balkondeuren met neven- en bovenlichten. Bij nr. 8 is het balkonhek van ijzer. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van seriematige woningbouw uit de periode rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Bilderdijkstraat.
Bilderdijkstraat	2a	Zie: Zijlweg 82rd, 82zw, 84rd, 84zw, 86rd, 86zw
Bilderdijkstraat	12	Woonhuis binnen de aaneengesloten westelijke gevelwand van de Bilderdijkstraat. Het woonhuis werd gebouwd in 1895 met eenvoudige kenmerken van de neorenaissance. Er zijn twee volledige bouwlagen en een zolderverdieping onder een zadeldak met de nok evenwijdig aan de straat, gedekt met pannen. In het voordakvlak een dakkapel. De gemetselde voorgevel, een lijstgevel met geprofileerde kroonlijst, wordt verlevendigd met een natuurstenen plint, gepleisterde speklagen en boven de gevelopeningen segmentbogen met boogvelden gevuld met siermetselwerk. De voorgevel bevat twee vensters op de begane grond en twee op de verdieping. Deze bevatten houten kozijnen en schuiframen (T-schuiframen op de verdieping) met 3-ruits bovenlichten. De kozijnen hebben een decoratief vellingkantje. Rechts in de gevel op de begane grond een houten paneeldeur met twee ruiten en sierroosters. Boven de deur een enkel bovenlicht. Net als bij de vensters is ook het houten kozijn van deze ingang voorzien van decoratieve vellingkantjes ter plaatse van het bovenlicht. Het woonhuis is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, enkele bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van woningbouw uit de periode rond 1900 en als beeldbepalend onderdeel van het straatbeeld van de Bilderdijkstraat.
Bilderdijkstraat	18 t/m 22	Blok van drie geschakelde middenstandswoningen binnen de aaneengesloten westelijke gevelwand van de Bilderdijkstraat. Het blok, typische projectontwikkeling uit de periode rond 1900, werd in 1895 gebouwd met eenvoudige kenmerken van de neorenaissance. Er zijn twee volledige bouwlagen en zolderverdieping, oorspronkelijk opgenomen in een zadeldak met de nok evenwijdig aan de straat, gedekt met pannen. Het zadeldak is recent aan de achterzijde gewijzigd tot een volledige verdieping, nu met plat dak. De gemetselde voorgevel, een lijstgevel met geprofileerde kroonlijst, wordt verlevendigd met gepleisterde plint, speklagen en boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag segmentbogen met sluitstenen en boogvelden in siermetselwerk. Vensters met houten kozijnen en deels nog oude schuiframen, soms met glas-in-lood in de bovenlichten. Deurkozijnen met (vernieuwde) paneeldeuren en bovenlichten. Op de verdieping zijn er bij iedere woning drie vensters met onder de kroonlijst aansluitende verdiepte panelen en (schuif)ramen met 4-ruits verdeling. In 1989 aan de achterzijde gewijzigd. Het blok is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, enkele bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van seriematige woningbouw uit de periode rond 1900 en als beeldbepalend onderdeel van het straatbeeld van de Bilderdijkstraat.
Bilderdijkstraat	32 t/m 34	Blok van twee geschakelde middenstandswoningen binnen de aaneengesloten westelijke gevelwand van de Bilderdijkstraat. Het blok, typische projectontwikkeling uit de periode rond 1900, werd in 1895 gebouwd in sobere overgangsarchitectuur. Er zijn twee volledige bouwlagen onder een plat dak. De gemetselde voorgevel, een lijstgevel met geprofileerde kroonlijst, heeft een levendig karakter door het gebruik van grijze (plint) bruine en rode baksteen en gele verblendsteen, licht verspringende geveldelen en een band

		<p>met siermetselwerk en bakstenen consoles onder de houten kroonlijst. Boven de twee vensters en ingang van de woningen in de eerste bouwlaag segmentbogen met boogvelden in siermetselwerk. Boven de drie vensters in de eerste bouwlaag een strek. De vensters bevatten houten kozijnen en deels vernieuwde (schuif)ramen. De bovenlichten van de gevelopeningen in de eerste bouwlaag van nr. 34 bevatten glas-in-lood. Houten deurkozijnen met uit het interbellum daterende paneeldeuren en een enkel bovenlicht. Het blok is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, enkele bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van seriematige woningbouw uit de periode rond 1900 en als beeldbepalend onderdeel van het straatbeeld van de Bilderdijkstraat.</p>
Brouwerskade	11 rd, zw t/m 13	<p>Blok van twee herenhuizen binnen de aaneengesloten noordelijke gevelwand van de Brouwerskade, op de hoek met de Coornhertstraat. Het blok, typische projectontwikkeling uit de periode rond 1900, werd in 1904 gebouwd met kenmerken van de neorenaissance. Er zijn drie bouwlagen, waarvan de bovenste aan de straatzijde schuilgaat achter dakschilden, gedekt met moderne mastiekleien. Aan de Coornhertstraat heeft het smalle bouwdeel rechts een plat dak. Boven de afgeschuinde hoekgevel en de risaliet aan de Brouwerskade op het dakvlak grote houten dakkapellen met geornamenteerde klauwstukken en houten frontons. Gemetselde schoorstenen. De gevels aan de straatzijde zijn lijstgevels, gemetseld in baksteen in kruisverband en afsluitend met een houten hoofdgestel, met architraaf, fries en goot op consoles. De gevels worden verlevendigd met een hardstenen plint, gepleisterde speklagen, geprofileerde waterlijsten en boven de gevelopeningen getrapte strekken met gepleisterde geboorte- en sluitstenen. Vensters met houten kozijnen en deels nog oude schuiframen. In de deurkozijnen paneeldeuren met bovenlichten. In de gevels van nr. 11 enkele markante oculusvensters en rondboogvenstertjes. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van seriematige woningbouw uit de periode rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld. Zeer markante hoekligging.</p>
Brouwerskade	21, 21 rd t/m 23, 23rd	<p>Symmetrisch opgezet blok van beneden- en bovenwoningen binnen de aaneengesloten noordelijke gevelwand van de Brouwerskade. Het blok, typische projectontwikkeling uit de periode rond 1900, werd in 1895 gebouwd met kenmerken van de neorenaissance en de overgangsarchitectuur. Er zijn drie bouwlagen en bij iedere woning een lage zolderverdieping, opgenomen in een zadeldak met de nok haaks op de voorgevel, gedekt met rode keramische pannen. De daken hebben aan de voorzijde een overstek op gemetselde consoles, met windveren. Het pand heeft aan de straatzijde een dubbele topgevel, gemetseld in baksteen in kruisverband. De gevel wordt verlevendigd met kleine accenten in rode verblendsteen en een variatie aan gemetselde bogen en lateien boven de gevelopeningen (segmentbogen, strekken, hanekammen, rollagen met profiellijsten). Vensters met houten kozijnen met sierdetails en deels vernieuwde (schuif)ramen met veelruits bovenlichten of glas-in-lood. De voordeuren (bij 23, 23rd nog origineel) zijn in de middenas van de gevel bij elkaar geplaatst in twee dubbele kozijnen, ook hier met bovenlichten. In de topgevels kleine oculusvensters. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van een beneden-en bovenwoning uit de periode rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Brouwerskade.</p>

Burgemeester Boreelstraat	1 t/m 19	Blok van tien geschakelde middenstandswoningen, gesitueerd aan de oostzijde van de straat. Het bouwblok vormt één gesloten gevelwand en werd gerealiseerd in 1935-1939 in drie fases, in opdracht van verschillende opdrachtgevers en naar ontwerp van architecten H. Heidstra en architect H. Tuninga. Beide architecten kozen echter wel voor een sterk overeenkomstige vormgeving in traditioneel-zakelijke stijl. Het blok heeft twee volledige bouwlagen en een zolderverdieping, gedekt met een zadeldak met de nokrichting evenwijdig aan de straat. Het dak is gedekt met gesmoorde pannen en heeft een bescheiden houten overstek op houten klossen. Voorts gemetselde schoorstenen op de nok en oorspronkelijke dakkapellen met (deels nog) roedenramen. Deze ramen zijn bij enkele woningen gewijzigd. De dakkapel van nr. 9 is aanzienlijk vergroot. Verder zijn er diverse niet oorspronkelijke dakvensters aanwezig in het voordakvlak van het blok. Iedere woning heeft aan de voorzijde een ingang met zijlicht (soms met glas-in-lood) onder een luifel, met in de meeste gevallen een gebeitste paneeldeur met raampjes. Links hiervan een driezijdige houten erker met enkelruits ramen en bovenlichten (soms nog met glas-in-lood) op bakstenen borstwering. Op de verdieping vensters met houten kozijnen met uitstekend kalf, draairamen (soms met roeden) en gedeelde bovenlichten. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken en details, als typisch voorbeeld van een geschakelde woningbouw voor de middenstandsklasse uit het interbellum en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Burgemeester Boreelstraat.
Burgemeester Sandbergstraat	1	Zie: Kinderhuissingel 98 t/m 114.
Burgemeester Sandbergstraat	9 t/m 19	Blok van zes grote geschakelde middenstandswoningen, prominent gesitueerd aan de noordzijde van de straat, op de zuidelijke kop van het bouwblok tussen Pijntorenstraat en Burgemeester Boreelstraat. Het blok werd in 1934-1935 gerealiseerd in traditioneel-zakelijke stijl, als projectontwikkeling door het Bouwbureau De Vries uit Haarlem, naar eigen ontwerp. Het heeft twee volledige bouwlagen en een zolderverdieping, opgenomen in het hoge en steile zadeldak, met de nokrichting evenwijdig aan de straat. Het dak is gedekt met gesmoorde romaanse pannen en heeft houten overstekken met goten en windveren. Voorts gemetselde schoorstenen en dakkapellen met overstekken roedenramen. De zadeldakvorm van het dak wordt bij de zijgevels herhaald boven de smalle risalerende bouwdelen, wat deze gevels een bijzonder hoekaccent verleent. Gevels gemetseld in orangerode gladde baksteen in halfsteens verband met plint in donkerrode steen. Iedere woning heeft aan de voorzijde een ingang onder fraai gemetselde rondboog, met gebeitste paneeldeur met dekstukken en raampjes, tussen smalle nevenlichten met glas-in-lood, en voorts een brede houten erker met enkelruits ramen en bovenlichten (soms nog met glas-in-lood), geplaatst op bakstenen plint met gemetselde bloembakken op de hoeken. Op de verdieping vensters met zware houten kozijnen met uitstekend kalf en ramen met bovenlichten. Voortuintjes met lage gemetselde muurtjes en hogere hekposten bij de ingangen. Bij enkele woningen nog oude tegelstoepen. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken en details, als typisch voorbeeld van een geschakelde woningbouw voor de middenstandsklasse uit het interbellum en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Burgemeester Sandbergstraat.
Burgemeester Sandbergstraat	2	Zie: Kinderhuissingel 116.

<p>Burgemeester Sandbergstraat</p>	<p>6 t/m 10</p>	<p>Blokje van drie geschakelde middenstandswoningen aan de zuidzijde van de Burgemeester Sandbergstraat, nabij de aansluiting op de Kinderhuissingel. Het blok werd in 1925-1926 gerealiseerd in traditioneel-zakelijke stijl met enige invloed van de cottigestijl, in opdracht van de bouwkundige J. Klerk, die tevens het ontwerp maakte. Het heeft twee volledige bouwlagen en een grote zolderverdieping opgenomen in een schilddak met grote steekkap midden voor, grote gemetselde schoorstenen en dakkapellen met roedenramen. De gevels zijn gemetseld in quasi handvormsteen in Vlaams verband, met eenvoudige siermetselwerkdetails in de topgevel. De voorgevel heeft bij de middelste woning een topgevelrisaliet. Alle woningen hebben aan de voorzijde een driezijdige houten erker met enkelruits ramen en bovenlichtjes met decoratief glas-in-lood. De ingangen hebben houten deuren met raampjes onder houten luifels. Ingang van nr. 6 in de zijgevel, tussen gemetselde penanten. Boven deze ingang een gevelsteen met de naam De Wilg. Boven de luifels van 8 en 10 kleine achthoekige venstertjes met glas-in-lood. Op de erker van nr.8 een balkon met niet oorspronkelijk hekwerk. Overigens in de verdiepingsgevels houten kozijnen met roedenramen. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, en opmerkelijke details, als typisch voorbeeld van een geschakelde woningbouw voor de middenstandsklasse uit het interbellum en vanwege de markante en toonaangevende situering in knik van de straat, nabij straathoek.</p>
<p>Coornhertstraat</p>	<p>1 t/m 5</p>	<p>Blokje van drie geschakelde herenhuizen, deel uitmakend van de aaneengesloten oostelijke gevelwand van de straat. Het werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de hogere klasse in die periode. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in het omlopende afgeplatte schilddak, gedekt met gesmoorde kruispannen. Boven de afgeschuinde hoekrisaliet (links) en boven de middelste woning bevinden zich gemetselde dakkapellen met speklagen, gepleisterde klauwstukken, hoofdstellen en houten frontons. De andere dakkapellen op het voorste dakschild zijn naderhand gewijzigd. Gevels van baksteen in kruisverband, wat betreft de voorgevel rijk gedecoreerd met gepleisterde speklagen, waterlijsten en ter afsluiting een architraaflijst, een bakstenen fries (deels gepleisterd) en een geprofileerde houten kroon(goot)lijst. Boven de gevelopeningen gepleisterde en doorgetrokken lateien en daarboven telkens grote gemetselde hanekammen met gepleisterde geboorteen sluitstenen. De ingangen hebben paneeldeuren met sierrooster, bovenlichten en hierboven houten hoofdstellen. Vensters met houten kozijnen en enkelruits- en T-schuiframes volgens oud model, deels met glas-in-lood. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde herenhuisbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Coornhertstraat.</p>
<p>Coornhertstraat</p>	<p>13 t/m 15</p>	<p>Blok van twee symmetrisch geschakelde herenhuizen, deel uitmakend van de aaneengesloten oostelijke gevelwand van de straat, te midden van woningen van hetzelfde type. Het werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de betere klasse in die periode. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in een zadeldak met de nok evenwijdig aan de voorgevel, gedekt met rode keramische pannen. Centraal op het voorste dakschild een grote (gezamenlijke)</p>

		<p>dakkapel met houten klauwstukken, kroonlijst en gebroken fronton. In 1990 is aan de achterzijde een grote dakkapel over de volle breedte van de gevel toegevoegd. De zes vensterassen brede voorgevel is gemetseld in baksteen in kruisverband, en voorzien van een hardstenen plint, gepleisterde speklagen en ter afsluiting een architraaflijst, een fries en een geprofileerde houten kroonlijst. De twee middelste vensterassen springen in, waarmee de middenpartij wordt geaccentueerd. Boven de gevelopeningen gemetselde tudorbogen met gepleisterde geboorte- en sluitstenen en een boogveld met siermetselwerk. De ingangen hebben paneeldeuren met gietijzeren roosters en bovenlichten, geplaatste binnen klassieke omljstingen met kroonlijst. Vensters met houten kozijnen en enkelruits of T-schuiframes, deels gewijzigd. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken en details, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw uit de tijd rond 1900 voor de betere klasse en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Coornhertstraat.</p>
Coornhertstraat	10	<p>Hoekpand aan de westelijke zijde van de Coornhertstraat, met de noordgevel aan de Langendijkstraat. De begane grond had oorspronkelijk een winkelbestemming met de ingang in de afgeschuinde hoek van het pand, op de verdieping een woning met de ingang aan de Coornhertstraat. Het pand werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissance stijl en is een typisch voorbeeld van woningbouw met tevens een winkelfunctie op de begane grond uit die periode. Het pand omvat twee volledige bouwlagen en een zolder onder een samengesteld dak gedekt met gesmoorde verbeterde Hollandse pannen. Tevens twee niet oorspronkelijke dakkapellen. Ter plaatse van de afgeschuinde hoek wordt het pand bekroond door een door de goot stekende opbouw / torentje met tentdak. De bakstenen gevels zijn verlevendigd met in gele baksteen uitgevoerde banden en geel siermetselwerk onder de houten bakgoot op klossen. Boven de gevelopeningen bakstenen segmentbogen met natuurstenen aanzetstukken. De bogen in de eerste bouwlaag zijn ook voorzien van een hardstenen sluitsteen. Tweekleurig siermetselwerk in de boogvelden. De vensters bevatten (deels vernieuwde of gewijzigde) houten invullingen met enkele ramen en bovenlichten. De woningingang bevat een houten kozijn met houten paneel deur en enkel bovenlicht. De voormalige winkelingang bevat een houten kozijn met niet oorspronkelijke deur met ruit en een enkel bovenlicht. Het hoekpand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken en details, als typisch voorbeeld van winkel met bovenwoning uit de tijd rond als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Coornhertstraat.</p>
Coornhertstraat	12 t/m 14	<p>Blok van twee geschakelde herenhuisen, deel uitmakend van de aaneengesloten westelijke gevelwand van de straat, te midden van woningen van hetzelfde type. Het werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de betere klasse in die periode. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in een mansardedak met de nok evenwijdig aan de voorgevel, gedekt met gesmoorde verbeterde Hollandse pannen. Iedere woning heeft een dakkapel met houten klauwstukken en kroonlijst, bij nr. 12 nog met fronton. Gevels van baksteen in kruisverband, wat betreft de straatgevels gedecoreerd met een hardstenen plint, gepleisterde speklagen, waterlijsten en ter afsluiting een architraaflijst, een fries en een geprofileerde houten kroonlijst. Het metselwerk van nr. 14 is gebroken wit geschilderd. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag een flinke</p>

		geprofileerde waterlijst en een gemetselde segmentboog met gepleisterde geboorte- en sluitstenen en geschilderd boogveld. Op de verdieping alleen bakstenen segmentbogen met sluitstenen. De ingangen hebben paneeldeuren met smeedijzeren roosters en bovenlichten. Vensters met kozijnen met vellingkant en enkelruits schuiframen met decoratief glas-in-lood in de bovenlichten. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken en details, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw uit de tijd rond 1900 voor de betere klasse en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Coornhertstraat.
Coornhertstraat	16 t/m 24	Zie ook: Schermerstraat 37. Blok van vijf geschakelde herenhuizen, deel uitmakend van de aaneengesloten westelijke gevelwand van de straat, hier omhoekend in de Schermerstraat, waar zich nog een zesde woning bevindt. De hoekpartij (met afgeschuinde hoekgevel) bevatte oorspronkelijk een winkel met bovenwoning). Het werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl (met accenten in Jugendstil) en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de betere klasse in die periode. Nr. 22 werd in 1928 gesplitst in een beneden- en bovenwoning. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in het omlopend afgeplatte schilddak, gedekt met gesmoorde kruispannen. Boven de afgeschuinde hoekrisaliet en midden boven de gevels van de overige woningen gemetselde dakkapellen met speklagen, gepleisterde klauwstukken (niet bij 24) en geprofileerde kroonlijsten. Gevels van baksteen in kruisverband, wat betreft de straatgevels gedecoreerd met een hardstenen plint, gepleisterde speklagen, waterlijsten en ter afsluiting een architraaflijst, een fries en een geprofileerde houten kroon(goot)lijst op consoles. Het middendeel van de gevel aan de Coornhertstraat springt licht naar voren en heeft in de speklagen sierblokken met Jugendstildecoraties. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag in verblendsteen gemetselde rondbogen met gepleisterde geboorte- en sluitstenen, op de verdieping segmentbogen met sluitstenen en boogvelden met siermetselwerk. De ingangen hebben paneeldeuren en halfronde bovenlichten, soms nog met glas-in-lood. Vensters met houten kozijnen en enkelruits (schuif)ramen. Deur en ramen in de winkelpui op de hoek hebben bovenlichten met decoratief glas-in-lood in Jugendstil. Boven deze deur een balkon op oude consoles. Hekwerk vernieuwd. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken en details, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw uit de tijd rond 1900 voor de betere klasse en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Coornhertstraat. Belangrijk hoekaccent.
Duvenvoordestraat	1 t/m 5	Blokje van drie geschakelde herenhuizen, deel uitmakend van de aaneengesloten oostelijke gevelwand van de straat. Het werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de hogere klasse in die periode. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in het omlopende afgeplatte schilddak, gedekt met gesmoorde kruispannen. Boven de één vensteras brede risaliet in het linker deel van de voorgevel bevindt zich een door de kroonlijst gestoken gemetseld dakhuis met speklagen en tuitgeveltje. Voorts op het voorschild een aantal kleine houten dakkapellen met grote overstekende kappen, soms met sierspantje. Voorgevel van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint., gepleisterde speklagen met diamantkoppen, waterlijsten en ter afsluiting een gepleisterde architraaflijst, een bakstenen fries met panelen in metselmozaïek en een geprofileerde

		<p>houten kroon(goot)lijst. Boven de gevelopeningen gemetselde segmentbogen met gepleisterde geboortestenen en geornamenteerde sluitstenen, en grote boogvelden met siermetselwerk in gele en rode steen. De ingangen hebben paneeldeuren met sierroosters (behalve nr. 3 die een nieuwe deur heeft) en bovenlichten. Vensters met houten kozijnen en enkelruits schuiframen, deels met decoratief glas-in-lood in de bovenlichten, deels voorzien van nieuwe invullingen (nr.5). Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde herenhuisbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Duvenvoordestraat.</p>
Duvenvoordestraat	7 t/m 11, 11-1, 11-2	<p>Blokje van drie geschakelde herenhuisen, deel uitmakend van de oostelijke gevelwand van de straat, met nr. 11 op de hoek met de Roosveldstraat. Het werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de hogere klasse in die periode. Er zijn twee volledige bouwlagen en een zolderverdieping, opgenomen onder een later opgehoogd plat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde. Dit dakvlak is gedekt met gesmoorde kruispannen en bevat drie dakkapellen. De voorgevel is een lijstgevel in baksteen in kruisverband, met natuurstenen plint, gepleisterde speklagen, cordonlijsten en fries met velden onder een houten geprofileerde kroonlijst. Boven de gevelopeningen gemetselde segmentbogen met aanzet- en sluitstukken, en boogvelden met siermetselwerk in gekleurde baksteen. Op de sluitstenen in de eerste bouwlaag een dierenkop, op die van de tweede bouwlaag een diamantkop. De ingangen hebben paneeldeuren en bovenlichten. Vensters met houten kozijnen en deels nog aanwezige schuiframen. Enkele ramen met een gewijzigde detaillering. De zijgevel aan de Roosveldstraat is met uitzondering van twee kleine vensters met enkel draairaam verder geheel blind uitgevoerd. Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde herenhuisbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Duvenvoordestraat.</p>
Duvenvoordestraat	33, 33rd t/m 39, 39rd	<p>Blok van vier geschakelde beneden- en bovenwoningen, deel uitmakend van de aaneengesloten zuidelijke gevelwand van de straat. Het werd rond 1895 gerealiseerd in overgangsstijl, met elementen uit de neorenaissance en de Jugendstil en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de middenstandsklasse in die periode. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, die aan de voorzijde wordt afgesloten door een lessenaarsdak met kruispannendekking en bij iedere woning met een steekkap naar de topgevel van een dakhuis. Voorts op het dakschild kleine dakkapellen met lessenaarsdakjes of zadeldakjes met overstek.</p> <p>Volledig symmetrisch opgezette voorgevel van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint, gepleisterde speklagen en siermetselwerklijsten onder de houten bakgoten. Boven de vensters uiterst links en rechts bevinden zich eveneens siermetselwerkpanelen. Iedere woning heeft beneden een portiek met decoratieve gepleisterde / natuurstenen omlijsting in twee typen, met en zonder natuurstenen kalf. In de portieken paneeldeuren met bovenlichten en betegelde zijwanden. Voorts in de voorgevel vensters met gepleisterde segmentbogen, ijzeren lateien of gepleisterde lateien. Houten kozijnen met enkelruits (schuif)ramen, veelal met roeden of decoratief glas-in-lood. De beide hoekpanden hebben breed opgezette vensters met</p>

		<p>tussenstijlen. De tuitvormige topgevels van deze hoekpanden hebben decoratief gevormde vensterpartijen met roedenramen. De beide middelste topgevels hebben een getrapte en gekanteelde afsluiting met gepleisterde blokken en consoles en smalle vensters. De gevelbekroning van nr. 37 is verloren gegaan.</p> <p>Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde middenstandswoningbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Duvenvoordestraat.</p>
Duvenvoordestraat	59, 59rd t/m 63, 63rd	<p>Blok van twee geschakelde beneden- en bovenwoningen en een hoekwinkelpand met bovenwoning, deel uitmakend van de aaneengesloten zuidelijke gevelwand van de straat, op de hoek met Nicolaas van der Laanstraat. Het werd rond 1900 gerealiseerd in overgangsstijl, met elementen uit de neorenaissance en de Jugendstil en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de middenstandsklasse in die periode. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, die aan de voorzijde wordt afgesloten door een lessenaarsdak met gesmoorde oud Hollandse pannen. Aan de zijde van de Nicolaas van de Laanstraat zijn er drie volledige bouwlagen met plat dak en een tweelaags deel met plat en balkon. Het dakschild aan de voorzijde wordt drie maal onderbroken door een gemetseld dakhuis met lessenaarsdak met overstek op korbeelstellen. Tegen de afgeschuinde hoekgevel sluit een bakstenen erker aan, bekroond door een dakhuis met zadeldak met houten voorschot, geprofileerde windveren en overstek op korbeelstellen. Gevels gemetseld in baksteen in kruisverband, deels met bakstenen plint, deels hardsteen. Boven de vensters eenvoudige gemetselde segmentbogen, in de eerste bouwlaag deels met tegelwerk in de boogvelden. De voorgevel sluit aan de bovenzijde af met een siermetselwerkfries. De dakhuisen vertrekken uit de gevel met siermetselwerkpanelen en smalle muurdammen. Vensters met hardstenen dorpels, houten kozijnen en schuiframen, soms met bovenlichten met decoratief glas-in-lood. De ingangen hebben stenen getande kalven, paneeldeuren en bovenlichten. Op de oostelijke hoek een originele winkelpui met vernieuwde deur in de hoekgevel, geflankeerd door brede etalagevensters onder lateien en segmentbogen. De ingang heeft een rondboogbovenlicht, geplaatst tussen de zware gemetselde consoles van de hoekerker. Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde middenstandswoningbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Duvenvoordestraat. Markante hoekoplossing met winkelpui en erker-topgevelaccent.</p>
Duvenvoordestraat	69, 69 rd	<p>Opmerkelijk voorbeeld van een grote beneden- en bovenwoning, deel uitmakend van de aaneengesloten zuidelijke gevelwand van de straat. Het werd rond 1900 gerealiseerd in overgangsstijl, met elementen uit de neorenaissance en de Jugendstil. Er zijn vier bouwlagen, inclusief een onderverdieping. De bovenste wordt aan de voorzijde afgesloten door een lessenaarsdak met dakkapel. De voorgevel is drie vensterassen breed. De linker risaleert licht en wordt benadrukt door een hoog opgaande portiekopening over twee bouwlagen, daarboven een hardstenen balkon op ijzeren korbeelstellen en tenslotte een gemetseld dakhuis, waarvan de oorspronkelijke bekroning is verdwenen. De voorgevel is gemetseld in baksteen in kruisverband. De hoge onderverdieping is deels gepleisterd en bevat een nieuwe invulling. Het portiek heeft beneden hoekdammen met geglazuurde bakstenen accenten en</p>

		<p>bovenin een hardstenen kalf en een opengewerkt bovenlicht met geel verblendstenen tracering. In het portiek een hardstenen trap naar de tweede bouwlaag, wanden met decoratief gestucte panelen en de ingangen naar beneden- en bovenwoning. De vensters hebben hardstenen lekdorpels, eenvoudige gemetselde segmentbogen of stenen profielijsten. Schuiframen met bovenlichten met decoratieve roedenverdeling. De gevel sluit aan de bovenzijde af met een fries met siermetselwerkpanelen, bakstenen profiel- en tandlijsten en een houten gootlijst. In het dakhuis een rondboogvenster. Het pand is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van beneden- en bovenwoningbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Duvenvoordestraat.</p>
Duvenvoordestraat	79, 79rd t/m 85, 85rd	<p>Blok van vier geschakelde beneden- en bovenwoningen, deel uitmakend van de zuidelijke gevelwand van de straat, en gelegen op de hoek met de Coltermanstraat. Het werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de middenstandsklasse in die periode. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in een omlopend afgeplat schilddak met een dekking van gesmoorde kruispannen. Het voorste dakschild draagt boven iedere woning een bakstenen dakkapel met gemetselde pilasters, gepleisterde klauwstukken en een kroonlijst met halfroond fronton. Gevels gemetseld in baksteen in kruisverband, met grijs geschilderde plint, wit geschilderde speklagen en waterlijsten. De gevels sluiten aan de bovenzijde af met een architraaflijst, een fries en een kroonlijst op geprofileerde consoles. Boven de gevelopeningen oranje verblendstenen segmentbogen met wit geschilderde geboortestenen en sluitstenen met diamantkoppen. In de boogvelden siermetselwerk in gekleurde steen. Vensters met houten kozijnen en veelal oorspronkelijke enkelruits schuiframen. Bij enkele woningen zijn de ramen gewijzigd. De woningingangen zijn per twee gekoppeld binnen een kozijn met pilastervormige middenstijl, onder een brede segmentboog. De ingangen hebben voorts hardstenen dorpels en neuten, en paneeldeuren met bovenlichten. Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde middenstandsbouw (beneden- en bovenwoning) uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Duvenvoordestraat.</p>
Duvenvoordestraat	2 t/m 6	<p>Blokje van drie geschakelde herenhuizen, deel uitmakend van het begin van de aaneengesloten westelijke gevelwand van de straat. Het werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de hogere klasse in die periode. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in het hoge zadeldak, met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van kruispannen. Boven de middenas van de voorgevel bevindt zich een door de kroonlijst gestoken gemetseld dakhuis met gemetselde speklagen en houten tuitgeveltje. Het met mastiekleien gedekte zadeldak heeft een flink overstek met sierspantje. Voorts op het voorschild twee houten dakkapellen met zadeldakjes met overstek en sierspantje. De rechter dakkapel is evenwel aan weerszijden opgenomen in een moderne dakkapel met plat dak. Voorgevel van baksteen in kruisverband, met speklagen in gekleurde verblendsteen en friezen met siermetselwerk. Ter afsluiting aan houten overstek op klossen. Bij de afgeschuinde hoekgevel links is het overstek</p>

		<p>doorgetrokken en rust hier op een dubbel korbeelstel. De middenwoning heeft op de verdieping decoratieve uitgemetselde lisenen op kunststenen consoles. Boven de gevelopeningen gemetselde segmentbogen en boogvelden met siermetselwerk in gekleurde baksteen. De ingangen hebben paneeldeuren en bovenlichten. Vensters met houten kozijnen en deels nog aanwezige schuiframen. Diverse ramen met een gewijzigde detaillering. Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde herenhuisbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Duvenvoordestraat.</p>
Duvenvoordestraat	18 t/m 28	<p>Blok van zes geschakelde herenhuisen, deel uitmakend van de noordwestelijke gevelwand van de straat. Het werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de hogere klasse in die periode. Er zijn drie bouwlagen, waarvan de bovenste aan de voorzijde afsluit met een lessenaarsdak, gedekt met gesmoorde kruispannen. Het dakvlak draagt boven de middenas van iedere woninggevel een houten dakkapel met pilasters, overstekende lijst en een dubbel draairaam. Bij nr. 22 is de dakkapel vernieuwd. De voorgevel is een lijstgevel van 18 vensterassen, in baksteen in kruisverband, met natuurstenen plint, gepleisterde speklagen en waterlijsten en ter afsluiting aan de bovenzijde een smalle architraaflijst en een forse houten kroonlijst op consoles. Boven de gevelopeningen gemetselde segmentbogen met gepleisterde geboorte- en sluitstenen en boogvelden met siermetselwerk. De ingangen hebben houten kozijnen, brede paneeldeuren met roosters en bovenlichten. Vensters met houten kozijnen en deels nog aanwezige schuiframen, enkelruits schuiframen beneden en T-schuiframen op de verdieping. Bij diverse woningen decoratief glas-in-lood in de bovenlichten. Bij enkele woningen zijn de ramen licht gewijzigd. Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde herenhuisbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Duvenvoordestraat.</p>
Duvenvoordestraat	34, 24a t/m 122, 122rd	<p>Zeer langgerekt blok van 45 geschakelde huizen, als geheel de noordelijke gevelwand vormend van de Duvenvoordestraat, tussen Garenkokerskade en Johan van Vlietstraat. Het werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl en is een typisch voorbeeld van projectmatige woningbouw voor de hogere middenstandsklasse in die periode. Een aantal woningen is later gesplitst in een beneden- en bovenwoning. Het blok valt op door de levendige toepassing van trapgevels en dakkapellen van verschillende typen. Er zijn drie bouwlagen, waarvan de bovenste aan de voorzijde afsluit met een lessenaarsdak, gedekt met gesmoorde kruispannen. Bij een aantal woningen is er een steekkap naar een forse trapgevel. De overige woningen hebben of een gemetseld dakhuis met fronton en bakstenen pilasters, die vanuit de gevel door de kroonlijst zijn gestoken, of een houten dakkapel met fronton. In enkele gevallen is er een lage bakstenen trapgevel, bij wijze van Vlaamse gevel. Bij enkele woningen zijn nieuwe dakkapellen geplaatst. De voorgevel is een doorlopende lijstgevel, waarbij de woninggevels met een grote trapgevel licht naar voren springen. Iedere woninggevel bezit drie vensterassen. De woning uiterst rechts (nrs.122,122rd) heeft een afgeschuinde hoekgevel met dakhuisbekroning als markant hoekaccent. De gevel is gemetseld in baksteen in kruisverband, met natuurstenen plint, gepleisterde speklagen en waterlijsten en ter</p>

		<p>afsluiting aan de bovenzijde een smalle architraaflijst, een bakstenen fries en een houten kroonlijst op consoles. Boven de gevelopeningen ontlastingsbogen van uiteenlopend type: strekken, hanekammen met sluitstenen, segmentbogen met gepleisterde geboorte- en sluitstenen en rondbogen met geboorte- en sluitstenen en boogvelden met kleurig siermetselwerk. De ingangen hebben houten kozijnen, brede paneeldeuren met roosters en bovenlichten. Bij diverse woningen zijn jongere deuren aanwezig of is een beneden- en boveningang geschapen. Vensters met houten kozijnen en deels nog aanwezige schuiframen, soms met glas-in-lood in de bovenlichten. Bij veel woningen zijn de oorspronkelijke ramen niet meer aanwezig. Nr.34-34a heeft een sobere gemetselde zijgevel aan de zijde van de Garenkokerskade, voorzien van gevelopeningen met gewijzigde invulling.</p> <p>Duvenvoordestraat 68-68a heeft een gave historische winkelpui uit 1924. gerealiseerd door aannemer Broeksma, naar eigen ontwerp in een zakelijk-traditionele stijl. De winkelpui is gevat onder een houten kroonlijst met fries en hoekpenantjes, en bestaat uit een portiek (rechts) en een brede in het portiek omhoekende etalageruit boven een borstwering met hardstenen plint. Het etalageraam heeft een bovenlichtenstrook met fraai decoratief glas-in-lood. In het portiek een deur met bovenlicht naar de bovenwoning. De oorspronkelijke winkeltoegang is gewijzigd.</p> <p>Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde middenstandswoningbouw uit de tijd rond 1900 en in het bijzonder als zeer beeldbepalend en door de kromming in de straatwand en de vele trapgevelaccenten toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Duvenvoordestraat.</p>
Eerste Hasselaerstraat	7 t/m 9	<p>Blokje van twee geschakelde grote woonhuizen, deel uitmakend van de aaneengesloten oostelijke gevelwand van de straat, die hier overgaat in het Hasselaersplein. Het werd rond 1890 gerealiseerd in sobere eclectische stijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de middenstandsklasse in die periode en als onderdeel van de eenvoudige maar representatieve bebouwing aan en bij het Hasselaersplein. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in het hoge zadeldak, met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van gesmoorde keramische pannen. Boven de middenas van beide gevels een dakkapel, waarvan die van nr. 7 nog met houten klauwstukken. Voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint, gepleisterde speklagen, een zware waterlijst onder de verdiepingsvensters en ter afsluiting aan de bovenzijde een eenvoudig hoofdgestel. Boven de gevelopeningen gemetselde strekken met gepleisterde geboorte- en sluitstenen. De ingang van nr. 9 nog met oude paneel deur en bovenlicht, nr. 7 heeft een nieuwe deur met bovenlicht. Vensters met houten kozijnen en enkelruits (schuif)ramen of daarop gelijkende vernieuwde ramen. Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1900 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van Eerste Hasselaerstraat en Hasselaersplein, als geheel een stedenbouwkundig bijzondere en markante pleinoplossing uit de late negentiende eeuw.</p>
Gaelstraat	1 d-f	<p>Pand op de noordwestelijke hoek van de Gaelstraat met de Duvenvoordestraat, oorspronkelijk mogelijk met een winkelfunctie op de begane grond. Het werd rond 1895 gebouwd in</p>

		<p>neorenaissancestijl en is een typisch voorbeeld van woningbouw voor de middenstandklasse in die periode. Er zijn twee volledige bouwlagen en een zolder onder een dak met omlopende schilden gedekt met leien. In deze schuine dakvlakken kleine dakkapellen onder een aankappend schilddakje. Het pand heeft een afgeschuinde hoek, bekroond met een met tentdak gedekt torentje. De gevel aan de Duvenvoordestraat is voorzien van een door de goot stekend tuitvormig dakhuis, voorzien van een dekljst en toppilaster. Boven de ingang in de afgeschuinde hoek zit een houten erker. De bakstenen gevels zijn verlevendigd met een natuurstenen plint, speklagen met diamantkoppen, cordonlijsten en een gedecoreerd fries (vlakken met tegelmozaïek) onder de geprofileerde kroonlijst met consoles. De kroonlijst met fries en mozaïekvlakken wordt ook herhaald ter plaatse van het hoektorentje. Boven de vensters op de begane grond, met houten kozijnen en grotendeels gewijzigde invullingen zit een 2-steens strek met aanzetstukken en sluitsteen. De vensters op de verdieping, eveneens op punten gewijzigd, zijn voorzien van een gepleisterde segmentboog met aanzetstukken en sluitsteen. In het boogveld decoratief tegelmozaïek. De ingang op de schuine hoek bevat een houten kozijn, paneeldeur met ruit en enkel bovenlicht. De ingang in de gevel aan de Gaelstraat bevat een houten kozijn, paneeldeur met twee ruiten en een enkel bovenlicht. Het pand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisbouw uit de tijd rond 1900 en als zeer beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Gaelstraat.</p>
Gaelstraat	3 t/m 19	<p>Blok van negen geschakelde arbeiderswoningen, deel uitmakend van de aaneengesloten noordelijke gevelwand van de straat, die omstreeks 1900 werd bebouwd met voornamelijk arbeiderswoningen. Het werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de arbeidende klasse in die periode. Er zijn twee volledige bouwlagen, waarvan de bovenste aan de straatzijde schuif gaat achter een lessenaarsdak, met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van gesmoorde kruispannen. Boven de middenas van iedere woninggevel bevindt zich een door de kroonlijst gestoken gemetseld dakhuis met afwisselend een zadeldakje met overstek en windveren of een gemetselde trapgevel. Voorgevel van baksteen in kruisverband, met uitspringende plint met hardstenen waterlijst, gepleisterde speklagen of speklagen in gekleurde verblendsteen. Ter afsluiting een architraaflijst, een bakstenen fries en een bakgoot op geprofileerde klossen. Iedere woning heeft in de voorgevel een ingang en twee vensters. Boven de gevelopeningen verblendstenen segmentbogen met gepleisterde of verblendstenen sluitstenen en gemetselde boogvelden. Daar waar de dakhuisen een topgeveltje met overstek hebben springt het metselwerk onder deze dakhuisen licht naar voren, op verblendstenen consoles. De ingangen hebben kozijnen, paneeldeuren van uiteenlopend type en bovenlichten. Vensters met houten kozijnen en enkelruits schuiframen, veelal met oud decoratief glas-in-lood in de bovenlichten. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde arbeiderswoningbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Gaelstraat.</p>
Gaelstraat	31 t/m 55	<p>Blok geschakelde arbeiderswoningen, deel uitmakend van de aaneengesloten noordelijke gevelwand van de straat, die omstreeks 1900 werd bebouwd met voornamelijk arbeiderswoningen. Het</p>

		<p>werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de arbeidende klasse in die periode. Er zijn twee volledige bouwlagen, waarvan de bovenste aan de straatzijde schuil gaat achter een lessenaarsdak, met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van gesmoorde kruispannen. Bij drie woningen is deze situatie verloren gegaan en is het dakvlak met dakkapel vervangen door een rechte gemetselde gevel (nrs. 35, 47 en 49). Boven de middenas van de overige woninggevels bevindt zich telkens een forse gemetselde dakkapel met dito pilasters, gepleisterde klauwstukken en een hoofdgestel met driehoekig fronton. In de dakkapellen dubbele draairamen. Voorgevel van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint, lage gepleisterde borstwering en een gepleisterde waterlijst, die tevens de geprofileerde lijsten rond de bovenlichten van de gevelopeningen koppelt. Ter afsluiting een architraaflijst, een bakstenen fries met siermetselwerk en gepleisterde diamantkoppen, tenslotte een geprofileerde bakgoot. Iedere woning heeft in de voorgevel een ingang en twee vensters. Boven de kroonlijsten van de kozijnen bevinden zich gemetselde segmentbogen met dito sluitstenen en boogvelden met siermetselwerk. De ingangen hebben kozijnen, (paneel)deuren van uiteenlopend type en bovenlichten. Bij enkele woningen zijn de originele deuren met roosters nog aanwezig. Vensters met houten kozijnen en enkelruits schuiframen, veelal met oud decoratief glas-in-lood in de bovenlichten. Bij enkele woningen zijn de ramen gemoderniseerd.</p> <p>Het blok is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde arbeiderswoningbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Gaelstraat. De dakopbouwen van de woningen nrs. 35, 49 en 51 zijn niet waardevol.</p>
Gaelstraat	2	<p>Woonhuis, deel uitmakend van de aaneengesloten zuidelijke gevelwand van de Gaelstraat, die omstreeks 1900 werd bebouwd met voornamelijk arbeiderswoningen. Nr.2 werd rond 1895 gebouwd in de trant van de neorenaissance en behoort tot de grotere woonhuizen met volledige verdieping in de straat. Het pand heeft twee volledige bouwlagen en een zolderverdieping, die aan de voorzijde schuil gaat achter een lessenaarsdak met zinken losangedekking. Midden voor bezit het dak een gemetseld dakhuis, dat door de daklijst is gestoken. Dit dakhuis heeft een houten topgevel en een zadeldak met overstek en sierspantje. De drie vensterassen brede voorgevel, gemetseld in baksteen in kruisverband, heeft een hardstenen plint, gepleisterde speklagen en ter afsluiting aan de bovenzijde een architraaflijst, een bakstenen fries met siermetselwerk in gele en rode steen en een forse geprofileerde kroonlijst op klossen. Boven de gevelopeningen beneden gepleisterde lateien en in verblendsteen gemetselde hanekammen met gepleisterde geboorte- en sluitstenen. Op de verdieping boven het middelste venster een latei en een segmentboog in verblendsteen en boven de flankerende vensters dito bogen, echter met grote boogvelden met siermetselwerk. Ingang met hardstenen dorpel, paneeldeur en bovenlicht. Vensters met houten kozijnen, enkelruits- of T-schuiframen. Het pand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Gaelstraat.</p>
Gaelstraat	20 t/m 22	<p>Blokje van twee geschakelde arbeiderswoningen, deel uitmakend van de aaneengesloten zuidelijke gevelwand van de straat, die</p>

		<p>omstreeks 1900 werd bebouwd met voornamelijk arbeiderswoningen. Het werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de arbeidende klasse in die periode. Er is één volledige bouwlaag en een verdieping onder een afgeplat zadeldak, met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van gesmoorde kruispannen. Boven de middenas van de dubbele gevel een brede door de kroonlijst gestoken gemetseld dakhuis steekkap, topgevel en dakoverstek met sierspant op korbeelstellen. Aan weerszijden hiervan ene kleine houten dakkapel met zadeldakje. Zes vensterassen brede voorgevel van baksteen in kruisverband, met uitspringende plint met hardstenen waterlijst, speklagen in gekleurde verblendsteen. Ter afsluiting een architraaflijst, een bakstenen fries en een bakgoot op geprofileerde klosjes. Iedere woning heeft in de voorgevel een ingang en twee vensters. Boven de gevelopeningen verblendstenen segmentbogen met gepleisterde geboorte- en sluitstenen en in metselmozaïek uitgevoerde boogvelden. De in de middenrisaliet naast elkaar geplaatste ingangen hebben kozijnen met paneeldeuren en enkelruits bovenlichten. Vensters met houten kozijnen en enkelruits schuiframen, Bovenlichten bij nr. 22 met glas-in-lood. In de topgevel een rondboogvenster met brede middenstijl en 2-ruits ramen. De dubbele woning is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde arbeiderswoningbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Gaelstraat.</p>
Garenkokerskade	15zw, 15rd	<p>Pand met boven- en benedenwoning, deel uitmakend van de aaneengesloten noordelijke gevelwand van de Garenkokerskade, die overwegend bestaat uit bescheiden panden uit omstreeks 1900 en enkele objecten uit het interbellum. Het onderhavige pand werd in 1898 gerealiseerd in sobere neorenaissance stijl en is een typisch voorbeeld van woningbouw voor de middenstandsklasse in die periode. Er zijn twee volledige bouwlagen en een zolderverdieping, onder een plat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde, gedekt met gesmoorde kruispannen. In dit dakvlak zit een bakstenen dakkapel, voorzien van klauwstukken en kroonlijst met fronton. Tevens twee niet oorspronkelijke dakvensters. De bakstenen voorgevel is voorzien van een hardstenen plint, speklagen, waterlijst en hanekam met geschilderde geboortestenen en sluitsteen. Boven de gevelopeningen op de begane grond een geprofileerde kroonlijst. De gevel wordt tevens afgesloten door een geprofileerde kroonlijst. De twee toegangen bevatten een houten kozijn, houten paneel deur met sierrooster en een enkel bovenlicht. Vensters zijn voorzien van houten kozijnen en T-schuiframen met enkel bovenlicht. Onder de lekdorpel van de vensters op de verdieping zijn decoratieve consoles uitgevoerd. De boven- benedenwoning is van belang vanwege de gaafheid van de hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woningbouw voor de middenklasse uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Garenkokerskade.</p>
Garenkokerskade	19, 19rd	<p>Markant object met onderdoorgang en bovenwoning, deel uitmakend van een aaneengesloten noordelijke gevelwand van de Garenkokerskade, die overwegend bestaat uit bescheiden panden uit omstreeks 1900 en enkele objecten uit het interbellum. Het onderhavige pand werd rond 1930 gerealiseerd in zakelijke trant, kenmerkend voor die periode. Er zijn twee volledige bouwlagen en een zolderverdieping, onder een zadeldak gedekt met gesmoorde pannen. Links in het voordakvlak een plat gedekte houten dakkapel,</p>

		<p>die aan de linker zijde aansluit op een forse bakstenen schoorsteen. De markante bakstenen voorgevel heeft verdiepte voegen en een asymmetrische indeling, met op de begane grond een brede onderdoorgang met houten vouwdeuren en rechts hiervan de woningingang met houten kozijn en houten paneel deur met ruiten. Het bovenlicht boven deze ingang is gevat tussen twee horizontale betonnen uitstekende lijsten. De houten erker met bakstenen borstwering boven de onderdoorgang wordt gedragen door een fors betonnen element. De erker gaat aan de linker zijde over in de forse bakstenen schoorsteen. Rechts van deze erker, die voorzien is van enkele ramen, twee smalle hoge vensters met enkel raam. De gevel wordt rechts van de dakkapel beëindigd door een houten bakgoot. Het markante pand is van belang vanwege de gaafheid van de hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van een bedrijfspand met bovenwoning uit het interbellum en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Garenkokerskade.</p>
Garenkokerskade	21	<p>Kleine woning, oorspronkelijk onderdeel van een blok van zes, deel uit makend van de gesloten gevelwand aan de noordelijke zijde van de Garenkokerskade. Deze woning heeft nog zijn oorspronkelijke hoofdvorm en bouwhoogte: één bouwlaag en een dwarskap, waarin een verdieping is opgenomen, gedekt met rode opnieuw verbeterde Hollandse pannen. Op het voorste dakvlak een grote houten dakkapel met zadeldak, voorzien van een overstek en zinken dekking en een gewijzigd venster. De drie vensterassen brede voorgevel, een lijstgevel, is gemetseld in baksteen in kruisverband en verlevendigd met een plint met rollaag en speklagen in gele en blauwe steen. Boven de drie gevelopeningen bevinden zich gemetselde segmentbogen en boogvelden met kleurig siermetselwerk. De vensters hebben houten kozijnen en vernieuwde ramen in de vorm van enkelruits schuiframen. De ingang rechts in de gevel heeft een geprofileerd kozijn met kalf, een paneel deur met grote ruit en een enkelruits bovenlicht. De bovenlichten zijn voorzien van decoratief glas-in-lood. De gevel sluit aan de bovenzijde, aan weerszijden van de aansluiting van de dakkapel, af met een houten fries en een kroonlijst op consoles. De woning is van belang vanwege de gaafheid van de hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisbouw (onderdeel van een groter blok) uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Garenkokerskade.</p>
Garenkokerskade	23 t/m 25	<p>Blok van twee geschakelde bescheiden middenstandswoningen, deel uit makend van de gesloten gevelwand aan de noordelijke zijde van de Garenkokerskade. Onderdeel van een groter, verder deels gewijzigd complex, en gebouwd rond 1895 in sobere eclectische stijl. Het voorste deel van het pand is naderhand van een tweede bouwlaag met plat dak voorzien, hierachter bleef een deel van de oude dwarskap bewaard. De bakstenen lijstgevel is verlevendigd met banden siermetselwerk, boven de gevelopeningen gemetselde segmentbogen met decoratief metselwerk in de boogvelden en een geprofileerde kroonlijst met fries en houten consoles. De vensters bevatten houten kozijnen met grotendeels nog T-schuiframen en bovenlicht met glas-in-lood. De twee woningingenangen zijn voorzien van houten kozijn en houten paneel deur; de linker met ruit en sierrooster, de rechter met vier ruitjes. Boven de ingangen een bovenlicht met glas-in-lood. Het blok met twee woningen is van belang vanwege de gaafheid van de hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld</p>

		van de Garenkokerskade.
Garenkokerskade	31	Kleine woning, oorspronkelijk onderdeel van een blok van zes, deel uit makend van de gesloten gevelwand aan de noordelijke zijde van de Garenkokerskade. Deze woning, gelegen op de hoek met de Stuverstraat, heeft nog zijn oorspronkelijke hoofdvorm en bouwhoogte: één bouwlaag en een dwarskap, waarin een verdieping is opgenomen, gedekt met rode kruispannen. Op het voorste dakvlak een grote houten dakkapel met zadeldak, voorzien van een overstek en zinken dekking en een gewijzigd venster. De drie vensterassen brede voorgevel, een lijstgevel, is gemetseld in baksteen in kruisverband en verlevendigd met een plint met rollaag en speklagen in gele en blauwe steen. Boven de drie gevelopeningen bevinden zich gemetselde segmentbogen en boogvelden met kleurig siermetselwerk. De vensters hebben houten kozijnen en vernieuwde ramen in de vorm van enkelruits schuiframen. De ingang rechts in de gevel heeft een geprofileerd kozijn met kalf, een vernieuwde deur met grote ruit en een enkelruits bovenlicht. De gevel sluit aan de bovenzijde, aan weerszijden van de aansluiting van de dakkapel, af met een houten fries en een kroonlijst op consoles. De woning is van belang vanwege de gaafheid van de hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisbouw (onderdeel van een groter blok) uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Garenkokerskade.
Garenkokerskade	33 t/m 37, 41 t/m 43	Twee blokken van respectievelijk drie en twee bescheiden middenstandswoningen, deel uit makend van de noordelijke gevelwand van de Garenkokerskade. De woning met huisnummer 33 heeft een zijgevel aan de Stuverstraat. De vijf woningen zijn in één bouwproject gerealiseerd rond 1895 in neorenaissancestijl en omvatten twee bouwlagen waarvan de bovenste aan de achterzijde wordt afgesloten door een dakschild dat deel uit maakt van de gebroken hoofdkap. De twee blokken worden van elkaar gescheiden door huisnr. 39. De bakstenen voorgevel van elke woning bevat een hardstenen plint, speklagen, op de begane grond gevelopeningen met afgeschuinde bovenhoeken, strek met geboortestenen en sluitsteen en boogveld met siermetselwerk. Op de verdieping diamantkoppen onder de lekdorpels en onder de geprofileerde kroonlijst een fries met decoratieve velden boven de vensters en muurdammen. De zijgevel aan de Stuverstraat (geheel blind uitgevoerd) is gewijzigd. De vensters bevatten houten kozijnen met een vellingkantje, enkel raam en gedeeld bovenlicht (deels met glas-in-lood) op de begane grond en draairamen of enkel raam met (overwegend) gedeeld bovenlicht (deels met glas-in-lood). De ingang zijn eveneens voorzien van houten kozijn met vellingkantje, houten paneeldeur met rondboog raam met roeden en een bovenlicht (grotendeels voorzien van glas-in-lood). De twee blokken zijn van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Garenkokerskade.
Garenkokerskade	39	Middenstandswoning met voormalige werkplaats op de begane grond, deel uit makend van de gevelwand aan de noordelijke zijde van de Garenkokerskade, en in opzet onderdeel van een groter project. Het pand is gerealiseerd rond 1895 in neorenaissancestijl en omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde opnieuw verbeterde Hollandse pannen gedekte mansardekap. In het voordakvlak een dakkapel met kroonlijst en fronton. De bakstenen voorgevel is opgetrokken in kruisverband en verlevendigd met een

		<p>hardstenen plint, rollaag, speklagen, waterlijst, diamantkoppen onder de vensters op de verdieping en een halfsteens segmentboog boven deze vensters. In de boogvelden subtiel siermetselwerk. De gevel wordt afgesloten door een geprofileerde kroonlijst met decoratieve elementen in het fries. De voorgevel bevat op de begane grond twee vensters met houten kozijn met vellingkantje en vernieuwde ramen. Ook de voormalige toegang tot de bedrijfsruimte is voorzien van een nieuwe invulling. De woningingang bevat een houten kozijn met vellingkantje, houten paneeldeur met rondboog raam met roeden en een enkel bovenlicht. Op de verdieping drie vensters met schuifraam en gedeeld bovenlicht met glas-in-lood. Het pand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuis met bedrijfsgedeelte voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Garenkokerskade.</p>
Garenkokerskade	45rd, 45zw	<p>Middenstandswoning met voormalige werkplaats op de begane grond, deel uit makend van de gevelwand aan de noordelijke zijde van de Garenkokerskade, en in opzet onderdeel van een groter project. Het pand is gerealiseerd rond 1895 in neorenaissancestijl en omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde Romaanse pannen gedekte mansardekap. Tegenwoordig is het een beneden- en bovenwoning. In het voordakvlak een dakkapel met kroonlijst en fronton. De bakstenen voorgevel is opgetrokken in kruisverband en verlevendigd met een hardstenen plint, rollaag, speklagen, waterlijst, diamantkoppen onder de vensters op de verdieping en een halfsteens segmentboog boven deze vensters. In de boogvelden subtiel siermetselwerk. De gevel wordt afgesloten door een geprofileerde kroonlijst met decoratieve elementen in het fries. De voorgevel bevat op de begane grond één venster met houten kozijn met vellingkantje en enkel (vernieuwd) raam, een breed venster met houten kozijn met vellingkantje en enkel raam (voormalige bedrijfsingang), en twee woningingen. De linker was oorspronkelijk een venster en is nu voorzien van een houten deur. De rechter woningingang is van de bovenwoning en bevat een houten kozijn met vellingkantje, houten paneeldeur met rondboog raam met roeden en een enkel bovenlicht. Op de verdieping drie vensters met T-schuifraam en enkel bovenlicht. Het pand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuis met bedrijfsgedeelte voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Garenkokerskade.</p>
Garenkokerskade	47	<p>Bescheiden woning, deel uit makend van de gevelwand aan de noordelijke zijde van de Garenkokerskade, en in opzet mogelijk onderdeel van een groter project. Het pand is gerealiseerd rond 1895 in neorenaissancestijl en omvat één bouwlaag onder een plat dak met dakschild aan de voorzijde. Dit dakschild is gedekt met gesmoorde Romaanse pannen en is voorzien van een bakstenen dakkapel (niet oorspronkelijk) met kroonlijst en fronton. Tevens twee niet oorspronkelijke dakvensters. De bakstenen gevel (kruisverband) is voorzien van een plint, speklagen en een decoratief gemetseld fries onder de geprofileerde kroonlijst. Tevens boven de gevelopeningen een kroonlijstje. De gevelopeningen bevatten houten kozijnen met vellingkantje. De vensters zijn voorzien van schuiframen, de woningtoegang bevat een houten paneeldeur met rondboog raampje met roeden en een enkel bovenlicht. Het pand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als</p>

		typisch voorbeeld van een bescheiden woning uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Garenkokerskade.
Garenkokerskade	49	Bescheiden woning, deel uit makend van de gevelwand aan de noordelijke zijde van de Garenkokerskade. Het pand is gerealiseerd rond 1895 in neorenaissancestijl en omvat twee bouwlagen onder een mansardekap. Het dak is gedekt met gesmoorde pannen en is voorzien van een niet oorspronkelijk dakvenster aan de voorzijde. De bakstenen gevel (kruisverband) is voorzien van een plint en speklagen en heeft boven de gevelopeningen op de begane grond een gemetselde segmentboog met geboorte- en sluitstenen. In de boogvelden eenvoudig siermetselwerk. Boven het venster op de verdieping zit een strek met geboorte- en sluitsteen. De gevelopeningen bevatten houten kozijnen met vellingkantje. Het venster op de begane grond bevat een schuifraam en een bovenlicht met glas-in-lood. De woningtoegang bevat een houten paneel deur met raam met roeden en een enkel bovenlicht met glas-in-lood. Op de verdieping zit een breed gekoppeld venster met glas-in-lood in de bovenlichten. Het pand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van een bescheiden woning uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Garenkokerskade.
Garenkokerskade	49a	Zie: Pieter Kiesstraat 38, 38rd.
Garenkokerskade	51 t/m 67	Blok van negen geschakelde middenstandswoningen ("herenhuisen" volgens de bouwtekening) aan de noordzijde van de Garenkokerskade, in het bouwblok tussen Pieter Kiesstraat en Burgemeester Boreelstraat. Het blok werd in 1926-1927 gerealiseerd in traditioneel-zakelijke stijl met enige invloed van de Amsterdamse school. De architect was G.L. Oostenbroek, tevens de opdrachtgever. Het heeft twee volledige bouwlagen en een zolderverdieping opgenomen in een complex opgezet schilddak met grote gebroken steekcapen naar de topgevelrisalieten van de voorgevel en de zijtopgevel boven de rechter zijgevel. Het dak is gedekt met rode verbeterde Hollandse pannen en heeft houten overstekken en windveren. Diverse markante hoge gemetselde schoorstenen en enkele kleine houten dakkapellen. De gevels zijn gemetseld in baksteen in halfsteens verband, met in donkerder steen gemetselde plint en rollagen boven de gevelopeningen. De voorzijde heeft een zeer schilderachtige uitstraling door de afwisseling van drie- en tweezijdige erkers, de topgevelrisalieten en de zware houten, in contrasterende kleuren geschilderde balkons. Erkers met enkelruits ramen en bovenlichten, veelal met glas-in-lood. De ingangen hebben bijzondere deuren met dekstukken en neven- of bovenlichten met glas-in-lood. Op de balkons dubbele balkondeuren met nevenlichten. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken en de opmerkelijke details, als typisch voorbeeld van een geschakelde woningbouw voor de middenstandsklasse uit het interbellum en vanwege de markante en toonaangevende situering aan de Garenkokerskade.
Garenkokerskade	54 t/m 66	Blok van zeven geschakelde middenstandswoningen aan de zuidzijde van de Garenkokerskade, op de noordelijke kop van het bouwblok tussen Prévinairestraat en Burgemeester Boreelstraat. Het blok werd in 1925-1926 gerealiseerd in traditioneel-zakelijke stijl, naar ontwerp van architect G.D. Jansen uit Amsterdam, in opdracht van het bouw bureau van H.V. en J. de Vries. Het heeft twee volledige bouwlagen en een zolderverdieping opgenomen in een complex opgezet schilddak met grote steekcapen naar de lage topgevels van de woningen op de nummers 54 en 66 en de bredere

		<p>en hogere topgevel van de nrs.58-60. Het dak is gedekt met rode oud Hollandse pannen en heeft houten overstekken op klossen. Dakkapellen met platte daken en draairamen met roeden. Op de zijschilden zijn er dubbele dakkapellen, gescheiden door ene hoge gemetselde schoorsteen. De gevels zijn gemetseld in baksteen in halfsteens verband, met een hoge plint, gemetseld in Vlaams verband en afsluitend met een rollaag. Voorts rollagen boven de gevelopeningen en siermetselwerkelementen bij de gekoppelde ingangen en in de topgevels. De voorzijde heeft een schilderachtige uitstraling door de driezijdige houten erkers op bakstenen plinten, de topgevels en de ingangen met houten luifels aan trekstangen. De erkerramen hebben bovenlichten met glas-in-lood. Ingangen met blankhouten deuren met fraai gevormde raampjes en diefijzers, en nevenlichten met glas-in-lood. De vensters op de verdieping hebben draairamen, veelal met roeden. De zijgevels hebben op de verdieping een balkon. Een aantal van de voortuintjes wordt nog afgesloten met lage gemetselde muurtjes met buishekken. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken en de opmerkelijke details, als typisch voorbeeld van een geschakelde woningbouw voor de middenstandsklasse uit het interbellum en vanwege de markante en toonaangevende situering aan de Garenkokerskade.</p>
Garenkokerskade	82 t/m 92	<p>Fors blok van zes grote geschakelde herenhuizen aan de zuidzijde van de Garenkokerskade, op de noordelijke kop van het bouwblok tussen Pijntorenstraat en Kinderhuissingel. Het blok werd in 1936 gerealiseerd in zakelijke stijl, met enige kenmerken van de Nieuwe Haagse School. Het heeft drie volledige bouwlagen en een zolderverdieping opgenomen in een schilddak met de nok evenwijdig aan de voorgevel. Het dak is gedekt met gesmoorde verbeterde Hollandse pannen en heeft een groot houten overstek. Divers gemetselde schoorstenen op de nok en hoge exemplaren op de zijschilden. De gevels zijn gemetseld in een gladde, oranje-rode baksteen in halfsteens verband. De bovenste verdieping springt boven een keramische waterlijst licht terug en is uitgevoerd in een bijzonder siermetselwerkverband, Voorts rollagen boven de gevelopeningen. Iedere woning heeft aan de voorzijde een brede rechthoekige erker met daarboven een balkon met gesloten balustrade (middelste woningen) of een tweede erker met daarboven een balkon (hoekwoningen). In de erkers enkelruits ramen en reeksen bovenlichten met glas-in-lood. Ingangen met originele blankhouten deur met dekstukken, nevenlichten, houten luifels en bovenlichten. Op de balkons dubbele deuren met nevenlichten. De vensters in de derde bouwlaag hebben draairamen, veelal met horizontale roedenverdeling. De hoekwoningen hebben ook bij de zijgevels erkers over twee bouwlagen en aan de achterzijde een uitbouw met daarboven een balkon. Voor- en zijtuinen met lage balkstenen tuinmuurtjes en buishekken. Een aantal van de voortuintjes wordt nog afgesloten met lage gemetselde muurtjes met buishekken. Paden naar de voordeuren met originele betegelingen. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken en de opmerkelijke details, als typisch voorbeeld van een geschakelde woningbouw voor de hogere klasse uit het interbellum en vanwege de markante en toonaangevende situering aan de Garenkokerskade.</p>
Hasselaersplein	1 t/m 5	<p>Blok van vijf geschakelde grote woonhuizen, deel uitmakend van de aaneengesloten oostelijke gevelwand van het Hasselaersplein. Het werd rond 1890 gerealiseerd in sobere eclectische stijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de middenstandsklasse in die periode en als onderdeel van de</p>

		<p>eenvoudige maar representatieve bebouwing aan en bij het Hasselaersplein. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in het hoge zadeldak, met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van gesmoorde verbeterde en opnieuw verbeterde Hollandse pannen. Boven de middenas van iedere woonhuisgevel een houten dakkapel met geprofileerde kroonlijst en een dubbel draairaam. Voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met gepleisterde plint en ter afsluiting aan de bovenzijde een eenvoudig hoofdstel. Boven de gevelopeningen gemetselde strekken met licht getoogde onderzijde en afgeschuinde bovenhoeken. Iedere huisgevel is drie vensterassen breed. De ingangen hebben een houten paneeldeur en een bovenlicht en een hardstenen stoeprede. Vensters met houten kozijnen en enkelruits en T- (schuif)ramen of daarop gelijkende vernieuwde ramen, met houten lekdorpels. Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1900 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van het Hasselaersplein, als geheel een stedenbouwkundig bijzondere en markante pleinoplossing uit de late negentiende eeuw.</p>
Hasselaersplein	6 t/m 11	<p>Blok van zes geschakelde grote woonhuizen, deel uitmakend van de aaneengesloten oostelijke gevelwand van het Hasselaersplein. Het werd rond 1890 gerealiseerd in sobere eclectische stijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de middenstandsklasse in die periode en als onderdeel van de eenvoudige maar representatieve bebouwing aan en bij het Hasselaersplein. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in het hoge zadeldak, met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van gesmoorde verbeterde Hollandse pannen. Boven de middenas van iedere woonhuisgevel een houten dakkapel met geprofileerde kroonlijst en een dubbel draairaam of gewijzigd raam. Voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met gepleisterde plint en ter afsluiting aan de bovenzijde een hoofdstel met geprofileerde architraaf, een fries met panelen en een kroonlijst op geprofileerde consoles. Boven de gevelopeningen gemetselde strekken met gepleisterde geboorte- en sluitstenen, deze laatste met diamantkop en kroonlijstje. Iedere huisgevel is drie vensterassen breed. De ingangen bevinden zich in portieken en hebben een houten paneeldeur en een bovenlicht. In de portieken veelal tegelvloertjes en een hardstenen stoeprede. Vensters met houten kozijnen en enkelruits en T- (schuif)ramen of daarop gelijkende vernieuwde ramen, met houten lekdorpels. Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1900 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van het Hasselaersplein, als geheel een stedenbouwkundig bijzondere en markante pleinoplossing uit de late negentiende eeuw.</p>
Hasselaersplein	12 t/m 16	<p>Blok van vijf geschakelde grote woonhuizen, deel uitmakend van de aaneengesloten oostelijke gevelwand van het Hasselaersplein, op de hoek met de Brouwerskade. Het werd rond 1890 gerealiseerd in sobere eclectische stijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de middenstandsklasse in die periode en als onderdeel van de eenvoudige maar representatieve bebouwing aan en bij het Hasselaersplein. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in het hoge zadeldak, met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking</p>

		<p>van gesmoorde verbeterde Hollandse pannen. Op het dakvlak van nr. 14 nog de oorspronkelijke oud Hollandse pannen. Boven de middenas van iedere woonhuisgevel een houten dakkapel met geprofileerde kroonlijst en een dubbel draairaam. De dakkapellen van de nrs. 12 en 15 zijn evenwel verbreed en vernieuwd.</p> <p>Voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met gepleisterde plint en ter afsluiting aan de bovenzijde een eenvoudig hoofdstel. Boven de gevelopeningen gemetselde strekken met licht getoogde onderzijde en afgeschuinde bovenhoeken. Iedere huisgevel is drie vensterassen breed. De ingangen hebben een houten paneeldeur van uiteenlopende ouderdom (nr.16 nog met originele deur) en een bovenlicht en een hardstenen stoeprede. Vensters met houten kozijnen en enkelruits en T- (schuif)ramen of daarop gelijkende vernieuwde ramen, met houten lekdorpels. In veel bovenlichten decoratief glas-in-lood. De rechter zijgevel aan de Brouwerskade, afsluitend met een topgevel is in blokverband gepleisterd. Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1900 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van het Hasselaersplein, als geheel een stedenbouwkundig bijzondere en markante pleinoplossing uit de late negentiende eeuw.</p>
Hasselaersplein	17 t/m 21	<p>Blok van vijf geschakelde grote woonhuizen, deel uitmakend van de aaneengesloten westelijke gevelwand van het Hasselaersplein, op de hoek met de Brouwerskade. Het werd rond 1890 gerealiseerd in sobere eclectische stijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de middenstandsklasse in die periode en als onderdeel van de eenvoudige maar representatieve bebouwing aan en bij het Hasselaersplein. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in het hoge zadeldak, met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van gesmoorde (verbeterde) Hollandse pannen. Boven de middenas van iedere woonhuisgevel een houten dakkapel met geprofileerde kroonlijst en een dubbel draairaam of gewijzigd raam. Voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint en ter afsluiting aan de bovenzijde een eenvoudig hoofdstel. Boven de gevelopeningen gemetselde strekken met getoogde onderzijde, gepleisterde geboorte- en sluitstenen, deze laatste met diamantkop en kroonlijstje. Iedere huisgevel is drie vensterassen breed. De ingangen hebben veelal nog een oude houten paneeldeur en een bovenlicht. In de portieken veelal tegelvloertjes en een hardstenen stoeprede. Vensters met getoogde houten kozijnen en enkelruits en T- (schuif)ramen of daarop gelijkende vernieuwde ramen, met houten lekdorpels. Nr. 17 heeft beneden houten persiennes. De linker zijgevel, grenzend aan de Brouwerskade is een in blokverband gepleisterde topgevel. Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1900 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van het Hasselaersplein, als geheel een stedenbouwkundig bijzondere en markante pleinoplossing uit de late negentiende eeuw.</p>
Hasselaersplein	22 t/m 27	<p>Blok van zes geschakelde grote woonhuizen, deel uitmakend van de aaneengesloten westelijke gevelwand van het Hasselaersplein. Het werd rond 1890 gerealiseerd in sobere eclectische stijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de middenstandsklasse in die periode en als onderdeel van de eenvoudige maar representatieve bebouwing aan en bij het</p>

		<p>Hasselaersplein. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in het hoge zadeldak, met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van gesmoorde keramisch pannen. Boven de middenas van iedere woonhuisgevel een houten dakkapel met geprofileerde kroonlijst en een dubbel draairaam of gewijzigd raam. Voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint, gepleisterde speklagen en geprofileerde waterlijsten en ter afsluiting aan de bovenzijde een hoofdgestel met geprofileerde architraaf, een fries en een kroonlijst op geprofileerde consoles. Boven de gevelopeningen gemetselde segmentbogen met gepleisterde geboorte- en sluitstenen, deze laatste met diamantkop en kroonlijstje. Iedere huisgevel is drie vensterassen breed. De ingangen hebben paneeldeuren met bovenlichten. Vensters met houten kozijnen en enkelruits en T- (schuif)ramen of daarop gelijkende vernieuwde ramen, met houten lekdorpels. Nr. 22 heeft volledig nieuwe kozijnen/ramen uit één stuk. Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1900 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van het Hasselaersplein, als geheel een stedenbouwkundig bijzondere en markante pleinoplossing uit de late negentiende eeuw.</p>
Hasselaersplein	28 t/m 32	<p>Blok van vijf geschakelde grote woonhuizen, deel uitmakend van de aaneengesloten westelijke gevelwand van het Hasselaersplein. Het werd rond 1890 gerealiseerd in sobere eclectische stijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de middenstandsklasse in die periode en als onderdeel van de eenvoudige maar representatieve bebouwing aan en bij het Hasselaersplein. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in het hoge zadeldak, met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van gesmoorde keramisch pannen. Boven de middenas van iedere woonhuisgevel een houten dakkapel met geprofileerde kroonlijst en een dubbel draairaam of gewijzigd raam. Voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint en ter afsluiting aan de bovenzijde een eenvoudig hoofdgestel. Boven de gevelopeningen gemetselde strekken met getoogde onderzijde en gepleisterde geboorte- en sluitstenen, deze laatste met diamantkop en kroonlijstje. Iedere huisgevel is drie vensterassen breed. De ingangen hebben paneeldeuren met veelal roosters en bovenlichten. Vensters met licht getoogde houten kozijnen en enkelruits en T- (schuif)ramen of daarop gelijkende vernieuwde ramen, met houten lekdorpels. Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1900 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van het Hasselaersplein, als geheel een stedenbouwkundig bijzondere en markante pleinoplossing uit de late negentiende eeuw.</p>
Hasselaersplein	33 t/m 35	<p>Blok van drie geschakelde grote woonhuizen, als geheel de noordelijke gevelwand vormend van het Hasselaersplein. Het ligt ingeklemd tussen de Eerste en de Tweede Hasselaerstraat. Het blok werd rond 1890 gerealiseerd in sobere eclectische stijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de middenstandsklasse in die periode en als onderdeel van de eenvoudige maar representatieve bebouwing aan en bij het Hasselaersplein. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in het hoge mansardedak, met de nok</p>

		<p>evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van gesmoorde oud Hollandse pannen (nrs.34 en 35) en een nieuwe pannendekking (nr.33). Boven de middenas van iedere woonhuisgevel een houten dakkapel, bij de nrs. 33 en 34 volledig gewijzigd, bij nr. 35 in originele staat, met houten klauwstukken en fronton. Voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint, gepleisterde speklagen en geprofileerde waterlijsten en ter afsluiting aan de bovenzijde een hoofdgestel met geprofileerde architraaf, een bakstenen fries en een kroonlijst. De gevel van de middelste woning springt licht naar voren. Boven de gevelopeningen gemetselde strekken met gepleisterde geboorte- en sluitstenen, deze laatste met diamantkop en kroonlijstje (nrs. 33 en 35) of gemetselde hanekammen met gepleisterde geboorte- en sluitstenen (middelste woning nr.34). Iedere huisgevel is drie vensterassen breed. De ingangen hebben deels gewijzigde paneeldeuren met bovenlichten. Vensters met houten kozijnen en enkelruits en T- (schuif)ramen of daarop gelijkende vernieuwde ramen, met houten lekdorpels. De zijgevel zijn grotendeels blind, met gepleisterde speklagen. Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1900 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van het Hasselaersplein, als geheel een stedenbouwkundig bijzondere en markante pleinoplossing uit de late negentiende eeuw.</p>
Johan van Vlietstraat	80 t/m 84	<p>Blok van drie geschakelde grote woonhuizen (herenhuizen), deel uitmakend van de aaneengesloten noordoostelijke gevelwand van de Johan van Vlietstraat, gelegen in de zichtas van de Duvenvoordestraat. Het blok werd rond 1890 gerealiseerd in sobere eclectische stijl, met allerlei neorenaissance elementen en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de hogere middenstandsklasse in die periode. Er zijn drie bouwlagen, waarvan de voorste aan de straatzijde wordt afgesloten door een lessenaarsdak, gedekt met gesmoorde kruispannen. Midden boven iedere woonhuisgevel een bakstenen dakkapel met gepleisterde klauwstukken en een houten kroonlijst met fronton. De ramen deels vernieuwd. Voorts moderne dakramen in het voorschild. Voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint, gepleisterde speklagen en geprofileerde waterlijsten ter hoogte van de vensterlekdorpels, en ter afsluiting aan de bovenzijde een hoofdgestel met geprofileerde architraaf, een bakstenen fries en een kroonlijst op consoles. De gevel van de middelste woning springt licht naar voren. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag geprofileerde lijsten rond de bovenlichten, en gemetselde segmentbogen met wit geschilderde sluitstenen. Boven de gevelopeningen in de tweede bouwlaag lateien met een profiel en getrapte strekken met sluitstenen. Ingangen met (soms vernieuwde) paneeldeuren en bovenlichten. De deels in het zicht gelegen rechter zijgevel van het blok (in de onderdoorgang van buurpand nr. 86) is volledig gepleisterd. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de hogere middenstandsklasse uit de tijd rond 1890 en als beeldbepalend onderdeel van het straatbeeld van de Johan van Vlietstraat, in het bijzonder omdat het in de zichtas ligt van de Duvenvoordestraat.</p>
Johan van Vlietstraat	90 t/m 94	<p>Blok van drie geschakelde grote woonhuizen (herenhuizen), deel uitmakend van de aaneengesloten noordoostelijke gevelwand van de Johan van Vlietstraat. Het blok werd rond 1890 gerealiseerd in sobere eclectische stijl, met allerlei neorenaissance elementen en is</p>

		<p>een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de hogere middenstandsklasse in die periode. Er zijn drie bouwlagen, waarvan de voorste aan de straatzijde wordt afgesloten door een lessenaarsdak, gedekt met gesmoorde kruispannen. Boven de middenas van iedere woonhuisgevel een bakstenen dakkapel met gepleisterde klauwstukken en een houten kroonlijst met fronton. De ramen deels vernieuwd. Voorts moderne dakramen in het voorschild. Voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met grijs geschilderde plint, gepleisterde speklagen en geprofileerde waterlijsten ter hoogte van de vensterlekdorpels, en ter afsluiting aan de bovenzijde een hoofdgestel met geprofileerde architraaf, een bakstenen fries en een kroonlijst op consoles. De gevel van de middelste woning springt licht naar voren. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag geprofileerde lijsten rond de bovenlichten, en in verblendsteen gemetselde segmentbogen met wit geschilderde sluitstenen. Boven de gevelopeningen in de tweede bouwlaag lateien met kraalprofiel en getrapte strekken met sluitstenen. Ingangen met paneeldeuren en bovenlichten. De in het zicht gelegen rechter zijgevel van het blok is volledig gepleisterd. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de hogere middenstandsklasse uit de tijd rond 1890 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Johan van Vlietstraat.</p>
<p>Kinderhuissingel</p>	<p>18 t/m 24</p>	<p>Blok van vier geschakelde herenhuizen, deel uitmakend van de representatieve aaneengesloten noordwestelijke gevelwand van de Kinderhuissingel. De wand is de bebouwde tegenhanger van het monumentale Kenaupark aan de oostzijde van de singel. Het werd rond 1895 gerealiseerd in samenhang met een aantal overeenkomstige woningblokken aan de Kinderhuissingel, te weten de nrs. 26-34 en 36-40, de nrs. 42-50 en Pieter Kiesstraat 72-76, mogelijk door de Coöperatieve Bouwvereniging "Eigen Haard". De voorgevels zijn uitgevoerd in neorenaissancetrant. De woningblokken zijn een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de hogere klasse in de late jaren van de 19de eeuw. Er zijn twee bouwlagen en een grote zolderverdieping, onder een mansardedak met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van gesmoorde verbeterde Hollandse pannen. Boven de middenas van iedere drie-assige woonhuisgevel een houten dakkapel met pilasters met kandelabermotieven en een hoofdgestel met fronton. Bij nr. 20 is een nieuwe dakkapel geplaatst. Voorts moderne dakramen in het voorschild. De voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint, gepleisterde speklagen en geprofileerde waterlijst boven de vensters van de tweede bouwlaag, en ter afsluiting aan de bovenzijde een smal fries en een geprofileerde kroonlijst. De gevel van de middelste woningen springt licht naar voren. De voorgevel van nr. 22 is gesausd (niet oorspronkelijk). Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag gemetselde hanekammen met grote wit geschilderde geboorte-, tussen- en sluitstenen met diamantkoppen. Boven de gevelopeningen in de tweede bouwlaag gemetselde korfbogen met geboorte- en sluitstenen en boogvelden met decoratief siermetselwerk. Vensters met houten kozijnen en veelal nog de oude enkelruits schuiframen, soms met glas-in-lood in de bovenlichten. De ingangen hebben merendeels gewijzigde houten deuren uit diverse stijelperioden, en enkelruits bovenlichten. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de hogere klasse uit de tijd rond 1890 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het representatieve</p>

		straatbeeld van de Kinderhuissingel.
Kinderhuissingel	26 t/m 34	<p>Blok van vijf geschakelde herenhuizen, deel uitmakend van de representatieve aaneengesloten noordwestelijke gevelwand van de Kinderhuissingel. Aan de zuidwestzijde grenst het blok aan de Johan van Vlietstraat en vormt het tevens de entree naar de Pieter Kiesstraat. De wand is de bebouwde tegenhanger van het monumentale Kenaupark aan de oostzijde van de singel. Het werd rond 1895 gerealiseerd in samenhang met een aantal overeenkomstige woningblokken aan de Kinderhuissingel, te weten de nrs. 18-24 en 36-40, de nrs. 42-50 en Pieter Kiesstraat 72-76, mogelijk door de Coöperatieve Bouwvereniging "Eigen Haard". De voorgevels zijn uitgevoerd in neorenaissancetrant. De woningblokken zijn een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de hogere klasse in de late jaren van de 19de eeuw. Er zijn twee bouwlagen en een grote zolderverdieping, onder een mansardedak met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van gesmoorde verbeterde of opnieuw verbeterde Hollandse pannen. Boven de middenas van iedere drie-assige woonhuisgevel oorspronkelijk een houten dakkapel met pilasters met kandelabermotieven en een hoofdstel met fronton, alleen bij de nrs. 32 en 34 nog aanwezig. Bij 26 en 28 enigszins vereenvoudigde dakkapel van dit type. Nr. 30 heeft een storende brede moderne dakkapel. Voorts moderne dakramen in het voorschild. De voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint, gepleisterde speklagen en geprofileerde waterlijst boven de vensters van de tweede bouwlaag, en ter afsluiting aan de bovenzijde een smal fries en een geprofileerde kroonlijst. De gevel van de drie middelste woningen springt licht naar voren. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag gemetselde hanekammen met grote wit geschilderde geboorte-, tussen- en sluitstenen met diamantkoppen. Boven de gevelopeningen in de tweede bouwlaag gemetselde korfbogen met geboorte- en sluitstenen en boogvelden met decoratief siermetselwerk. Vensters met houten kozijnen en veelal nog de oude enkelruits schuiframen, soms met glas-in-lood in de bovenlichten. De ingangen hebben deels de originele paneeldeuren, deels houten (paneel)deuren van jongere datum, onder enkelruits bovenlichten. De linker zijgevel aan de Johan van Vlietstraat is volledig gepleisterd. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de hogere klasse uit de tijd rond 1890 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het representatieve straatbeeld van de Kinderhuissingel, bij de entree van de Pieter Kiesstraat.</p>
Kinderhuissingel	36 t/m 40	<p>Blok van drie geschakelde herenhuizen, deel uitmakend van de representatieve aaneengesloten zuidwestelijke gevelwand van de Kinderhuissingel, aan de pleinvormige entree van de Pieter Kiesstraat. De gevelwand is de bebouwde tegenhanger van het monumentale Kenaupark aan de oostzijde van de singel. Het werd rond 1895 gerealiseerd in samenhang met een aantal overeenkomstige woningblokken aan de Kinderhuissingel, te weten de nrs. 18-24 en 26-34, de nrs. 42-50 en Pieter Kiesstraat 72-76, mogelijk door de Coöperatieve Bouwvereniging "Eigen Haard". De voorgevels zijn uitgevoerd in neorenaissancetrant. De woningblokken zijn een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de hogere klasse in de late jaren van de 19de eeuw. Er zijn twee bouwlagen en een grote zolderverdieping, onder een mansardedak met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van gesmoorde opnieuw verbeterde Hollandse pannen. Boven de middenas van iedere drie-assige woonhuisgevel een</p>

		<p>houten dakkapel met pilasters met kandelabermotieven en een hoofdgestel met fronton. Voorts moderne dakramen in het voorschild. De voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint, gepleisterde speklagen en geprofileerde waterlijst boven de vensters van de tweede bouwlaag, en ter afsluiting aan de bovenzijde een smal fries en een geprofileerde kroonlijst. De gevel van de middelste woning springt licht naar voren. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag gemetselde hanekammen met grote wit geschilderde geboorte-, tussen- en sluitstenen met diamantkoppen. Boven de gevelopeningen in de tweede bouwlaag gemetselde korfbogen met geboorte- en sluitstenen en boogvelden met decoratief siermetselwerk. Vensters met houten kozijnen en veelal nog de oude enkelruits schuiframen, soms met glas-in-lood in de bovenlichten. De ingangen hebben originele paneeldeuren onder enkelruits bovenlichten. De rechter zijgevel aan de Pieter Kiesstraat is in schoon metselwerk uitgevoerd. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de hogere klasse uit de tijd rond 1890 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het representatieve straatbeeld van de Kinderhuissingel, bij de entree van de Pieter Kiesstraat.</p>
Kinderhuissingel	42 t/m 44	<p>Blokje van twee geschakelde woonhuizen, deel uitmakend van de representatieve aaneengesloten zuidwestelijke gevelwand van de Kinderhuissingel, nabij de pleinvormige entree van de Pieter Kiesstraat. De gevelwand is de bebouwde tegenhanger van het monumentale Kenaupark aan de oostzijde van de singel. Het werd rond 1895 gerealiseerd in samenhang met een aantal overeenkomstige woningblokken aan de Kinderhuissingel, te weten de in details nogal gewijzigde en verhoogde nrs. 46-50 en de grotere herenhuizen met de nrs. 18-24, 26-34 en 36-40, en de woningen Pieter Kiesstraat 72-76, mogelijk door de Coöperatieve Bouwvereniging "Eigen Haard". De voorgevels zijn uitgevoerd in neorenaissancetrant. De woningblokken zijn een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw in de late jaren van de 19de eeuw. Er is één bouwlaag en een grote zolderverdieping, onder een mansardedak met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van gesmoorde opnieuw verbeterde Hollandse pannen. Boven de middenas van iedere drie-assige woonhuisgevel een houten dakkapel met pilasters met kandelabermotieven, klauwstukken en een hoofdgestel met fronton. Voorts moderne dakramen in het voorschild en bij nr. 44 nog een klein houten dakkapelletje met zadeldak en overstekend topgeveltje op consoles. De voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint en gepleisterde speklagen, en ter afsluiting aan de bovenzijde een geprofileerde architraaflijst, een bakstenen fries met gepleisterde ornamenten en een geprofileerde kroonlijst. Boven de gevelopeningen gemetselde hanekammen met grote wit geschilderde geboorte-, tussen- en sluitstenen met diamantkoppen. Vensters met houten kozijnen en enkelruits schuiframen. De ingangen hebben originele paneeldeuren onder enkelruits bovenlichten. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw uit de tijd rond 1890 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het representatieve straatbeeld van de Kinderhuissingel, bij de entree van de Pieter Kiesstraat.</p>
Kinderhuissingel	54 t/m 56	<p>Blokje van twee geschakelde herenhuizen, deel uitmakend van de representatieve aaneengesloten zuidwestelijke gevelwand van de Kinderhuissingel. De gevelwand is de bebouwde tegenhanger van</p>

		<p>het monumentale Kenaupark aan de oostzijde van de singel. Het werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissance-trant, mogelijk door de Coöperatieve Bouwvereniging "Eigen Haard". De woningblokken zijn een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw in de late jaren van de 19de eeuw. Er zijn twee bouwlagen en een grote zolderverdieping, onder een mansardedak met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van gesmoorde oud Hollandse of opnieuw verbeterde Hollandse pannen. Boven de middenas van iedere drie-assige woonhuisgevel een bakstenen Vlaamse gevel met tuit, getrapte gepleisterde lijsten en een venster met lateibalk en segmentboogje. De bekronende pinakels zijn nog maar gedeeltelijk aanwezig. Voorts moderne dakramen in het voorschild en bij nr. 44 nog een klein houten dakkapelletje met zadeldak en overstekend topgeveltje op consoles. De voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint, gepleisterde speklagen, een waterlijst onder de vensters van de tweede bouwlaag, en ter afsluiting aan de bovenzijde een geprofileerde architraaflijst, een fries met panelen en een geprofileerde kroonlijst. Boven de gevelopeningen gemetselde hanekammen met grote wit geschilderde geboorte-, tussen- en sluitstenen met diamantkoppen. Boven de vensters in de tweede bouwlaag gemetselde segmentboog met eenvoudiger geboorte- en sluitstenen en boogvelden met siermetselwerk. Vensters met houten kozijnen en enkelruits schuiframen. De ingangen hebben originele paneeldeuren onder enkelruits bovenlichten. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw uit de tijd rond 1890 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het representatieve straatbeeld van de Kinderhuissingel.</p>
Kinderhuissingel	58	<p>Oorspronkelijk bedrijfspand met bovenwoning, deel uitmakend van de representatieve aaneengesloten zuidwestelijke gevelwand van de Kinderhuissingel. De gevelwand is de bebouwde tegenhanger van het monumentale Kenaupark aan de oostzijde van de singel. Het werd rond 1875-1900 in een sobere neoclassicistische trant. Het pand heeft twee bouwlagen en een grote zolderverdieping, onder een mansardedak met gesmoorde en rode oud Hollandse pannen. Boven de middenas van de gevel een houten dakkapel met kroonlijst en twee ramen met decoratieve roedenverdeling. Voorts twee moderne dakramen. De voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met lage geschilderde plint, sluit aan de bovenzijde af met een geprofileerde kroonlijst/bakgoot. Boven de gevelopeningen gemetselde strekken. Centraal in de eerste bouwlaag een brede klassieke poort met pilasters en kroonlijst, waarbinnen een dubbele 9-ruits bedrijfsdeur en boven het kalf een 16-ruits bovenlicht. Links een ingang met smalle paneeldeur met roosters en bovenlicht, rechts een venster met 2-ruits raam en bovenlicht. De vier verdiepingervensters hebben houten lekdorpels en T-schuiframen. Op de verdiepingsscheiding een gepleisterd naampaneel. Het pand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van een historisch bedrijfspand met bovenwoning uit de tijd rond 1875-1900 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het representatieve straatbeeld van de Kinderhuissingel.</p>
Kinderhuissingel	98 t/m 114	<p>Zie ook: Burgemeester Sandbergstraat 1. Blok van tien geschakelde middenstandswoningen ("herenhuisen" volgens de bouwtekening), deel uitmakend van de representatieve westelijke gevelwand van de Kinderhuissingel. De hoekwoning nr. 114 grenst aan de Burgemeester Sandbergstraat. Het blok werd in 1925 gerealiseerd in traditioneel-zakelijke stijl met invloed van</p>

		<p>de Amsterdamse school. De architect was J.J. Verhagen Jzn, tevens de initiatiefnemer van het project. Het heeft twee volledige bouwlagen en een grote zolderverdieping (met vliering) opgenomen in een complex opgezet schilddak met lager afgestoken mansardevormige beëindigingen bij de hoekwoningen en grote gebroken steekkappen naar de vier topgevels, die de voorgevel geleiden. Het dak is gedekt met gesmoorde verbeterde Hollandse pannen en heeft houten overstekken. Gemetselde schoorstenen en kleine houten dakkapellen, waarvan diverse met ramen met roedenverdeling. De gevels zijn gemetseld in baksteen in Vlaams verband, met in donkerder steen gemetselde plint, rollagen boven de gevelopeningen en subtiele siermetselwerkdetails. De symmetrisch opgezette voorzijde heeft een zeer schilderachtige en plastische uitstraling door de afwisseling van enkelvoudige of gekoppelde erkers met houten of bakstenen balkons, de topgevels en de bij sommige woningen in teruggerooid gevelvlakken opgenomen portieken. Erkervensters met enkelruis ramen en bovenlichten, soms met glas-in-lood. Ingangen onder grintbetonnen lateien of houten luifels, met originele deuren en zij- en bovenlichten. Onder de kleine verdiepingsvensters houten bloembakken. De topgevelvensters met houten sierstukken en siermetselwerk in Amsterdamse schooltrant. Voortuintjes sluiten af met originele muurtjes met posten en ijzeren buishekken. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken en de opmerkelijke details, als typisch voorbeeld van een geschakelde woningbouw voor de middenstandsklasse uit het interbellum en vanwege de markante en toonaangevende situering aan de Kinderhuissingel.</p>
<p>Kinderhuissingel</p>	<p>116</p>	<p>Zie ook: Burgemeester Sandbergstraat 2. Blokje van twee geschakelde middenstandswoningen ("herenhuizen" volgens de bouwtekening), deel uitmakend van de representatieve westelijke gevelwand van de Kinderhuissingel. De hoekwoning nr.116 grenst aan de Burgemeester Sandbergstraat. Het blok werd in 1922 gerealiseerd in traditioneel-zakelijke stijl met invloed van de Amsterdamse school. De architect was M. Nederkoorn, in opdracht van de bewoners J. de Klerk en B. Nederkoorn. Het heeft één tot twee volledige bouwlagen en een grote zolderverdieping, opgenomen in een complex opgezet schilddak met afwisselende goothoogten en diverse steekkappen naar de topgevels aan noord-, oost- en zuidzijde. Het dak is gedekt met gesmoorde verbeterde Hollandse pannen en heeft houten bakgoten op klossen. Gemetselde schoorstenen en enkele kleine houten dakkapellen, waaronder een driehoekige. De gevels zijn gemetseld in baksteen in Vlaams verband, met rollagen onder en boven de gevelopeningen en subtiele siermetselwerkdetails in de topgevels. De asymmetrisch opgezette bouwmasse heeft een zeer schilderachtige en plastische uitstraling door de toepassing van erkers (met en zonder houten balkon), de topgevels van verschillende hoogte, de uitbouw met plat tegen de zuidgevel en de risaliet met spitsboogportiek aan de noordzijde. Vensters met houten kozijnen en ramen, in de eerste bouwlaag veelal met kleine bovenlichten. Ingangen met rustiek houten deuren en neven- en bovenlichten met enkelruis ramen en bovenlichten. In de topgevels kleine zoldervensters met decoratieve omlijsting van kunststeen. Ingangen onder grintbetonnen lateien of houten luifels, met originele deuren en zij- en bovenlichten. Onder de kleine verdiepingsvensters houten bloembakken. De topgevelvensters met houten sierstukken en siermetselwerk in Amsterdamse schooltrant. Voortuintjes sluiten af met hagen. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere</p>

		stijlkenmerken en de opmerkelijke details, als typisch voorbeeld van een geschakelde woningbouw voor de middenstandsklasse uit het interbellum en vanwege de markante en toonaangevende situering aan de Kinderhuissingel en e Burgemeester Sandbergstraat.
Kinderhuissingel	118	Kleinschalig herenhuis, deel uitmakend van de representatieve zuidelijke gevelwand van de Kinderhuissingel aan de pleinvormige aansluiting van de Zijlweg. De locatie en de rooilijn herinneren hier nog aan de vroegere versterking bij de Zijlpoort. Het pand werd rond 1880-1890 gebouwd in een sobere neoclassicistische trant, op het terrein van de vroegere Prévinaire katoenfabriek, en wel in de tuinen van de bijbehorende buitenplaats. Het pand heeft twee bouwlagen en een zolderverdieping onder een dwars geplaatst zadeldak met dekking van geglazuurde verbeterde Hollandse pannen. Aan de achterzijde is het dak later uitgebouwd tot een volledige verdieping. Gemetselde schoorstenen en op het voorschild een houten dakkapel met fronton. De drie-assige voorgevel, een lijstgevel, is van baksteen in kruisverband met lage hardstenen plint en ter afsluiting aan de bovenzijde een houten fries en kroonlijst. Boven de gevelopeningen strekken. Rechts in de voorgevel een ingang met klassieke houten omlijsting en een rijk gesneden paneel deur met bovenlicht. Overigens vensters met oude houten kozijnen met luikduimen en enkelruits schuiframen, oorspronkelijk met een 6-ruits verdeling. Het huis is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als voorbeeld van de oudere woonhuisbebouwing buiten de grachten van Haarlem en vanwege de markante en toonaangevende situering aan de Kinderhuissingel, aan de entree van de Zijlweg.
Kinderhuissingel	120	Kleinschalig herenhuis, deel uitmakend van de representatieve zuidelijke gevelwand van de Kinderhuissingel aan de pleinvormige aansluiting van de Zijlweg. De locatie en de rooilijn herinneren hier nog aan de vroegere versterking bij de Zijlpoort. Het pand werd rond 1890 gebouwd in een sobere neorenaissance trant, op het terrein van de vroegere Prévinaire katoenfabriek, en wel in de tuinen van de bijbehorende buitenplaats. Het pand heeft twee bouwlagen en een zolderverdieping onder een mansardedak met de nok haaks op de voorgevel, gedekt met nieuwe mastiekleien. Op het voorschild een houten dakkapel met zadeldakje en rondboograam. De drie-assige voorgevel, een lijstgevel, is van baksteen in kruisverband met lage hardstenen plint, wit gepleisterde speklagen en ter afsluiting aan de bovenzijde een architraaflijst, een bakstenen fries en een houten kroonlijst op dubbele consoles. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag gemetselde hanekammen met gepleisterde geboorte-, tussen- en sluitstenen. In de tweede bouwlaag eenvoudiger strekken met geboorte- en sluitstenen. Rechts in de voorgevel een ingang met paneel deur en bovenlicht. Voorts in de gevel vensters met houten kozijnen en enkelruits schuiframen, waarvan de bovenlichten met glas-in-lood. Het huis is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als voorbeeld van de oudere woonhuisbebouwing buiten de grachten van Haarlem en vanwege de markante en toonaangevende situering aan de Kinderhuissingel, aan de entree van de Zijlweg.
Kinderhuissingel	122, 122a	Pand met beneden- en bovenwoning, deel uitmakend van de representatieve zuidelijke gevelwand van de Kinderhuissingel aan de pleinvormige aansluiting van de Zijlweg. De locatie en de rooilijn herinneren hier nog aan de vroegere versterking bij de Zijlpoort. Het pand werd rond 1890 gebouwd in een sobere neorenaissance trant, op het terrein van de vroegere Prévinaire

		<p>katoenfabriek, en wel in de tuinen van de bijbehorende buitenplaats. De bovenste bouwlaag is pas in het begin van de 20ste eeuw toegevoegd. Het pand heeft drie bouwlagen en een zolderverdieping onder een omlopend afgeplat schilddak, gedekt met nieuwe mastiekleien. In de dakschilden enkele moderne dakramen. De drie-assige voorgevel, een lijstgevel, is van oranje verblendsteen in kruisverband, met lage wit geschilderde plint, wit gepleisterde speklagen, gepleisterde friezen en waterlijsten onder de vensters van tweede en derde bouwlaag en ter afsluiting aan de bovenzijde een architraaflijst, een houten fries en een houten kroonlijst. Boven de vensters van tweede en derde bouwlaag rode bakstenen getrapte strekken met wit geschilderde sluitstenen. De smalle rechter vensteras risaleert en is ter hoogte van de zolderverdieping hoger opgetrokken tot een dakhuis met kroonlijstje. De risaliet is gepleisterd in blokverband en heeft beneden een ingang met paneel deur en bovenlicht. Vensters met houten kozijnen en enkelruits schuiframen. Het huis is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als voorbeeld van de oudere woonhuisbebouwing buiten de grachten van Haarlem en vanwege de markante en toonaangevende situering aan de Kinderhuissingel, aan de entree van de Zijlweg.</p>
Kinderhuissingel	124, 124rd	<p>Pand met beneden- en bovenwoning, deel uitmakend van de representatieve zuidelijke gevelwand van de Kinderhuissingel aan de pleinvormige aansluiting van de Zijlweg. De locatie en de rooilijn herinneren hier nog aan de vroegere versterking bij de Zijlpoort. Het pand werd in 1890 gebouwd in een sobere neorenaissance trant, op het terrein van de vroegere Prévinaire katoenfabriek, en wel in de tuinen van de bijbehorende buitenplaats. Het pand heeft twee, deels drie bouwlagen en een zolderverdieping onder een omlopend afgeplat schilddak, gedekt met keramische pannen. De drie-assige voorgevel, een lijstgevel, is van rode baksteen in kruisverband, met lage hardstenen plint, wit gepleisterde speklagen en waterlijsten, en ter afsluiting aan de bovenzijde een architraaflijst, een bakstenen fries en een houten kroonlijst. Boven de vensters gemetselde strekken of hanekammen met wit gepleisterde geboorte- en sluitstenen. De brede rechter vensteras risaleert en is ter hoogte van de zolderverdieping hoger opgetrokken tot een fors recht gesloten dakhuis. De risaliet heeft beneden de beide ingangen naar beneden- en bovenwoning, met twee paneeldeuren met roosters onder bovenlichten, gescheiden door geornamenteerde houten deelstijl. door een ingang met paneel deur en bovenlicht. Vensters met houten kozijnen en enkelruits schuiframen. Oorspronkelijk hierboven een balkon met balustrade. Deze is verdwenen maar het balkondeurkozijn is herkenbaar gebleven. In het dakhuis een venster met gewijzigd raam binnen ene klassieke omlijsting met pilasters. Overigens bezitten de vensters houten kozijnen en enkelruits schuiframen. Gevelsteentje met bouwjaar 1890. Het huis is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als voorbeeld van de oudere woonhuisbebouwing buiten de grachten van Haarlem en vanwege de markante en toonaangevende situering aan de Kinderhuissingel, aan de entree van de Zijlweg.</p>
Kinderhuissingel	126	<p>Voormalig herenhuis, thans kantoorpand, deel uitmakend van de representatieve zuidelijke gevelwand van de Kinderhuissingel aan de pleinvormige aansluiting van de Zijlweg, waaraan de linker zijgevel grenst. De locatie en de rooilijn herinneren hier nog aan de vroegere versterking bij de Zijlpoort. Het pand werd in 1890 gebouwd in een sobere neorenaissance trant, op het terrein van de</p>

		vroegere Prévinaire katoenfabriek, en wel in de tuinen van de bijbehorende buitenplaats. Het pand heeft twee bouwlagen en een zolderverdieping onder een omlopend afgeplat schilddak, gedekt met gesmoorde kruispannen. Op het voorschild centraal een houten dakkapel met klauwstukken en kroonlijst. Op het zuidelijke zijschild een brede bakstenen dakkapel met pilasters en kroonlijst. De drie-assige voorgevel, een lijstgevel, is van rode baksteen in kruisverband, met gepleisterde plint, wit gepleisterde speklagen en ter afsluiting aan de bovenzijde een architraaflijst, een geschilderd fries met bouwjaar 1890, en een houten kroonlijst. Boven de vensters gemetselde rondbogen of segmentbogen met wit gepleisterde geboorte- en sluitstenen, en boogvelden met siermetselwerk. De middenas van de gevel risaleert licht. Rechts in de voorgevel een ingang met paneeluur en bovenlicht. De vensters hebben houten kozijnen en enkelruits- of T-schuiframes. Tegen de zuidelijke zijgevel een grote houten serre met gepaneelde borstwering, stijlen met vellingkanten en enkelruits ramen en deuren. De bovenlichten zijn voorzien van in hout uitgezaagde (ajour) sierstukken. Op het balkon een houten balustrade en een dubbele balkondeur. Het pand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlenmerken, als voorbeeld van de oudere woonhuisbebouwing buiten de grachten van Haarlem en vanwege de markante en toonaangevende situering aan de Kinderhuissingel, aan de entree van de Zijlweg.
Kopsstraat	1 t/m 3	Zie: Anslinstraat 22 t/m 30.
Langendijkstraat	4, 4rd t/m 12-12 rd	Blok van vijf geschakelde beneden- en bovenwoningen, deel uitmakend van de aaneengesloten zuidelijke gevelwand van de Langendijkstraat. Het werd in 1902 gerealiseerd in overgangsstijl, met elementen uit de neorenaissance en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de lagere middenstandsklasse in die periode. De bouw vond plaats voor rekening van P. Godvliet, die tevens de ontwerper was. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, die aan de voorzijde wordt afgesloten door een lessenaarsdak met rode verbeterde Hollandse pannen. Het dakschild aan de voorzijde wordt drie maal onderbroken door een enkelvoudig of een gekoppeld gemetseld dakhuis (Vlaamse gevel) met zadeldak, overstek met houten windveren en deels houten beschieting. Gevels gemetseld in baksteen in kruisverband, met gepleisterde speklagen en ter afsluiting aan de bovenzijde siermetselwerkfries en een gele verblendstenen speklaag. Boven de vensters gemetselde dubbele of gekoppelde segmentbogen met gepleisterde geboorte- en sluitstenen en boogvelden met siermetselwerk. De dakhuizen markeren ook de locatie van de ponder lateien gekoppelde ingangen, nog deels met oude paneeldeuren met roosters en bovenlichten met roedenverdeling. De vensters hebben houten kozijnen en enkelruits- of T-schuiframes, soms nog met de oorspronkelijke bovenlichten met roedenverdeling. Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde middenstandswoningbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Langendijkstraat.
Nicolaas van der Laanstraat	13 t/m 15	Twee geschakelde éénlaags woonhuisjes, gesitueerd aan de noordoostelijke zijde van de Nicolaas van der Laanstraat, tegenover een reeks gemeentelijke monumenten, eveneens geschakelde éénlaags woningen uit dezelfde periode (nr. 8 t/m 20). De twee woningen zijn omstreeks 1895 gebouwd in een sobere eclectische stijl in baksteen (kruisverband). De woningen hebben één bouwlaag en een zolder onder een plat dak met een schuin dakschild aan de

		<p>voorzijde. Dit dakschild is gedekt met gesmoorde kruispannen en bevat een dakkapel (rechter dakkapel is vergroot) met vernieuwde raaminvulling. Beide pandjes hebben rechts in de met een lijst afgesloten voorgevel een licht risalerend geveldeel, bekroond door een door de goot stekend dakhuis met balkon en topgevel met toppilaster. De gevel wordt verder verlevendigd met een hardstenen plint, gepleisterde speklagen en getoogde strekken met aanzet- en sluitstenen. De gevels worden afgesloten door een geprofileerde kroonlijst op eenvoudige consoles. De invullingen van de vensters op de begane grond zijn op detailniveau gewijzigd, net als de invullingen van de gevelopening ter plaatse van het balkon. De woningingen in de licht risalerende geveldelen bevatten (gewijzigde) houten deuren met ruiten en een enkel bovenlicht. Het blokje geschakelde woningen is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van de oorspronkelijke lage hoofdvorm en in relatie tot de reeks als gemeentelijk monument beschermde panden (eveneens éénlaags) aan de overzijde van de straat.</p>
Nicolaas van der Laanstraat	23	Zie: Pieter Kiesstraat 61 t/m 63, 63rd.
Nicolaas van der Laanstraat	31 t/m 35	<p>Klein complex van drie woonhuizen, gesitueerd op noordelijke hoek van de Nicolaas van der Laanstraat en de Kinderhuissingel. Het complexje bestaat uit een blok van twee woningen en een enkelvoudige woning, gekoppeld door een laag tussenlid. De woningen zijn in 1932 ontworpen in traditioneel-zakelijke stijl door het aannemersbedrijf v/h F. Broersma, naar eigen ontwerp. Mogelijk heeft de werkplaats, thans nr. 29, er oorspronkelijk bij gehoord. De woningen hebben twee bouwlagen en een zolderverdieping, opgenomen in een fors zadeldak met gesmoorde verbeterde Hollandse pannen, houten overstekken en houten dakkapellen. Gevels van rode baksteen in Vlaams verband, met platvol gevoegde plint met rollaag. Boven de gevelopeningen veelal rollagen. Ingangen met houten paneeldeuren en bovenlichten, houten erkers met bakstenen plinten en enkelruits ramen met bovenlichten. In de meeste bovenlichten decoratie glas-in-lood. Op de verdieping zijn er brede en smalle vensters met draairamen. De gevel aan de Kinderhuissingel heeft een erker en een topgevel met overstekend dak. Het complex is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken en de opmerkelijke details, als typisch voorbeeld van een geschakelde woningbouw voor de middenstandsklasse uit het interbellum en vanwege de markante en toonaangevende situering aan de Nicolaas van der Laanstraat (waar deze een knik maakt bij het complex van de Oudkatholieke kerk), op de aansluitende hoek met de Kinderhuissingel. De woningen maken deel uit van het markante jaren 30 ensemble bij genoemde kerk.</p>
Nicolaas van der Laanstraat	2, 2rd	<p>Kleinschalige werkplaats met bovenwoning, vrijstaand gesitueerd aan de westzijde van de Nicolaas van der Laanstraat, in de markante knik die de straat maakt bij de aansluiting op de Duvenvoordestraat. Het pand is rond 1900 gerealiseerd in een sobere, van de neorenaissance afgeleide traditionele stijl en valt te midden van de overwegend woonhuisbebouwing op door de verwijzing naar de vroegere bedrijfsmatige functie. Het pand heeft twee drie bouwlagen en een plat dak. De bovenste bouwlaag heeft aan de voorzijde een lessenaarsdak met geglazuurde kruispannen en een bakstenen dakkapel met lessenaarsdakje en dubbel draairaam. De twee-assige voorgevel is van baksteen in kruisverband, met licht uitspringende plint met hardstenen waterlijst, en sluit aan de bovenzijde af met een siermetselwerkfries in rode baksteen en gele verblendsteen, en een overstekende geprofileerde houten bakgoot. In de eerste bouwlaag gevelopeningen met gepleisterde lateien en</p>

		steens segmentbogen: links een smalle ingang naar de woning met paneeldeur en 3-ruits bovenlicht, rechts een bredere bedrijfsingang met originele paneeldeuren en een 4-ruits bovenlicht. Op de verdieping twee vensters met kozijnen met vellingkant en T-schuiframes met glas-in-lood (jaren 40-50) in het bovenlicht. ten met roedenverdeling. Het pand is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als redelijk zeldzaam (want nog gaaf) voorbeeld van een werkplaats met bovenwoning uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Nicolaas van der Laanstraat, ter hoogte van de markante knik in deze straat.
Nicolaas van der Laanstraat	26 t/m 36	Blok van zes geschakelde middenstandswoningen, gesitueerd aan de zuidelijke zijde van de Nicolaas van der Laanstraat, tegenover een markant schoolgebouw uit 1934. Het blok grenst aan de oostelijke zijde aan de Burgemeester Boreelstraat. De woningen werden in 1932 gerealiseerd in traditioneel-zakelijke baksteenarchitectuur. Het complex telt twee bouwlagen met een zolder onder een samengestelde kap gedekt met rode verbeterde Hollandse pannen en voorzien van een fors overstek. In het dakvlak brede lage dakkapellen met overstek en een draairaam aan weerszijden van een vast raam. Op de nok bakstenen schoorstenen. Het blok woningen volgt de knik in de weg en de meest rechtse woning heeft een afwijkende hoofdvorm met een puntgevel. De gehele voorgevel van het blok is uitgevoerd in halfsteens verband en wordt verlevendigd door een trasraam met rollaag, luifels boven de ingangen en erkers. Aansluitend op de erkers bakstenen bloembakken. De houten erkers bevatten enkele ramen met op de begane grond lage met glas-in-lood gevulde bovenlichten. Verder vensters met houten kozijnen en dubbele draairamen. De woningingangen bevatten houten kozijnen en een houten paneeldeur met drie ruiten. Boven de houten luifel een laag bovenlicht met glas-in-lood. De voortuinen van de woningen worden aan de straatzijde afgesloten door een laag bakstenen muurtje met bakstenen pilasters waartussen een stalen buis is geplaatst. Het complex is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde middenstandswoningbouw uit het interbellum en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Nicolaas van der Laanstraat, ter hoogte van de markante knik in het oostelijke deel van deze straat.
Pieter Kiesstraat	5, 5a-b	Winkelpand met bovenwoning, deel uitmakend van de aaneengesloten oostelijke gevelwand van de straat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere "hoofdstraat" van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het pand werd rond 1900 gerealiseerd in overgangsstijl, met elementen van de neorenaissance en de Jugendstil. Er zijn twee volledige bouwlagen en een mansardedak met een dekking van gesmoorde kruispannen. Op het voorschild een houten dakkapel met lessenaarsdak en decoratieve klauwstukken en windveren. Drie-assige voorgevel van baksteen in kruisverband, met in oranje- en witte verblendsteen gemetselde speklagen en getrapte segmentbogen boven de gevelopeningen in de tweede bouwlaag. De gevel sluit aan de bovenzijde af met een siermetselwerkfries en een geprofileerde houten kroon(goot)lijst. De verdiepingsvensters hebben houten kozijnen en enkelruits schuiframes met decoratief glas-in-lood in de bovenlichten. De eerste bouwlaag wordt over de volle breedte ingenomen door een originele symmetrische winkelpui met hardstenen plint en in

		<p>geglazuurde baksteen gemetselde hoekpenanten, die met hardstenen consoles de met eenvoudige Jugendstildetails versierde latei ondersteunen. Hier boven een waterlijst. Centraal in de pui een winkeldeur met zweepsflagmotief in de roedenverdeling, en een veelruits bovenlicht tussen kozijnstijlen met gesneden decoraties. Aan weerszijden een groot etalageraam met smalle reeks bovenlichtraampjes. Het winkelpand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van winkelwoonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat.</p>
Pieter Kiesstraat	11, 11rd	<p>Winkelpand met bovenwoning, deel uitmakend van de aaneengesloten oostelijke gevelwand van de straat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere "hoofdstraat" van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het pand werd in 1909 gerealiseerd in overgangsstijl, met elementen van de neorenaissance en de Jugendstil. Er zijn drie bouwlagen, waarvan de bovenste aan de voorzijde afsluit met een lessenaarsdak met rode kruispannen. Op het voorschild een houten dakkapel met gewijzigde detaillering. Drie-assige voorgevel van baksteen in kruisverband, met gepleisterde speklagen en steens segmentbogen met geboorte- en sluitstenen boven de gevelopeningen in de tweede bouwlaag. De gevel sluit aan de bovenzijde af met forse houten bakgoot op klossen. De verdiepingervensters hebben houten kozijnen en enkelruits schuiframen met voortzetbeglazing. De eerste bouwlaag wordt over de volle breedte ingenomen door een originele asymmetrische winkelpui met hardstenen plint met vensterbank en in geglazuurde witte baksteen gemetselde hoekpenanten en tussenstijlen, die met hardstenen "kapitelen" de met eenvoudige Jugendstildetails versierde houten latei ondersteunen. Hier boven een rollaag van witte steen. Rechts bevindt zich een enkelruits etalageraam met 4-ruits bovenlicht onder een decoratieve houten lijst, links hiervan de enkelruits winkeldeur en de deur naar de bovenwoning, beide met een bovenlicht met 9-ruits raam. Het pand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van winkelwoonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900-1910 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat.</p>
Pieter Kiesstraat	49, 49rd t/m 53, 53rd, 53a	<p>Blokje van drie forse geschakelde woningen (beneden- en bovenwoningen), deel uitmakend van de aaneengesloten oostelijke gevelwand van de straat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere "hoofdstraat" van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het blok werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl. Er zijn twee volledige bouwlagen en een mansardedak met de nok evenwijdig aan de voorgevel, gedekt met gesmoorde oud Hollandse dakpannen. Het voorste dakvlak wordt twee keer doorbroken door de steekappen van de grote gemetselde trapgevels, die opgaan vanuit de smalle gevelrisalieten. De trapgevels hebben gepleisterde dekplaten, vensters met siermetselwerk in de boogvelden en pinakels met ijzeren bekroningen. Voorts een dakkapel met zinken tentdak en dakoverstek op korbeelstellen. Grotendeels symmetrische negen-assige voorgevel met twee smalle risalieten met trapgevels, gemetseld in baksteen in kruisverband, met plint met hardstenen waterlijst en ter afsluiting een gepleisterde</p>

		<p>architraaflijst, een fries met siermetselwerk en een geprofileerde kroonlijst. Boven de gevelopeningen segmentbogen in oranje verblendsteen, met wit geschilderde sluitstenen met diamantkoppen en boogvelden met siermetselwerk. De vensters hebben houten kozijnen en T-schuiframes, deels gewijzigd. De ingangen zijn per beneden-bovenwoning gekoppeld in portieken met rijk geprofileerde bakstenen omlijsting, met korfbogen op gepleisterde consoles. Voorts hardstenen stoepen, dorpels en neuten. De ingangen hebben originele kozijnen en paneeldeuren met roosters en bovenlichten. Het blok woningen is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat.</p>
Pieter Kiesstraat	57, 57rd	<p>Voormalig winkelpand met bovenwoning, deel uitmakend van de aaneengesloten oostelijke gevelwand van de straat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere "hoofdstraat" van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het pand werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl. Er zijn twee volledige bouwlagen en een mansardedak met de nok haaks op de voorgevel en dekking van gesmoorde kruispannen. Centraal in het voorste dakvlak een houten dakkapel met fronton, klauwstukken en dubbel draairaam. Drie-assige voorgevel van baksteen in kruisverband, met gepleisterde hoekblokken bij gevelhoeken en vensterdagkanten, gepleisterde speklagen, geprofileerde gepleisterde vensterdagkanten rond de bovenlichten van de verdiepingsvensters en onder deze vensters gepleisterde panelen met diamantkoppen. Ter afsluiting een geprofileerde architraaflijst, een fries met casementen en een geprofileerde houten kroon(goot)lijst op consoles. Boven de gevelopeningen in de tweede bouwlaag geprofileerde kroonlijsten. De vensters hebben houten kozijnen en T-schuiframes, met glas-inlood in de bovenlichten. De eerste bouwlaag wordt over de volle breedte ingenomen door een houten winkelpui met van gesneden motieven voorziene houten hoekpilasters, met in neorenaissancestijl gesneden kozijnstijlen aan weerszijden van de winkelingang en een hoofdstel. De plint en de basementen zijn van hardsteen. Links de winkelpui met centrale enkelruits deur onder een bovenlicht en aan weerszijden grote enkelruits etalageramen. Rechts in de pui de paneeldeur met bovenlicht naar de bovenwoning.</p> <p>Het voormalige winkelpand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van winkelwoonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat</p>
Pieter Kiesstraat	59zw,59a, 59b	<p>Boven- benedenwoning gesitueerd aan de oostelijke zijde van de Pieter Kiesstraat, op de zuidelijke hoek met de Nicolaas van de Laanstraat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere "hoofdstraat" van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het pand maakt deel uit van een gevelwand met overwegend middenstandswoningen uit omstreeks 1900. De woning werd gerealiseerd rond 1895 in neorenaissance stijl en omvat twee bouwlagen en een zolder onder een plat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde, gedekt met gesmoorde kruispannen. Links in dit dakvlak een plat gedekt bakstenen dakhuis dat door de goot steekt. De bakstenen voorgevel wordt verlevendigd door een lage plint, waterlijsten, speklagen, hanenkammen met aanzet- en sluitstenen</p>

		<p>en ontlastingsbogen met aanzet- en sluitstenen. In de boogvelden op e verdieping siermetselwerk en het dakhuis is voorzien van diverse decoratieve elementen, zoals een kroonlijst en consoles. De vensters bevatten houten kozijnen met gewijzigde ramen. De entrees van de woningen liggen in een portiek en bevatten houten kozijnen en houten paneeldeuren met raam en sierrooster en een enkel bovenlicht. Op de vloer in het portiek twee hardstenen tegels. De bakstenen zijgevel is voorzien van een lage plint en bevat twee kleine vensters met houten invulling (valraam) en een groter venster ter hoogte van de zolder, met eveneens houten invulling (enkel raam en bovenlicht). Boven deze gevelopeningen een strek. De hoekwoning is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat.</p>
Pieter Kiesstraat	61 t/m 63-63 rd	<p>Zie ook Nicolaas van der Laanstraat 23.</p> <p>Blok van twee forse geschakelde woningen (beneden- en bovenwoningen), deel uitmakend van de aaneengesloten zuidoostelijke gevelwand van de straat, op de noordelijke hoek met de Nicolaas van der Laanstraat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere “hoofdstraat” van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het blok werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl. Er zijn twee volledige bouwlagen en een omlopend afgeplat schilddak, gedekt met recente mastiekleien. Het voorste dakvlak heeft links en rechts kleine houten dakkapellen met gewijzigde detaillering. In de dakschilden nieuwe dakramen. Symmetrische zes-assige voorgevel met twee smalle hoekrisalieten, waarin de hoofdingangen zijn gekoppeld. De gevel is gemetseld in baksteen in kruisverband, met hardstenen plint, gepleisterde speklagen en waterlijsten en ter afsluiting een gepleisterde architraaflijst, een siermetselwerkfries en geprofileerde kroonlijst op consoles. Ook onder de vensters van de tweede bouwlaag een fries met siermetselwerkpanelen. Boven de gevelopeningen hanekammen of segmentbogen met wit geschilderde geboorte- en sluitstenen met diamantkoppen en boogvelden in siermetselwerk. De vensters hebben houten kozijnen en enkelruits schuiframen, deels gewijzigd. De ingangen van de beneden-bovenwoning nr. 63-63rd zijn links gekoppeld in de hoekrisaliet en voorzien van vernieuwde deuren met enkelruits bovenlichten. In de rechter risaliet een later gemaakte enkelvoudige ingang met paneel deur tussen zij- en bovenlichten. Sobere bakstenen zijgevel met enkele gevelopeningen, waaronder een rondvenster en de ingang naar de woning Van der Laanstraat 23. Het blok woningen is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat.</p>
Pieter Kiesstraat	71	<p>Kleinschalige woning, deel uitmakend van de aaneengesloten zuidoostelijke gevelwand van de straat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere “hoofdstraat” van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. De woning werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl. Er is één volledige bouwlaag en een mansardedak met de nok evenwijdig aan de voorgevel, gedekt met gesmoorde verbeterde Hollandse pannen. Centraal in het</p>

		<p>dakvlak een originele houten dakkapel met klauwstukken, fronton en dubbel draairaam. De drie-assige voorgevel is gemetseld in helderode baksteen in kruisverband, met hardstenen plint, wit gepleisterde speklagen met diamantkoppen in de vensterdagkanten en ter afsluiting een wit geschilderde architraaflijst, een siermetselwerkfries en een geprofileerde kroonlijst op consoles. Boven de gevelopeningen segmentbogen met gepleisterde sluitstenen en boogvelden met siermetselwerk in rode en blauwe steen. De vensters hebben houten kozijnen en enkelruits schuiframen met decoratief glas-in-lood in de bovenlichten. Rechts in de gevel de hoofdingang met origineel kozijn met vellingkanten, houten paneeldeur en bovenlicht met glas-in-lood. De woning is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat.</p>
Pieter Kiesstraat	2a t/m 2b, 2br	<p>Blokje van twee geschakelde voormalige winkels met bovenwoningen, deel uitmakend van de aaneengesloten westelijke gevelwand van de straat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere "hoofdstraat" van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het pand werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl. Er zijn drie volledige bouwlagen, waarvan de bovenste aan de straatzijde afsluit met een lessenaarsdak, gedekt met gesmoorde kruispannen. Er zijn twee bakstenen dakkapellen met speklagen, overstekende kroonlijsten en dubbele draairamen. Zes-assige voorgevel van baksteen in kruisverband, met gepleisterde speklagen, een waterlijst en ter afsluiting een gepleisterde architraaflijst, een fries en een geprofileerde houten kroon(goot)lijst. Boven de gevelopeningen in de tweede bouwlaag gemetselde segmentbogen met gepleisterde sluitstenen met diamantkop. De vensters hebben houten kozijnen en T-ramen (bij de linker helft nog de originele T-schuiframen). De eerste bouwlaag wordt over de volle breedte ingenomen door een dubbele houten winkelpui met houten hoekpilasters, met in neorenaissancestijl gesneden kozijnstijlen en hoofdgestel en grote enkelruits etalageramen met originele bovenlichten, bij de rechter winkelpui met roedenverdeling en decoratief glas-in-lood uit de jaren 20-30. De winkelpui links is symmetrisch opgezet met winkel deur tussen etalagevensters, de rechter pui is asymmetrisch, met één etalagevenster. Winkel- en bovenwoningendeuren met panelen en bovenlichten. Gepleisterde plint deels met decoratief verhoogde vlakken.</p> <p>Het dubbele winkelpand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van winkelwoonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat.</p>
Pieter Kiesstraat	16 t/m 18	<p>Blokje van twee geschakelde woningen, deel uitmakend van de aaneengesloten westelijke gevelwand van de straat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere "hoofdstraat" van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het pand werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl en is in 1914 met een volledige verdieping verhoogd naar ontwerp van architect W.J. Nelissen. Er zijn twee bouwlagen en een plat dak. Zes-assige, symmetrisch ingedeelde voorgevel van baksteen in kruisverband, met</p>

		gepleisterde plint met waterlijst, speklagen, en ter afsluiting een houten hoofdgestel met fries met panelen en een kroonlijst op geprofileerde consoles. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag segmentbogen in verblendsteen, met wit geschilderde geboorte- en sluitstenen met diamantkoppen en boogvelden met siermetselwerk. In de tweede bouwlaag in het midden twee vensters met strekken met geboorte- en sluitstenen. De vensters hebben houten kozijnen en enkelruits schuiframen met decoratief glas-in-lood. In de eerste bouwlaag centraal twee ingangen met paneeldeuren en bovenlichten. Markant en bijzonder zijn de beide hangende houten erkers in de tweede bouwlaag. Deze hebben houten consoles, kroonlijsten en enkelruits ramen met bovenlichten met glas-in-lood. De dubbele woning is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat.
Pieter Kiesstraat	38, 38rd	Zie ook: Garenkokerskade 49a. Voormalig winkelpand met bovenwoning, deel uitmakend van de aaneengesloten westelijke gevelwand van de straat, en tevens gelegen op de westelijke hoek met de Garenkokerkade. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere “hoofdstraat” van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het pand werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl. Er zijn twee volledige bouwlagen en een mansardedak met de nok haaks op de voorgevel en een vernieuwde dekking met gesmoorde verbeterde Hollandse pannen. Op het dak enkele gemetselde schoorstenen, moderne dakramen en in het voorste dakvlak een breed verdiept dakraam uit 1977. Dakkapel met fronton op zuidelijke schild. Drie-assige voorgevel van baksteen in kruisverband, met gepleisterde hoekblokken bij gevelhoeken en vensterdagkanten, een waterlijst en hieronder gepleisterde panelen met diamantkoppen. Ter afsluiting een geprofileerde architraaflijst, een fries en een geprofileerde houten kroon(goot)lijst op consoles. Boven de gevelopeningen in de tweede bouwlaag gemetselde segmentbogen met gepleisterde geboorte- en sluitstenen, boogvelden met metselmozaïek. De vensters hebben houten kozijnen en T-schuiframen. De eerste bouwlaag wordt over de volle breedte ingenomen door een houten winkelpui met houten hoekpilasters, met in neorenaissancestijl gesneden kozijnstijlen aan weerszijden van de ingangen en een hoofdgestel. Links de winkelpui met centrale enkelruits deur onder een bovenlicht en aan weerszijden grote enkelruits etalageramen met bovenlangs strook ontluchttingsroostertjes. Rechts in de pui de paneeldeur met bovenlicht naar de bovenwoning. De sobere bakstenen zuidelijke zijgevel staat vrij aan de Garenkokerskade. In deze gevel vensters met schuiframen en draairamen en een ingang met 4-ruits deur. Rechts boven een groot gepleisterd muurvlak, oorspronkelijk bedoeld voor muurreclame. Het voormalige winkelpand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van winkelwoonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat, in het bijzonder voor het beeld aan de straatentree en de hoek met de Garenkokerskade.
Pieter Kiesstraat	40, 40rd	Voormalig winkelpand met bovenwoning, deel uitmakend van de aaneengesloten westelijke gevelwand van de straat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere “hoofdstraat” van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing

		<p>kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het pand werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl en kreeg in 1930 de nog bestaande winkelpui, e.e.a. naar ontwerp van architect H.G. Scholten. Er zijn twee volledige bouwlagen en een mansardedak met de nok haaks op de voorgevel en een dekking met gesmoorde kruispannen. Op het voorste dakvlak een versoberde houten dakkapel met klauwstukken. Drie-assige voorgevel van baksteen in kruisverband, met wit gepleisterde speklagen en wenkbrauwbogen bij de venster op de verdieping. Hierboven segmentbogen met gepleisterde geboorte- en sluitstenen en een rijk uitgevoerd hoofdstel met architraaflijst, fries met casementen en ene kroonlijst op geprofileerde consoles. De vensters hebben houten kozijnen en schuiframen met enkelruits (bij de linker helft nog de originele T-schuiframen). De eerste bouwlaag wordt over de volle breedte ingenomen door een gepleisterde winkelpui in zakelijke stijl, met vlakke hoekpilasters, en een iets naar voren tredend bovendeel met vensterreeks (met enkelruits glas-in-loodramen), voorzien van een ondiepe luifel. De pui is geheel symmetrisch opgezet, met in het midden een driezijdig etalagevenster met enkelruits ramen, en uiterst links en rechts ondiepe portieken met originele paneeldeuren met dekstukken. In de portieken hardstenen stoepredes en dorpels. Het voormalige winkelpand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van winkelwoonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900-1930 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat, in het bijzonder voor het beeld aan de straatentree.</p>
Pieter Kiesstraat	42 t/m 44	<p>Blokje van twee geschakelde woningen, deel uitmakend van de aaneengesloten westelijke gevelwand van de straat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere "hoofdstraat" van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het pand werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl. Achter de gezamenlijke symmetrisch opgezette voorgevel gaan twee bouwvolumes van twee bouwlagen schuil, elk met een schilddak met pannendekking, Zes-assige voorgevel heeft een middenrisaliet van twee vensterassen, is van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint, gepleisterde speklagen en ter afsluiting een smal fries en een forse geprofileerde kroonlijst. Boven de gevelopeningen strekken of segmentbogen met wit geschilderde geboorte- en sluitstenen en boogvelden met siermetselwerk. De vensters hebben houten kozijnen en enkelruits en T-schuiframen, enkele met decoratief glas-in-lood. In de eerste bouwlaag centraal twee ingangen met paneeldeuren met roosters en bovenlichten. De dubbele woning is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat.</p>
Pieter Kiesstraat	50a-b, zw, 52rd, zw t/m 54	<p>Blok geschakelde woningen (beneden- en bovenwoningen), met winkels op de begane grond van nr. 52 en 54. Het blok maakt deel uit de noordwestelijke gevelwand van de straat, en is gesitueerd op de zuidelijke hoek met de Nicolaas van der Laanstraat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere "hoofdstraat" van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het blok werd rond 1895 gerealiseerd in sobere overgangsans architectuur met elementen uit de</p>

		<p>chaletstijl. Er zijn twee volledige bouwlagen en een zolder onder een grotendeels met gesmoorde Romaanse pannen gedekt mansardedak. In het dakvlak aan de voorzijde twee houten dakkapellen onder een met leien gedekt kapje, voorzien van een venster met dubbele draairamen. De evenwijdig aan de voorgevel liggende nok van het dak wordt ter plaatse van nr. 52 onderbroken door een steekkap. De verder recht gesloten voorgevel heeft in het midden namelijk een risaliet met puntgevel met windveren en schoorwerk. De gevels van het blok zijn uitgevoerd in baksteen (kruisverband) en de voorgevel wordt verlevendigd door ontlastingsbogen en getrapte strekken boven de gevelopeningen en siermetselwerk in boogvelden, een natuurstenen plint, speklagen, waterlijst en rollagen. De voorgevel wordt afgesloten door een fors houten overstek met geprofileerde kroonlijst. Hier onder is een band met siermetselwerk aangebracht. De gevelopeningen bevatten houten, voor het overgrote deel vernieuwde invullingen, gevat in houten kozijnen. De bovenlichten op de begane grond van nr. 50 bevatten glas-in-lood. De twee ingangen in dit deel van de voorgevel zijn voorzien van nieuwe invullingen. De winkelpui in de begane grond van nr. 52 dateert uit het interbellum en bevat twee ingangen met houten deur naast een driedelig venster. Hierboven is een reeks bovenlichten met roede uitgevoerd. De winkelpui op de begane grond van nr. 54 dateert in opzet uit de bouwtijd. Deze bevat twee etalagevensters (één in de voorgevel en één in de zijgevel) met invullingen uit het interbellum en een op de hoek (afgeschuind) de ingang met houten deur met ruit en enkel bovenlicht. Hierboven een stalen puibalk. Links van deze pui twee woningingangen met grotendeels vernieuwde invullingen. De rechter zijgevel is een puntgevel en bevat behalve het eerder genoemde etalagevenster op de begane grond, een kleiner venster met vernieuwd raam en bovenlicht, twee blinde vensters op de verdieping en twee vensters met vernieuwde ramen ter hoogte van de zolder. Het blok is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van winkel-woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat.</p>
<p>Pieter Kiesstraat</p>	<p>56,56 rd t/m 58, 58rd</p>	<p>Blok van twee forse geschakelde woningen (beneden- en bovenwoningen), deel uitmakend van de aaneengesloten noordwestelijke gevelwand van de straat, op de noordelijke hoek met de Nicolaas van der Laanstraat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere "hoofdstraat" van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het blok werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl. Er zijn twee volledige bouwlagen en een omlopend afgeplat schilddak, gedekt met recente mastiekleien. Het voorste dakvlak heeft links en rechts steekappen naar de trapgevels van de topgevelrisalieten. De trapgevels hebben gepleisterde dekplaten, een venster met rondboog en gemetselde pinakels op consoles, waarvan de bovendelen zijn afgetopt. Voorts rijk geornamenteerde sierankers. In de dakschilden nieuwe dakramen en op het linker dakschild een recente dakkapel. Symmetrische zes-assige voorgevel met twee smalle hoekrisalieten met trapgevels, gemetseld in baksteen in kruisverband, met plint, gepleisterde speklagen en waterlijsten en ter afsluiting een gepleisterde architraaflijst, een gemetseld fries en geprofileerde kroonlijst. Boven de gevelopeningen segmentbogen of rondbogen met geschilderde geboorte- en sluitstenen met diamantkoppen en boogvelden in siermetselwerk. De vensters hebben houten kozijnen</p>

		<p>en enkelruits- of T-schuiframes, deels gewijzigd. De ingangen zijn per beneden-bovenwoning gekoppeld in de hoekrisalieten en voorzien van vernieuwde deuren met enkelruits bovenlichten. In enkele bovenlichten eenvoudig glas-in-lood. Sobere bakstenen zijgevel met enkele gevelopeningen, waaronder een rondvenster. Het blok woningen is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat.</p>
Pieter Kiesstraat	60 t/m 62	<p>Blok van twee geschakelde woningen, deel uitmakend van de aaneengesloten noordwestelijke gevelwand van de straat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere "hoofdstraat" van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het blok werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl. Er zijn twee volledige bouwlagen, waarvan de bovenste aan de voorzijde afsluit met een lessenaarsdak, gedekt met gesmoorde kruispannen. In het midden een steekkap naar een forse trapgevel, die de middenpartij van de voorgevel siert. Rechts van de trapgevel een dakkapel met zinken tentdakje en enkelruits raam, links een forse nieuwe dakkapel met plat dak. Symmetrische zes-assige voorgevel met twee smalle, waarvan de twee-assige middenpartij wordt bekroond door een op gemetselde bogen uitkragende trapgevel. Aan weerszijden hiervan brede geprofileerde goten. De gevel is gemetseld in baksteen in kruisverband, met sierbanden in gele verblendsteen. De trapgevel heeft bogen op gemetselde consoles, een fries in gele en oranje verblendsteen en op de trappen kunststenen dekplaten. Boven de gevelopeningen segmentbogen en boogvelden in siermetselwerk. De vensters hebben houten kozijnen en enkelruits schuiframes met glas-in-lood in de bovenlichten. De beide ingangen in de middenpartij hebben paneeldeuren met bovenlichten. Voorts in de gevel eenvoudige sierankers. Aan weerszijde van het pand markante gemetselde poortjes met rondboogdeuren uit de bouwtijd. Het blok woningen is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat.</p>
Pieter Kiesstraat	64 t/m 66, 66rd	<p>Blok van twee forse geschakelde woningen (beneden- en bovenwoningen), deel uitmakend van de aaneengesloten noordwestelijke gevelwand van de straat, op de zuidelijke hoek met de Coltermanstraat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere "hoofdstraat" van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het blok werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl. Er zijn twee volledige bouwlagen en een omlopend afgeplat schilddak, gedekt met gesmoorde kruispannen (nr.66) of recent mastiek (nr.64). Het voorste dakvlak heeft links en rechts steekappen naar de trapgevels van de topgevelrisalieten. De trapgevels hebben gepleisterde dekplaten, een venster met rondboog en gemetselde pinakels op consoles. De pinakel van nr. 66 is afgetopt. Voorts rijk geornamenteerde sierankers. Op het voorschild van nr.66 een kleine driehoekige dakkapel (origineel). Overigens diverse nieuwe dakramen en een grote moderne dakkapel op het rechter dakschild. Symmetrische zes-assige voorgevel met twee smalle hoekrisalieten met trapgevels, gemetseld in baksteen in kruisverband, met plint, gepleisterde speklagen en waterlijsten en ter afsluiting een</p>

		<p>gepleisterde architraaflijst, een gemetseld fries en geprofileerde kroonlijst. Boven de gevelopeningen segmentbogen of rondbogen met geschilderde geboorte- en sluitstenen met diamantkoppen en boogvelden in kleurig siermetselwerk. De vensters hebben houten kozijnen en enkelruits schuiframen, deels gewijzigd. De ingangen zijn per beneden-bovenwoning gekoppeld in de hoekrisalieten en voorzien van vernieuwde deuren met enkelruits bovenlichten. Sobere bakstenen zijgevel met enkele gevelopeningen, waaronder een rondvenster. Het blok woningen is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat.</p>
Pieter Kiesstraat	68 t/m70	<p>Blokje van twee geschakelde woningen, deel uitmakend van de aaneengesloten noordwestelijke gevelwand van de straat en gesitueerd op de oostelijke hoek met de Coltermanstraat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere “hoofdstraat” van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het blok werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl. Er zijn twee volledige bouwlagen, waarvan de bovenste aan de voorzijde afsluit met een lessenaarsdak met gesmoorde kruispannen en steekappen naar de twee trapgevels links en rechts boven de voorgevel. Voorts in het voorste dakvlak twee moderne dakramen. Volledig symmetrische zes-assige voorgevel met links en rechts twee-assige geveldelen, die eindigen met een trapgevel. Het middenstuk sluit af met een houten bakgoot. De voorgevel is gemetseld in helderode baksteen in kruisverband, met een in donkerde baksteen gemetselde plint en speklagen uitgevoerd in grijze, gele en rode verblendsteen. Boven de gevelopeningen segmentbogen, verdiepte boogvelden met siermetselwerk in gekleurde steen en boven de gekoppelde vensters ook omvattende segmentbogen met boogvelden met siermetselwerk. Trapgevels met kunststenen dekplaten en sierankers. De vensters hebben houten kozijnen en enkelruits schuiframen met decoratief glas-in-lood in de bovenlichten. De centraal in de gevel geplaatste ingangen hebben kozijnen met houten paneeldeuren en bovenlichten met glas-in-lood. In de bakstenen zijgevel aan de Coltermanstraat een niet oorspronkelijk venstertje.</p> <p>Het blokje woningen is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat.</p>
Pieter Kiesstraat	72 t/m 76	<p>Blokje van drie geschakelde woningen, deel uitmakend van de aaneengesloten noordwestelijke gevelwand van de straat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere “hoofdstraat” van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. Het blok werd rond 1895 gerealiseerd in neorenaissancestijl, in samenhang met een aantal overeenkomstige woningblokken aan de Kinderhuisingel, te weten de in details nogal gewijzigde en verhoogde nrs. 46-50, de nrs. 42-44 en de grotere herenhuizen met de nrs. 18-24, 26-34 en 36-40, mogelijk door de Coöperatieve Bouwvereniging “Eigen Haard”. Er is één volledige bouwlaag, met een mansardedak met de nok evenwijdig aan de voorgevel, gedekt met verschillende kleuren opnieuw verbeterde Hollandse pannen, van recente datum. Centraal boven iedere woonhuisgevel een houten dakkapel met fronton,</p>

		<p>pilasters, klauwstukken en een dubbel draairaam. Voorts enkele moderne dakramen. De negen-assige voorgevel is gemetseld in baksteen in kruisverband, met hardstenen plint, gepleisterde speklagen en dagkantblokken en ter afsluiting een gepleisterde architraaflijst, een fries met siermetselwerk en een geprofileerde kroonlijst. Boven de gevelopeningen hanekammen met gepleisterde geboorte-, tussen- en sluitstenen met diamantkoppen. De vensters hebben houten kozijnen en enkelruits schuiframen, deels met decoratief glas-in-lood in de bovenlichten. De brede ingangen hebben kozijnen met houten paneeldeuren (bij 76 nog origineel) en deels bovenlichten met glas-in-lood.</p> <p>Het blokje woningen is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat, in het bijzonder aan de noordelijke entree van de straat.</p>
Pijntorenstraat	1 t/m 13	<p>Blok van zeven geschakelde middenstandswoningen aan de oostzijde van de Pijntorenstraat, en hier deel uitmakend van de een markante gebogen straatwand uit het interbellum. Het blok werd in 1930 in twee fasen gerealiseerd: de nrs. 1-5 naar ontwerp van J. Verhagen jr, voor eigen rekening, en de nrs. 7-13 naar sterk gelijkend ontwerp van W.S.A. Kraak. De stijl is traditioneel-zakelijk. Er zijn twee bouwlagen een zolderverdieping opgenomen in een complex opgezet schilddak met grote steekappen naar de topgevels van de voorgevel. De daken hebben een dekking van gesmoorde verbeterde Hollandse pannen, grote houten overstekken en houten dakkappellen met dakoverstek en draairamen op het voorschild. De gevels zijn gemetseld in donkerrode imitatie handvormbaksteen in Vlaams verband, met rollagen boven de gevelopeningen. De voorzijde heeft een schilderachtige uitstraling door de driezijdige houten erkers op bakstenen plinten, de topgevels en de ingangen met houten luifels. De erkerramen hebben bovenlichten met glas-in-lood. De nrs. 9 en 11 hebben bakstenen erkers over twee bouwlagen. Ingangen met blankhouten deuren, nevenlichten en bovenlichten (alleen bij de nrs. 1-5), meestal met glas-in-lood. Houten luifels op gesneden steunen. De vensters op de verdieping hebben draairamen. Onder de vensters van de nrs. 7-13 houten bloembakken. Een aantal van de voortuintjes wordt nog afgesloten met lage gemetselde muurtjes.</p> <p>Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken en de opmerkelijke details, als typisch voorbeeld van een geschakelde woningbouw voor de middenstandsklasse uit het interbellum en vanwege de markante en toonaangevende situering in de gebogen gevelwand van de Pijntorenstraat.</p>
Pijntorenstraat	15 t/m 23	<p>Blok van vijf geschakelde middenstandswoningen aan de oostzijde van de Pijntorenstraat, en hier deel uitmakend van de een markante gebogen straatwand uit het interbellum. Het blok werd in 1931 in gerealiseerd in opdracht van L.J. Winnubst, naar eigen ontwerp. De stijl is traditioneel-zakelijk. Er zijn twee bouwlagen een zolderverdieping opgenomen in een fors schilddak met een dekking van gesmoorde verbeterde Hollandse pannen, grote houten overstekken en houten dakkappellen met draairamen op het voorschild. De gevels zijn gemetseld in donkerrode imitatie handvormbaksteen in Vlaams verband, met rollagen boven de gevelopeningen. De voorzijde heeft een schilderachtige uitstraling door de driezijdige houten erkers op bakstenen plinten, bij twee woningen over twee bouwlagen, en de ingangen met houten luifels. De erkerramen hebben bovenlichten met glas-in-lood (gewijzigd bij</p>

		<p>nr. 21). De nrs. 17 en 19 hebben bakstenen erkers over twee bouwlagen. Ingangen met blankhouten paneeldeuren, smalle nevenlichten en boven de houten luifels smalle veelruits stalen bovenlichtjes met glas-in-lood. De vensters op de verdieping hebben draairamen. Een aantal van de voortuintjes wordt nog afgesloten met lage gemetselde muurtjes.</p> <p>Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken en de opmerkelijke details, als typisch voorbeeld van een geschakelde woningbouw voor de middenstandsklasse uit het interbellum en vanwege de markante en toonaangevende situering in de gebogen gevelwand van de Pijntorenstraat.</p>
Pijntorenstraat	6 t/m 28	<p>Blok van twaalf geschakelde middenstandswoningen aan de westzijde van de Pijntorenstraat, en hier deel uitmakend van de een markante gebogen straatwand uit het interbellum. Het blok werd in 1934-1935 in drie fasen gerealiseerd in opdracht van A.J. van Gijn, naar ontwerp van architect H. Tuninga. De stijl is traditioneel-zakelijk. Er zijn twee bouwlagen een zolderverdieping opgenomen in een fors zadeldak met de nok evenwijdig aan de voorgevel, met een dekking van gesmoorde verbeterde Hollandse pannen, grote houten overstekken op klossen en houten dakkappen met roedenramen op het voorschild. Op de nok gemetselde schoorstenen. De gevels zijn gemetseld in gladde machinale baksteen in halfsteens verband, met rollagen boven de gevelopeningen. De voorzijde heeft een schilderachtige uitstraling door de driezijdige houten erkers op bakstenen plinten, om de woning afwisselend over één of twee bouwlagen, en de ingangen met houten luifels. De erkerramen hebben bovenlichten, vaak nog met glas-in-lood. Ingangen met blankhouten 8-ruits deuren tussen gemetselde penanten, voorts kleine houten luifels en een strook bovenlichten, meestal met glas-in-lood. De brede vensters op de verdieping hebben een indeling als in de erkers en worden afgewisseld door kleinere vensters met dubbele draairamen, vaak nog met roedenverdeling. De hoekwoning nr.28 heeft tegen de zijgevel een in stijl aangebouwde garage met zadeldak. Een aantal van de voortuintjes wordt nog afgesloten met lage gemetselde muurtjes.</p> <p>Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken en de opmerkelijke details, als typisch voorbeeld van een geschakelde woningbouw voor de middenstandsklasse uit het interbellum en vanwege de markante en toonaangevende situering in de gebogen gevelwand van de Pijntorenstraat.</p>
Ruychaverstraat	2a t/m d	Zie: Zijlweg 16, 18, 18a t/m d, 20 22, 22a t/m d
Ruychaverstraat	4, 4a-c t/m 10	<p>Blok van vier geschakelde grote woonhuizen (herenhuizen), deel uitmakend van de aaneengesloten westelijke gevelwand van de Ruychaverstraat. Het werd rond 1890 gerealiseerd in sobere eclectische stijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de hogere middenstandsklasse in die periode. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in het hoge mansardedak, met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van kruispannen (thans rood en gesmoord). Boven de middenas van iedere woonhuisgevel een houten dakkapel met fronton, pilasters, klauwstukken en een dubbel draairaam. Voorts enkele moderne dakramen en bij nr. 4 ook een nieuw dakkapelletje. Twaalf-assige voorgevel, als geheel met symmetrische opzet, benadrukt door de licht risalerende gevels van de hoekpaden 4 en 10. De gevel is van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint, gepleisterde speklagen en ter afsluiting aan de bovenzijde een architraaflijst, een fries met casementen en een</p>

		<p>geprofileerde kroonlijst. Boven de gevelopeningen gemetselde hanekammen met gepleisterde geboorte- en sluitstenen, deze laatste met diamantkop en kroonlijstje. Iedere huisgevel is drie vensterassen breed. De ingangen hebben veelal nog een oude houten paneeldeur met grote deurrooster en een bovenlicht. Vensters met houten kozijnen en enkelruits en T- (schuif)ramen of daarop gelijkende vernieuwde ramen, met houten lekdorpels. Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de hogere middenstandsklasse uit de tijd rond 1890-1900 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Ruychaverstraat.</p>
Schermerstraat	33 t/m 35	<p>Blok van twee geschakelde middenstandswoningen, deel uitmakend van de aaneengesloten noordelijke gevelwand van de Schermerstraat. Het werd rond 1900 gerealiseerd in eclectische stijl (met elementen uit neorenaissance en sobere chaletstijl) en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de middenstandsklasse in die periode. Er zijn twee volledige bouwlagen en de twee woningen hebben elk een zadeldak. Het linker dak is gedekt met gesmoorde tuiles du Nord, het rechter met bitumen shingles. De voorgevel, een dubbele puntgevel, van baksteen in kruisverband heeft een uitgemetselde plint, segmentbogen met aanzetstukken en boogveld met siermetselwerk boven de gevelopeningen op de begane grond, en een golvende hanenkam met aanzetstukken boven de vensters op de verdieping. Beide topgevels zijn voorzien van subtiel siermetselwerk in de top en worden afgesloten door het houten overstek van de kap. Dit overstek rust op uitgemetselde consoles. Vensters met houten kozijnen en schuiframen met bovenlichten met roeden (m.u.v. de bovenlichten van de twee vensters links op de begane grond). De twee woningingen hebben een houten invulling met houten deur en bovenlicht. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1900 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Schermerstraat, met name vanwege de haaks op de straat gesitueerde kappen.</p>
Schermerstraat	37	Zie: Coornhertstraat 16 t/m 24.
Schermerstraat	2, 2rd t/m 6, 6rd	<p>Blok van drie geschakelde beneden- en bovenwoningen, deel uitmakend van de aaneengesloten zuidelijke gevelwand van de Schermerstraat. Het werd rond 1895 gerealiseerd in eclectische stijl (met elementen uit neorenaissance en neoclassicisme) en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de middenstandsklasse in die periode. Er zijn drie volledige bouwlagen en een plat dak. De voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met geschilderde plint, gepleisterde speklagen, waterlijst onder de vensters van de tweede bouwlaag en ter afsluiting aan de bovenzijde een eenvoudig hoofdgestel met architraaf, fries en kroonlijst. Boven de gevelopeningen gemetselde segmentbogen met gepleisterde geboorte- en sluitstenen. Vensters met houten kozijnen met vellingkanten en enkelruits- of T-schuiframen. De onder een brede segmentboog gekoppelde paneeldeuren naar de beneden- en bovenwoning hebben telkens een kozijn met brede middenstijl met paneeltjes, en twee bovenlichten. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw (beneden- en bovenwoningen) voor de lagere middenstandsklasse uit de tijd rond 1890-1900 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Schermerstraat.</p>

Schermerstraat	28, 28 rd t/m 38, 38rd	Groot blok van geschakelde beneden- en bovenwoningen, deel uitmakend van de aaneengesloten zuidelijke gevelwand van de Schermerstraat. Het werd rond 1895 gerealiseerd in eclectische stijl (met elementen uit neorenaissance en neoclassicisme) en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de lagere middenstandsklasse in die periode. Er zijn drie volledige bouwlagen, waarvan de bovenste aan de voorzijde afsluit met een lessenaarsdak, gedekt met gesmoorde kruispannen. Boven de middenas van iedere woonhuisgevel een houten dakkapel met geprofileerde kroonlijst. Enkele dakkapellen nog met originele houten klauwstukken en fronton. De voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met geschilderde plint, gepleisterde speklagen, een zware cordonlijst op de verdiepingsscheiding en ter afsluiting aan de bovenzijde een eenvoudig hoofdgestel met architraaf, fries en kroonlijst. Boven de gevelopeningen gemetselde segmentbogen met gepleisterde geboorte- en sluitstenen en boogvelden met siermetselwerk. Vensters met houten kozijnen met vellingkanten en enkelruits- of T-schuiframes, soms met glas-inlood in de bovenlichten. De onder een brede segmentboog gekoppelde paneeldeuren naar de beneden- en bovenwoning hebben telkens een kozijn met brede middenstijl met paneeltjes, en twee bovenlichten. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw (beneden- en bovenwoningen) voor de lagere middenstandsklasse uit de tijd rond 1890-1900 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Schermerstraat.
Tweede Hasselaerstraat	2c rd, f, g, h, j, k	Zie: Zijlweg 36 t/m 38, 38a, 38rd
Tweede Hasselaerstraat	2 t/m 8	Blok van vier geschakelde grote woonhuizen, deel uitmakend van de aaneengesloten westelijke gevelwand van de Tweede Hasselaerstraat en overgaand in het Hasselaersplein. Het werd rond 1890 gerealiseerd in eclectische stijl en is een typisch voorbeeld van de projectmatige woningbouw voor de middenstandsklasse in die periode en als onderdeel van de eenvoudige maar representatieve bebouwing aan en bij het Hasselaersplein. Er zijn twee volledige bouwlagen en een flinke zolderverdieping, opgenomen in het hoge mansardedak, met de nok evenwijdig aan de voorgevel en een dekking van gesmoorde keramisch pannen. Boven de middenas van iedere woonhuisgevel een houten dakkapel met geprofileerde kroonlijst of fronton en een dubbel draairaam. De dakkapel van nr.4 heeft nog houten klauwstukken. Twaalf-assige voorgevel, een lijstgevel, van baksteen in kruisverband, met hardstenen plint, gepleisterde speklagen, een zware cordonlijst op de verdiepingsscheiding en ter afsluiting aan de bovenzijde een eenvoudig hoofdgestel met architraaf, fries en kroonlijst. De gevels van de nrs. 2 en 6 risaleren licht en hebben een hoger hoofdgestel. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag bakstenen korfbogen met gepleisterde sluitstenen en boogvelden met siermetselwerk in rode en gele steen. Boven de gevelopeningen in de tweede bouwlaag gemetselde strekken met gepleisterde geboorte- en sluitstenen, deze laatste met diamantkop en kroonlijstje. Iedere huisgevel is drie vensterassen breed. De ingangen hebben rijk gevormde paneeldeuren met veelal roosters en bovenlichten. Vensters met kozijnen met vellingkanten en enkelruits en T- (schuif)ramen of daarop gelijkende vernieuwde ramen, met houten lekdorpels. In sommige bovenlichten glas-inlood. Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1900 en in het bijzonder als beeldbepalend en toonaangevend

		<p>onderdeel van het straatbeeld en als opmaat naar het Hasselaersplein, als geheel een stedenbouwkundig bijzondere en markante pleinoplossing uit de late negentiende eeuw.</p>
Zijlweg	19, 19rd	<p>Markant half vrijstaand pand, gesitueerd aan de noordelijke zijde van de Zijlweg, even ten westen van de Kinderhuissingel. Aan de rechter zijde van het pand loopt een pad naar een achterterrein met een industrieel complex. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het pand werd omstreeks 1905, mogelijk als kantoor, gebouwd in overgangsarchitectuur. Het gebouw telt twee bouwlagen en een zolder onder een met bitumen gedekt afgeplat zadeldak, op een min of meer trapezium vormige plattegrond. De gevels zijn opgetrokken in kruisverband. De voorgevel wordt afgesloten door een door de houten bakgoot stekend bakstenen dakhuis met tuitvormige afsluiting. Het metselwerk in deze voorgevel is verder verlevendigd met een natuurstenen plint (doorlopend over de zijgevel) en in groene geglazuurde baksteen uitgevoerde speklagen. Op de verdieping een forse houten erker op houten consoles, ter hoogte van de zolder voorzien van een houten balkonhek. De gevelopeningen bevatten houten invullingen, op detailniveau gewijzigd. Op de begane grond bevat de voorgevel een venster met twee enkele ramen en twee bovenlichten met glas-in-lood. Boven dit venster een strek. De erker op de verdieping bevat enkele ramen met bovenlichten. De gevelopening in het dakhuis is voorzien van een smalle deur met ruit. De rechter zijgevel is soberder uitgevoerd en bevat diverse vensters met houten invulling, grotendeels op detailniveau gewijzigd en een strek. Verder een ingang met houten kozijn, houten deur en bovenlicht met glas-in-lood. Het pand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en de opvallende erker in de voorgevel, de bijzondere stijlkenmerken en als beeldbepalend onderdeel van het straatbeeld aan dit deel van de Zijlweg.</p>
Zijlweg	45, 45a-d	<p>Fors winkelwoonhuis, markant gesitueerd op de noordwestelijke hoek van de Zijlweg met de Pieter Kiesstraat. De Pieter Kiesstraat manifesteert zich als de vroegere "hoofdstraat" van het buurtje. Hier concentreerden zich de buurtwinkels. De bebouwing kwam anders dan in de aanpalende straten meestal als kleinschalige individuele initiatieven tot stand. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het pand werd gerealiseerd in 1880 in neoclassicistische stijl. Het gebouw telt drie volledige bouwlagen onder plat dak en sluit aan de noordelijke zijde aan op de bebouwing aan de Pieter Kiesstraat. De oostelijke gevel wordt ter hoogte van de derde bouwlaag onderbroken door een schuin dakvlak gedekt met rode verbeterde Hollandse pannen en voorzien van ondiepe dakkapel. Aan de westelijke zijde is een doorgang, waardoor het pand gezien vanaf de Zijlweg geheel vrijstaand lijkt. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) en voorzien van een plint. Ze zijn verlevendigd met wit geschilderd decoratief stucwerk in de vorm van pilasters en velden met schijnvoegen, een markant half rond balkon op de afgeronde hoek van het pand, vensteromlijstingen met geornamenteerde borstweringen en klauwstukken en een opvallend uitwaaiërend plantmotief boven het venster op de verdieping in de afgeronde hoek. De gevels worden afgesloten door een sterk</p>

		<p>geprofileerde kroonlijst met in het stucwerk van het fries decoratieve cirkelvormige motieven. De invullingen van de gevelopeningen op de begane grond zijn grotendeels vernieuwd, met uitzondering van de rond lopende houten deuren van de winkeltoegang op de afgeronde hoek van het pand. Ook het gedeelte bovenlicht vormt zich naar de ronding, net als het bovenlicht van de toegang tot het bovenliggende balkon. De deuren van deze balkontoegang zijn vernieuwd. Dit geldt ook voor de raaminvullingen van de getoogde vensters op de eerste verdieping. De vensters op de tweede verdieping zijn voorzien van dubbele draairamen, mogelijk vernieuwd. Het rechter deel van de zijgevel aan de Pieter Kiesstraat bevat op de begane grond een grotendeels vernieuwde pui, met daarboven een houten erker met enkele ramen en bovenlichten met glas-in-lood. Het winkel-woonpand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van winkel-woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1880 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld aan de kruising van de Pieter Kiesstraat met de Zijlweg.</p>
Zijlweg	47, 49-49a t/m 65-65a-f	<p>Blok van tien geschakelde herenhuizen, gelegen aan de noordelijke zijde van de Zijlweg. Het blok werd gerealiseerd in 1890 in een sobere neoclassicistische stijl. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het blok omvat drie volle bouwlagen en een zolder onder een plat dak met schuin dakvlak gedekt met bitumen shingles aan de voorzijde. In dit dakvlak heeft elke woning een houten dakkapel. De invulling van het venster in deze dakkapel is gewijzigd. Bij een aantal zijn de klauwstukken en het fronton nog aanwezig. De voorgevels van de woningen zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) en verlevendigd met een natuurstenen bekleding ter hoogte van de begane grond, een natuurstenen balkon, uitgemetselde bakstenen pilasters ter plaatse van de woningscheidende muren, hanenkammen boven de vensters op de verdiepingen en een sterk geprofileerde kroonlijst met een tandlijst en decoratieve velden in het fries. De oorspronkelijke indeling met getoogde woningangang (inclusief houten paneeldeur) en twee getoogde vensters ter plaatse van de begane grond is bij nr. 47, 49 en 59 nog aanwezig. Deze indeling is in gewijzigde toestand nog herkenbaar bij nr. 65 en 63, net als de natuurstenen gevelbekleding. Bij de overige panden is de gevelindeling op de begane grond geheel gewijzigd. Het oorspronkelijke hardstenen balkon van de eerste verdieping is nog aanwezig bij nr. 47, 59 en 63. Bij de overige panden is het verwijderd of vernieuwd. De overwegend houten invullingen van de licht getoogde vensters in de gevels zijn op detailniveau gewijzigd en bevatten smalle hoge ramen met roede en een bovenlicht. Op enkele plaatsen zijn de oorspronkelijke invullingen geheel vervangen door kunststof. Het blok geschakelde herenhuizen is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van projectmatige woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.</p>
Zijlweg	71 t/m 79	<p>Blok van vijf geschakelde grote woonhuizen (herenhuizen). Nummer 69 behoorde oorspronkelijk ook tot dit project, maar is sterk gewijzigd. De vijf woningen maken deel uit van de gesloten gevelwand aan de noordelijke zijde van de Zijlweg, die in dit deel van de straat vooral bestaat uit projectmatig tot stand gekomen</p>

		<p>forse woningen. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het blok is gerealiseerd in 1890 in neorenaissancestijl en is op detailniveau gewijzigd. Er zijn twee volle bouwlagen en een zolder onder een plat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde. Dit dakvlak is overwegend gedekt met pannen en bevat per woning een bakstenen dakkapel met klauwstukken, lijstwerk en fronton. De invullingen van het venster in deze dakkapel zijn overwegend vernieuwd. De voorgevels van de woningen zijn uitgevoerd in baksteen (kruisverband) en worden verlevendigd door een plint, waterlijsten, speklagen, boven de gevelopeningen strekken, hanenkammen of segmentbogen, sluitstenen, afwisselend decoratief stucwerk onder de vensters van de verdieping en een verspringende geprofileerde kroonlijst (al dan niet op consoles). Om de individualiteit van elke woning te benadrukken verspringen de gevels van de afzonderlijke panden steeds licht. De gevelopeningen bevatten houten invullingen waarvan de ramen grotendeels gewijzigd zijn. De woningtoegangen bevatten houten kozijnen met her en der nog de oorspronkelijke houten paneeldeur, en een enkel bovenlicht. Het blok geschakelde woonhuizen is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van projectmatige woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.</p>
Zijlweg	83 t/m 87	<p>Blok van drie geschakelde middenstandswoningen, onderdeel van de gesloten gevelwand aan de noordelijke zijde van de Zijlweg, die in dit deel van de straat vooral bestaat uit projectmatig tot stand gekomen forse woningen. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. De woningen werden omstreeks 1900 gebouwd in sobere overgangsarchitectuur. Het blok telt twee bouwlagen en een zolder onder een plat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde. Dit dakvlak wordt links en rechts onderbroken door twee hier op aankappende puntgevels. In het schuine dakvlak tussen deze twee puntgevels een driehoekige dakkapel. Het dakvlak is deels gedekt met bitumen en deel met leien shingles. De driedelige bakstenen voorgevel is gepleisterd, waarbij het metselwerk van de segmentbogen en ontlastingsbogen boven de gevelopeningen in het zicht werd gelaten. De gevel is verder verlevendigd met natuurstenen lekdorpels onder de vensters, een natuurstenen plint en een balkon op de eerste verdieping. De balkons van nr. 83 en 87 zijn echter niet meer aanwezig. De oorspronkelijk houten invullingen van de gevelopeningen zijn bij nr. 85 en 87 grotendeels gewijzigd of vervangen door kunststof. De houten invullingen van de vensters van nr. 87 zijn op detailniveau gewijzigd. De drie woningingangen bevatten een houten kozijn met houten (gewijzigde) deur en bovenlicht met glas-in-lood. De puntgevels worden afgesloten door een houten overstek op klossen, het hiertussen gelegen geveldeel met een houten gootlijst. Het blok geschakelde woonhuizen is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm, als typisch voorbeeld van projectmatige woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de</p>

		Zijlweg. Met name gezien vanuit de tegenoverliggende Bilderdijkstraat heeft het blok stedenbouwkundige betekenis.
Zijlweg	97 t/m 101	Blokje van drie geschakelde kleine woonhuisjes, onderdeel van de gesloten gevelwand aan de noordelijke zijde van de Zijlweg, die in dit deel van de straat vooral bestaat uit projectmatig tot stand gekomen forse woningen. Eerste bouwlaag van het blokje is mogelijk van pre-stedelijke ouderdom, wellicht vóór 1850. De tweede bouwlaag kwam rond 1900 tot stand. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het blok telt twee bouwlagen onder een plat dak dat aan de achterzijde over gaat in een zadeldak (nok evenwijdig aan de straat). De bakstenen voorgevel (kruisverband) is ter plaatse van de begane grond voorzien van een plint en pleisterwerk met schijnvoegen. In de tweede bouwlaag is met metselwerk verlevendigd met speklagen en een strek met aanzet- en sluitstenen boven de vensters. De gevel wordt afgesloten door een geprofileerde kroonlijst op eenvoudige gesneden consoles en een fries met velden. De invullingen van de gevelopeningen zijn op detailniveau grotendeels gewijzigd, net als de invullingen van de woningtoegangen. Enkele bovenlichten bevatten glas-in-lood. Het blokje geschakelde woonhuizen is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als zeldzaam voorbeeld van pre-stedelijke bebouwing en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.
Zijlweg	117, 117a – c t/m121	Blok van drie geschakelde herenhuizen, gelegen aan de noordelijke zijde van de Zijlweg, op de westelijke hoek met de Duvenvoordestraat. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het straatbeeld in dit deel en aan deze zijde van de Zijlweg wordt voornamelijk bepaald door projectmatig tot stand gekomen forse woningen. Het blok is gerealiseerd in neorenaissance stijl, getuige de gevelsteen in 1892. De begane grond van nr. 117 is pas later verbouwd tot winkel. Het blok heeft drie volledige bouwlagen en een zolder onder een plat dak met omlopende schilden aan de voor- en rechter zijkant. Deze schilden zijn gedekt met gesmoorde kruispannen. Het pand heeft op de zuidoostelijke hoek een afgeschuinde hoek. Deze wordt boven de goot bekroond door een dakhuis / torentje dat oorspronkelijk voorzien was van een steile spits. In het voordakvlak, ter plaatse van de licht risalerende vensterassen met ingang, een bakstenen dakkapel met klauwstukken en kroonlijst met fronton. De voorgevel aan de Zijlweg lijkt in twee fasen tot stand te zijn gekomen. Het metselwerk van nr. 117 is uitgevoerd in koppenverband, dat van nr. 119 en 121 in kruisverband. De gevelindeling loopt bovendien niet synchroon en er is sprake van een kleine verspringing in de verdiepingen. De geveldetaillering is echter nagenoeg hetzelfde. De voorgevel van het complex is verlevendigd met een plint (nr. 119 en 121), speklagen, cordonlijsten, segmentbogen en ontlastingsbogen met geboorte-, (tussen-) en sluitstenen en geornamenteerd boogveld, balkon en metselmozaïek in borstweringen. De vensterassen waarin de ingangen zijn opgenomen risaleren licht en zijn op de verdieping verbijzonderd met gepleisterde vensteromlijsting met kroonlijst en fronton. De

		<p>gevel wordt afgesloten door een geprofileerde kroonlijst op klossen en deels gepleisterd en deels van metselmozaïek voorzien fries. De gevelopeningen bevatten houten invullingen met op details gewijzigde schuiframen met bovenlicht. Ook de entrees hebben deels vernieuwde invullingen. De gevelindeling op de begane grond van nr. 117 is geheel gewijzigd. Boven de winkelentree, op de afgeschuinde hoek, zit een houten erker. De zijgevel aan de Duvenvoordestraat is met uitzondering van de nieuwe indeling op de begane grond, geheel blind uitgevoerd. Het blok geschakelde herenhuizen is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.</p>
Zijlweg	123, 123a t/m h	<p>Fors herenhuis, gesitueerd aan de noordelijke zijde van de Zijlweg en aan de oostelijke zijde van de spoorlijn Haarlem – Leiden. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het pand sluit aan de rechter zijde aan op een blok van drie forse herenhuizen uit dezelfde periode. Het pand werd rond 1890 gerealiseerd en omvat drie volle bouwlagen en een zolder onder een samengesteld dak gedekt met bitumen shingles. De bakstenen voorgevel (kruisverband) is verlevendigd met een hoge natuurstenen plint, speklagen, waterlijsten, terug liggende velden en gemetselde segmentbogen met geboorte- en sluitstenen met siermetselwerk in de boogvelden. De gevel wordt afgesloten door een overstek met kroonlijst op klossen en siermetselwerk in het fries. De afgeschuinde hoek is verbijzonderd met een houten erker op de eerste verdieping. De houten invullingen van de vensters zijn vernieuwd (enkel raam met bovenlicht). De ingang aan de Zijlweg bevat een houten kozijn met vernieuwde deur met ruiten. Boven de deur een natuurstenen plaat met in reliëf een gotisch motief. De linker naar het spoor gerichte zijgevel heeft een samengesteld karakter met een sterk naar voren springend (driezijdig) rechter deel en heeft dezelfde invulling en detaillering als de voorgevel. Een deel van deze gevel is gepleisterd. Tegen de begane grond is een niet oorspronkelijke overkapping geplaatst. Het pand is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.</p>
Zijlweg	16, 18, 18a t/m d, 20 22, 22a t/m d	<p>Zie ook: Ruychaverstraat 2A t/m D Blok van vier geschakelde herenhuizen, gelegen aan de zuidelijke zijde van de Zijlweg, op de westelijke hoek met de Ruychaverstraat. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het blok werd gerealiseerd rond 1890 in eclectische stijl en omvat drie volle bouwlagen en een zolder onder een mansardekap gedekt met gesmoorde kruispannen, gesmoorde Romaanse pannen en rode pannen. Elke woning heeft in het voordakvlak boven de iets risalerende venster-as met ingang een dakkapel met fronton en klauwstukken en vernieuwde raaminvulling. De begane grond van de panden is gepleisterd met schijnvoegen. De gevelindeling van deze bouwlaag is op punten gewijzigd en de invullingen van de</p>

		<p>gevelopeningen grotendeels vernieuwd. De bakstenen voorgevel (kruisverband) is verder voorzien van diverse decoratieve elementen, zoals speklagen, waterlijsten, ontlastingsbogen met boogvelden boven de vensters, aanzet- en sluitstenen, consoles, en een kroonlijst met tandlijst en decoratieve velden, die de subtiele verspringingen in de gevel volgt. De vensters bevatten grotendeels vernieuwde invullingen. De drie ingangen in de voorgevel bevatten nog wel de oorspronkelijke houten paneeldeuren met ruiten en sierroosters. Boven de ingangen een balkon. De zijgevel aan de Ruychaverstraat heeft dezelfde detaillering als de voorgevel. Ook hier zijn de invullingen van de gevelopeningen grotendeels vernieuwd. Het blok geschakelde woonhuizen is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvor, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.</p>
Zijlweg	30, 30 a t/m c	<p>Fors winkelwoonhuis, vermoedelijk oorspronkelijk een woonhuis, markant gesitueerd op de zuidoostelijke hoek van de Zijlweg met de Eerste Hasselaerstraat. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het pand werd gebouwd omstreeks 1890 in eclectische stijl gebouwd. Het pand telt drie volledige bouwlagen onder een mansarde kap gedekt met gesmoorde kruispannen. Een dakkapel met bescheiden klauwstukken in het voordakvlak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en is op de begane grond gepleisterd. Links in de voorgevel een driezijdige erker die doorloopt over alle bouwlagen. De gevel is verder op de verdiepingen verlevendigd met diverse decoratieve elementen, zoals speklagen, waterlijsten, strekken met aanzet- en sluitstenen, sierlijk uitgewerkte consoles, balusters, pilasters en halfruilen. Het zinken dakje van de erker steekt door de gevel afsluitende kroonlijst met tandlijst. De gevelopeningen bevatten houten invullingen en zijn op detailniveau gewijzigd. De indeling van de erker is op de begane grond gewijzigd. Rechts van de erker op de begane grond de ingang tot de woning op de verdieping. Deze bevat een houten deur binnen een gewijzigd houten kozijn en een enkel bovenlicht. De linker zijgevel aan de Eerste Hasselaerstraat is soberder gedetailleerd. Het metselwerk is hier verlevendigd met enkele speklagen, een gepleisterde plint en wordt afgesloten door een kroonlijst met tandlijst. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die op detailniveau gewijzigd zijn. Aan weerszijden van het venster op de tweede verdieping is eenvoudig (wit geschilderd) siermetselwerk zichtbaar. Op de bakstenen achtergevel sluit een niet waardevol lager bouwdeel aan. Het winkel-woonpand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1890 en als hoekpand beeldbepalend onderdeel van het straatbeeld in dit deel van de Zijlweg.</p>
Zijlweg	32	<p>Fors herenhuis, gesitueerd aan de zuidelijke zijde van de Zijlweg, in het smalle bouwblok tussen Eerste en Tweede Hasselaerstraat. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het pand werd rond 1890-1900 gerealiseerd in eclectische trant, met neorenaissance en neoclassicistische elementen. Het omvat twee volle bouwlagen, een</p>

		<p>mezzaninoverdieping en een zolder onder een schilddak met gesmoorde keramische pannen. De bakstenen drie-assige voorgevel (kruisverband) is verlevendigd met een grijs geschilderde plint, wit gepleisterde speklagen, waterlijsten en onder de vensters van de tweede bouwlaag een fries met casementen. Aan de bovenzijde een hoofdgelst met kroonlijst op consoles en een fries met fraaie guirlandeversieringen. De gevelopeningen sluiten af met gemetselde strekken of hanekammen met met geboorte- en sluitstenen. De vensters hebben houten kozijnen en enkelruits schuiframen (eerste en tweede bouwlaag) of dubbele draairamen (mezzanino), deels met voorzetrampen. Links in de voorgevel een ingang met rijk geornamenteerde paneeldeur met roosters en bovenlicht.</p> <p>Het pand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1890-1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.</p>
Zijlweg	36 t/m 38, 38a, rd	<p>Zie ook: Tweede Hasselaerstraat 2c rd, f, g, h, j, k.</p> <p>Blok van twee geschakelde herenhuizen, gelegen aan de zuidelijke zijde van de Zijlweg, op de westelijke hoek met de Tweede Hasselaerstraat. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het blok werd gerealiseerd rond 1890 in eclectische stijl en omvat drie volle bouwlagen en een zolder onder een gewijzigde samengestelde kap gedekt met gesmoorde Tuiles du Nord. Het achterste deel van het pand is vermoedelijk later opgehoogd en voorzien van een schilddak. De dakkapellen met elementen uit de chaletstijl in het voordakvlak boven de voorgevel kappen aan op dit verhoogde deel. De begane grond van de panden is geheel verbouwd en gewijzigd tot winkel. De bakstenen voorgevel is geschilderd en voorzien van diverse decoratieve elementen, zoals speklagen, waterlijsten, ontlastingsbogen met boogvelden boven de vensters, aanzet- en sluitstenen, kapiteeltjes en consoles, en een kroonlijst op klossen die de subtiele verspringingen in de gevel volgt. De vensters bevatten houten invullingen met schuiframen en T-schuiframen met bovenlicht. De zijgevel aan de Tweede Hasselaerstraat verspringt in hoogte en bevat diverse gevelopeningen met houten (deels gewijzigde) invullingen. De vensters hebben een strek aan de bovenzijde en een bakstenen lekdorpel aan de onderzijde. Het blok geschakelde woonhuizen is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.</p>
Zijlweg	40, 42, 42rd t/m 44zw, 44 rd	<p>Blokje van drie geschakelde middenstandswoningen, gesitueerd aan de zuidelijke zijde van de Zijlweg, op de oostelijke hoek met de Coornhertstraat. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het complexje werd rond 1890 gebouwd in neorenaissancestijl. In 1920 werd de woonkamer van nr. 42 (midden) verbouwd tot winkel voor firma P. de Gruyter, naar ontwerp van W.G. Welsing. De pui werd in 1956 in overleg met De Gruyter vernieuwd naar een ontwerp van architect T. Wilschut uit Den Bosch. Het blok telt twee volle</p>

		<p>bouwlagen en een zolder onder een dak met omlopende schilden. Deze schilden zijn gedekt met bitumen en gesmoorde kruispannen. Het pand is aan de achterzijde verhoogd en voorzien van een plat dak. De bakstenen voorgevel (kruisverband) is verlevendigd met een plint, waterlijsten, speklagen en hanenkammen met geboorte-, tussen- en sluitstenen. Het middelste pand risaleert licht ten opzichte van de andere twee panden en heeft een rijker uitgevoerde kroonlijst met decoratie in het fries. Tevens is dit pand voorzien van een door de goot stekend dakhuis met klauwstukken, speklagen en kroonlijst met fronton. In de dakvlakken aan weerszijden hiervan een meer ingetogen bakstenen dakkapel met klauwstukken en kroonlijst met fronton. De gevelopeningen bevatten houten invullingen en zijn op detailniveau gewijzigd. De woningingen van nr. 40 en 44 bevatten nog de oorspronkelijke houten paneeldeur met ramen en sierroosters. Hierboven een enkel bovenlicht. Nr. 44 heeft een pui uit de bouwtijd met winkeluur in de afgeschuinde hoek tussen etalagevensters onder een puibalk. De winkelpui van 42 heeft hoekpenanten met keramische tegels uit 1920. De invulling van de pui is uit 1956 en heeft een messing kozijn. De zijgevel aan de Coornhertstraat heeft vergelijkbare detaillering als de voorgevel en bevat op de begane grond vensters met enkel raam en op de verdieping een venster met T-raam. Het blokje geschakelde woonhuizen is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van winkel-woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 met puien uit twee fases en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.</p>
Zijlweg	52	<p>Herenhuis, onderdeel van een complex van drie geschakelde woningen (nr. 52, 54 en 56) waarvan de middelste (nr. 54) sterk gewijzigd is. Hierdoor is de eenheid van het blok verloren gegaan. Het pand is gesitueerd aan de zuidelijke zijde van de Zijlweg en maak deel uit van een gesloten gevelwand met overwegend ruime middenstandwoningen / herenhuizen uit de periode 1900. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het pand werd als onderdeel van het complex van drie woningen gebouwd rond 1890 in overgangsarchitectuur. Er zijn twee volledige bouwlagen en een zolder onder een plat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde. Dit dakvlak is gedekt met rode kruispannen en bevat een houten dakkapel met drie enkele ramen onder een schuin dakje. De bakstenen voorgevel (kruisverband) heeft een asymmetrische indeling en is verlevendigd met een lage plint, speklagen, een geornamenteerd balkon, segmentbogen met geboortestenen boven de gevelopeningen en een door de goot stekend dakhuis / torentje met tentdak. Torentje en gevel worden afgesloten door lijstwerk met klossen. De getoogde gevelopeningen bevatten houten invullingen waarvan de (schuif)ramen op detailniveau gewijzigd zijn. De ingang heeft een houten paneeldeur en een bovenlicht met glas-in-lood. Het pand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur in overgangsarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.</p>
Zijlweg	56	<p>Herenhuis, onderdeel van een complex van drie geschakelde woningen (nr. 52, 54 en 56) waarvan de middelste (nr. 54) sterk</p>

		<p>gewijzigd is. Hierdoor is de eenheid van het blok verloren gegaan. Het pand is gesitueerd aan de zuidelijke zijde van de Zijlweg en maak deel uit van een gesloten gevelwand met overwegend ruime middenstandwoningen / herenhuizen uit de periode 1900. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het pand werd als onderdeel van het complex van drie woningen gebouwd rond 1890 in overgangsarchitectuur. Er zijn twee volledige bouwlagen en een zolder onder een plat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde. Dit dakvlak is gedekt met rode kruispannen en bevat twee houten dakkapelletjes met enkel draairaam onder een schuin dakje. Tussen deze dakkapellen een door de goot stekend dakhuis / torentje met tentdak. De bakstenen voorgevel (kruisverband) heeft een symmetrische indeling en is verlevendigd met een lage plint, speklagen, een geornamenteerd balkon en segmentbogen met geboortestenen boven de gevelopeningen. Torentje en gevel worden afgesloten door lijstwerk met klossen. De getoogde gevelopeningen bevatten houten invullingen waarvan de (schuif)ramen op detailniveau gewijzigd zijn. De ingang heeft een dubbele houten paneeldeur en een bovenlicht met glas-in-lood. Het pand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur in overgangsarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.</p>
Zijlweg	70-70a	<p>Herenhuis, onderdeel van een complex van drie geschakelde woningen (nr, 68, 68a en 70) waarvan de linker twee (nr. 68 en 68a) sterk gewijzigd zijn. Hierdoor is de eenheid van het blok verloren gegaan. Het pand is gesitueerd aan de zuidelijke zijde van de Zijlweg en maak deel uit van een gesloten gevelwand met overwegend ruime middenstandwoningen / herenhuizen uit de periode 1900. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het pand werd als onderdeel van het complex van drie woningen gebouwd rond 1890 in neorenaissancestijl. Er zijn twee volle bouwlagen en een zolder onder een afgeplat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde en rechter zijde. Deze dakvlakken zijn gedekt met gesmoorde kruispannen. In het voordakvlak een bakstenen dakkapel met klauwstukken en kroonlijst met fronton, en een vernieuwd raam. De bakstenen voorgevel (kruisverband) is verlevendigd met een plint, waterlijsten, strekken met geboorte- en sluitstenen boven de gevelopeningen op de begane grond, een geornamenteerd balkon, speklagen, decoratief stucwerk in de borstweringen onder de vensters en segmentbogen met geboorte- en sluitstenen boven de gevelopeningen op de verdieping. De gevel wordt afgesloten door een geprofileerde kroonlijst op geornamenteerde consoles en een fries met decoratieve velden. De vensters op de begane grond bevatten houten kozijnen en schuiframen met glas-in-lood in het bovenlicht. De woningingang heeft een houten kozijn met natuurstenen dorpel en neuten en een houten paneeldeur met twee ruiten en sierroosters. Glas-in-lood in het bovenlicht. De gevelopeningen op de verdieping bevatten houten kozijnen met gewijzigde invullingen. Het pand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de</p>

		bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.
Zijlweg	72	Herenhuis, gesitueerd aan de zuidelijke zijde van de Zijlweg en maak deel uit van een gesloten gevelwand met overwegend ruime middenstandwoningen / herenhuizen uit de periode 1900. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het pand werd gebouwd in 1890 eclectische stijl. De gevelsteen in de voorgevel meldt: <i>April 1890 Sophia Hübner</i> . Er zijn twee volle bouwlagen en een zolder onder een zadeldak met geknikt voordakvlak, gedekt met mastiek shingles. In het voordakvlak een forse dakkapel met kroonlijst met fronton en draairamen met roeden. De bakstenen gevel (kruisverband) is verlevendigd met een natuurstenen plint, speklagen, gepleisterde segmentbogen met geboorte-, tussen- en sluitstenen en boogveld met siermetselwerk boven de vensters op de begane grond, waterlijst, hanenkammen met geboorte- en sluitstenen boven de vensters op de verdieping en een geornamenteerd balkon. De gevel wordt afgesloten door een geprofileerde kroonlijst op gesneden consoles en een fries met siermetselwerk. De vensters bevatten houten invullingen met schuiframen en enkel bovenlicht met glas-in-lood, en voorzetbeglazing. Ter plaatse van het balkon dubbele openslaande deuren met ruit en enkel bovenlicht. De woningingang op de begane grond ligt in een ondiep portiek en bevat een houten paneeldeur met twee ruiten en sierroosters, en enkel bovenlicht. Het pand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.
Zijlweg	76, 76a, 76b t/m 78	Twee geschakelde herenhuizen, onderdeel van een blok van drie (76, 78 en 80). Het rechter pand (nr. 80) is echter sterk gewijzigd waardoor de eenheid in het blok van drie grotendeel verloren is gegaan. De panden zijn gesitueerd aan de zuidelijke zijde van de Zijlweg en maken deel uit van een gevelwand met overwegend ruime middenstandwoningen / herenhuizen uit de periode 1900. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. De panden werden gerealiseerd omstreeks 1890 in neorenaissancestijl. Er zijn twee volle bouwlagen en een zolder onder een afgeplat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde. Dit schuine dakvlak is gedekt met gesmoorde kruispannen en is per woning voorzien van een forse bakstenen en rijk geornamenteerde dakkapel met klauwstukken, kroonlijst en gebogen fronton met toppilastertje. De dakkapellen bevatten dubbele draairamen. Tevens in dit dakvlak enkele niet oorspronkelijke dakvensters. De bakstenen voorgevel (kruisverband) is per woning drie vensterassen breed en is verlevendigd met een natuurstenen plint, waterlijsten en speklagen. De rechter vensteras van de woningen risaleren iets en zijn verbijzonderd met balkon en een gemetselde omlijsting met kroonlijst en fronton rond de gevelopening ter plaatse van het balkon. De vensters op de verdieping zijn voorzien van een

		gepleisterde omlijsting met kroonlijst en decoratief mozaïekwerk in de borstweringen. Boven deze vensters een gemetselde segmentboog met geboorte- en sluitstenen en een boogveld met mozaïekwerk. De gevel wordt afgesloten door een geprofileerde kroonlijst op geornamenteerde klossen en een fries met decoratieve velden. De gevelopeningen bevatten de oorspronkelijke houten kozijnen met decoratief vellingkantje, met grotendeels gewijzigde raaminvullingen (enkel of gedeeld raam met bovenlicht). De twee ingangen zijn voorzien van vernieuwde houten paneeldeuren en hebben een enkel bovenlicht. De twee geschakelde herenhuisen zijn van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.
Zijlweg	82rd, 82zw t/m 86rd, 86zw	Zie ook: Bilderdijkstraat 2a Blok van drie panden, vermoedelijk opgezet als drie herenhuisen, gesitueerd aan de zuidelijke zijde van de Zijlweg, op de westelijke hoek met de Bilderdijkstraat. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. De panden werden gerealiseerd omstreeks 1890 in overgangsarchitectuur en zijn als gevolg van de toenemende bewinkeling van de Zijlweg begin 20 ^{ste} eeuw waarschijnlijk op de begane grond verbouwd tot winkel. Er zijn twee volle bouwlagen en een zolder onder een verhoogd plat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde. Dit schuine dakvlak is gedekt met rode kruispannen. Nr. 82 en nr. 86 hebben een door de goot stekend topgeveltje dat aankapt op dit schuine dakvlak. Ter plaatse van nr. 84 is het dakvlak voorzien van een dakkapel met zadeldak en draairamen. Tevens enkele niet oorspronkelijke dakvensters. De voorgevel is geheel gepleisterd en geschilderd. In het pleisterwerk zijn schijnspeklagen, schijnhanenkammen en waterlijsten aangebracht. De gevels van nr. 82 en 86 zijn verbijzonderd met respectievelijk een houten erker met overhuifd balkon en een driezijdige stenen erker. De voorgevel wordt afgesloten door een bagoot op klossen met geprofileerde gootlijst. De invullingen van de puien op de begane grond zijn gewijzigd. De vensters op de verdieping bevatten houten kozijnen met grotendeels gewijzigde ramen. Op de verdieping van nr. 86 nog oude schuiframen. De woningingangen bevatten houten kozijnen met de oorspronkelijke houten paneeldeur en bovenlicht met enkel raam. De zijgevel aan de Bilderdijkstraat is verhoogd en bevat op de begane grond een etalagevenster en ingang met enkele deur, zijlicht en bovenlicht. Het blok van drie geschakelde panden is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.
Zijlweg	114 t/m 116	Dubbel woonhuis, bestaande uit een woonhuis en een bedrijfsruimte met bovenwoning, gesitueerd aan de zuidelijke zijde van de Zijlweg en aan de oostelijke zijde van de spoorlijn Haarlem – Leiden. De Zijlweg is een oude dwarsverbinding, die het oude centrum van Haarlem verbond met de hoofdweg door Bloemendaal op de westelijke strandwal. Deze weg raakte rond 1900 steeds intensiever bebouwd en vormde tot aan de gemeentegrens de ontsluiting voor diverse aanpalende buurten. Het blokje werd gebouwd in 1933 naar eigen ontwerp van de opdrachtgever G.

		<p>Hullenberg jr. uit Haarlem (bouwkundige). De bedrijfsruimte bij nr. 116 werd in gebruik genomen als atelier voor grafische kunst. Dit atelier werd in 1937 in opdracht van J.A. Dal naar achteren uitgebreid, naar een ontwerp van J. Schijf. In 1951 werd het bedrijf (Stempelfabriek en Graveerinrichting Firma Jilles A. Dal en Zoon) nogmaals uitgebreid. Er zijn twee volle bouwlagen en een zolder onder een hoog schilddak met overstek en gedekt met rode pannen. Er is een houten dakkapel in het voordakvlak met twee ramen. Tevens enkele niet oorspronkelijke dakvensters. De bakstenen voorgevel (halfsteens verband) bevat ter plaatse van nr. 114 op de begane grond een erker met enkele ramen en bovenlichten met glas-in-lood en een ingang met houten luifel, paneel deur en boven- en zijlicht met glas-in-lood. Op de verdieping drie vensters met enkel raam en gedeeld bovenlicht met glas-in-lood. Ter plaatse van nr. 116 bevat de voorgevel dezelfde ingang als nr. 114 (gespiegeld). Rechts hiervan een erker die doorloopt op de verdieping. Deze bevat op de begane grond enkele ramen en bovenlichten, op de verdieping enkele ramen; De bovenlichten met glas-in-lood zijn hier opgenomen in de gevel. Links op de verdieping nog een venster met draairamen en gedeeld bovenlicht met glas-in-lood. De linker zijgevel van het blok bevat ter hoogte van de zolder twee vensters met valramen en gedeeld bovenlicht met glas-in-lood. Onder deze vensters is ijzeren belettering aangebracht: <i>Jilles A. Dal STEMPELS</i>. Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van een geschakelde woningbouw met atelier/bedrijfsruimte voor de middenstandsklasse uit het interbellum en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.</p>